

เกิดมาเพื่อโอบยบิน
หลักสูตรและคู่มือสำหรับผู้นำ

โครงการเกิดมาเพื่อโอบยบิน
เพื่อยุติการค้าเด็ก

โดย ไดอะน่า ชะโมน, คาริน อาร์มิสเตด, และ จอร์เจีย อนาคต ลาร์สัน

หลักสูตรเกิดมาเพื่อโบยบิน

© 2010 Born to Fly International, Inc.

โดย Diana Scimone, Karen Armistead, และ Georgia Ana Larson

ภาพประกอบ © 2010 Leah Wiedemer

จัดทำโดย Born to Fly International, Inc.

P.O. Box 952949

Lake Mary, Florida 32795-2949

USA

info@born2fly.org

www.born2fly.org

ISBN 978-0-9729507-6-3

แปลโดย เฉลิมขวัญ ชูติมา (siamevent@yahoo.com)

ขอขอบคุณเป็นพิเศษสำหรับทีมงานทดลองหลักสูตรในประเทศบัลแกเรีย, สาธารณรัฐโดมินิกัน, ฟิลิปปินส์, รัสเซีย และประเทศไทย ที่ได้ทำการสอนหลักสูตรนำร่องและได้แบ่งปันความเห็นสะท้อนกลับที่มีค่ายิ่งให้กับเรา

หลักสูตรนี้ขออุทิศให้กับสมาชิกในกลุ่มนักเขียนของข้าพเจ้า (Valerie Kosky, Karen Armistead, and Deborah Cole), นักการศึกษา Karen Armistead and Georgia Ana Larson, ศิลปิน Leah Wiedemer, นักออกแบบ Cathleen Kwas, และผู้สนับสนุนหลายท่านของ บอร์น ทู ฟลาย อินเตอร์เนชั่นแนล ขอขอบคุณที่ช่วยให้ความฝันของฉัน, เหมือนกับบานขึ้น, ได้เป็นจริงขึ้นมา

— ไดอะน่า ชะโมน, ผู้อำนวยการ, โครงการเกิดมาเพื่อโบยบิน เพื่อยุติการค้าเด็ก

สารบัญ

ข้อตกลงสำคัญร่วมกันเกี่ยวกับการทำสำเนาเอกสารและการเปลื้องมือ	2
จดหมายต้อนรับและขอบคุณจากเกิดมาเพื่อโบยบิน	3
การรณรงค์ในชุมชนโครงการเกิดมาเพื่อ โบยบิน	5
ภาพรวมของคู่มือสำหรับผู้นำ	6
วิธีการเลือกและอบรมครูฝึกหัด	8
เส้นทางระหว่างความตระหนักรู้และความกลัว	14
สรุปเนื้อเรื่องในหนังสือภาพ	16
โปสเตอร์สรุปความคิดรวบยอด	27
โปสเตอร์ข้อมูลการคำนุญษ์	29
บทที่ 1: การเลือกตัดสินใจ มีผลลัพธ์ที่ตามมา	33
บทที่ 2: รู้ว่าใครคือเพื่อนแท้ของคุณ	44
บทที่ 3: คุณเป็นคนพิเศษที่ไม่มีใครเหมือน, มีคุณค่า และสมควรที่จะรัก	51
บทที่ 4: อดทน, ขยัน และรอคอยเวลาที่เหมาะสม	59
บทที่ 5: คุณเกิดมาเพื่อโบยบินอย่าพอใจกับสิ่งที่มีค่าน้อยกว่า	66
บทที่ 6: ทบทวนและทำพันธสัญญา	72
เกมส์เพื่อทบทวนเกิดมาเพื่อโบยบิน	74
ปริศนาเกมส์เกิดมาเพื่อโบยบิน	75
คำปฏิญาณ	82
หนังสือม้วนของบานขึ้น	83
แบบประเมินผล	84
ข้อมูลเพิ่มเติม	88

ข้อตกลงสำคัญร่วมกัน เกี่ยวกับการทำสำเนาเอกสารและการแปลคู่มือ

ท่านสามารถใช้และดาวน์โหลดคู่มือของโครงการเกิดมาเพื่อโบยบินได้โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย
แต่ก่อนอื่นท่านจำเป็นต้องลงทะเบียนออนไลน์เพื่อขออนุญาตใช้
เหตุที่ต้องให้ท่านลงทะเบียนก่อนนั้นก็เพื่อทางโครงการจะได้ทราบว่าผู้ใดบ้างที่ใช้หลักสูตรและคู่มือของ
เรา ท่านสามารถเข้าไปลงทะเบียนได้อย่างง่ายดายและรวดเร็วที่ www.born2fly.org
ทางโครงการจะส่งรหัสสำหรับดาวน์โหลดหนังสือภาพ, หลักสูตรและคู่มืออื่นๆให้แก่ท่าน
หลังจากนั้นท่านสามารถทำสำเนา และใช้สิ่งที่ท่านดาวน์โหลดนั้นภายในองค์กรของท่านได้ฟรี
ขอความกรุณาท่านอย่างส่งต่อข้อมูลที่ท่านได้รับอนุญาตให้ใช้นี้ไปให้แก่องค์กรอื่น
แต่ท่านสามารถแนะนำให้ตัวแทนขององค์กรนั้นๆเข้ามาลงทะเบียนเพื่อขออนุญาตใช้ในเว็บไซต์ของเราได้
เอง และเรายินดีที่จะร่วมงานกับองค์กรเหล่านั้นเช่นเดียวกัน

เรามีความยินดีที่ได้มอบคู่มือการต่อต้านการค้ามนุษย์ให้แก่ท่านได้ใช้โดยไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆเพื่อเป็นส่วน
หนึ่งในการรณรงค์ยุติการค้ามนุษย์ แต่เราขอให้ท่านร่วมมือปฏิบัติตามขั้นตอนง่ายๆของเรา
เพื่อเราจะได้สามารถควบคุมดูแลการใช้คู่มือเหล่านี้ได้ ขอขอบพระคุณ

หลักสูตรนี้ได้ถูกแปลออกไปแล้วหลายภาษา หากท่านต้องการที่จะแปลหลักสูตรนี้ให้เป็นภาษาของท่าน
กรุณาติดต่อเราที่ info@born2fly.org.

จดหมายต้อนรับและขอบคุณจากเกิดมาเพื่อ โบยบิน

เรียนผู้นำชุมชนและครูทุกท่าน,

ขอขอบคุณ

ที่ท่านมีความปรารถนาที่จะปกป้องคนหนุ่มสาวและเด็กๆ ในชุมชนของท่านจากการถูกค้ำมนุษย์เรารู้สึกซาบซึ้งที่ท่านได้สละเวลาและความสามารถของท่านในการเตรียมบทเรียนเพื่อสอนหลักสูตรนี้

บทบาทของท่านมีคุณค่าอย่างมาก!

เพราะการที่ท่านได้ช่วยนำหลักสูตรนี้เข้าถึงเด็กกลุ่มเสี่ยงและคนหนุ่มสาวจะทำให้ท่านได้ช่วยอีกหลายชีวิตในชุมชนของท่าน

วัตถุประสงค์ของเราคือการช่วยท่านจัดหลักสูตรการณรงค์เพื่อยุติการค้าเด็กในชุมชน 6 สัปดาห์

โดยการให้ความรู้แก่เด็กและเยาวชนเกี่ยวกับเส้นทางที่พวกค้ำมนุษย์ใช้-

และช่วยเขาทำพันธสัญญาที่จะไม่ให้ตนเองตกเป็นผู้ถูกค้า

เด็กๆ ทุกวัยอยู่ในภาวะเสี่ยงต่อการถูกค้ำมนุษย์—ทั้งเด็กเล็กๆ และเยาวชนวัยรุ่น

และนี่คือเหตุผลที่ทำให้เราถึงได้จัดโครงสร้างหลักสูตรนี้เพื่อให้คุณไปอบรมครูฝึกหัด

ซึ่งคือเยาวชนวัยรุ่นทั้งหญิงและชายที่จะเรียนการใช้คู่มือนี้และช่วยคุณในการเป็นที่ปรึกษาและสอนเด็กเล็ก

ๆต่อไป ครูฝึกหัดเป็นได้ทั้งผู้ช่วยและผู้สอน ในขณะที่พวกเขาช่วยคุณ

พวกเขาจะได้เรียนรู้การใช้คู่มือและได้ฝึกทักษะการสอนในเวลาเดียวกัน

คุณเองจะได้เป็นที่ปรึกษาให้พวกเขาตลอดขั้นตอนนี้--ซึ่งเป็นบทบาทที่สำคัญมาก

หลักสูตรนี้เป็นโปรแกรม 6 สัปดาห์สำหรับครูและครูฝึกหัด ---

แต่แน่นอนท่านไม่จำเป็นต้องใช้ตามรูปแบบนี้ตายตัว

ท่านสามารถปรับให้เหมาะสมที่สุดกับสถานการณ์ของท่าน

หลายๆองค์กรทั่วโลกได้ยืมคู่มือนี้และใช้มันในโปรแกรมแบบ 5 วัน, 5 เดือน, หรือแม้แต่หนึ่งวัน

เป้าหมายของเราคือการให้เครื่องมือในการสอนแก่คุณ

แต่เราปรารถนาให้คุณใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการประยุกต์คำแนะนำของเราไปใช้กับชุมชนของคุณตามความจำเป็น, ตามอายุเด็กและตามเวลาที่เอื้ออำนวย

หากท่านมีข้อเสนอแนะประการใดเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรนี้ให้ดีขึ้น เรายินดีที่จะรับฟังความคิดเห็นของท่าน

กรุณาอีเมลมาที่ info@bom2fly.org

หรือเขียนมาที่ Born to Fly, PO Box 952949, Lake Mary FL 32795, USA.

จำไว้ว่า:

การคำนุญจะ ไม่หมดไปจนกว่าคนที่ม่ใจกล้าหาญอย่างคุณจะหนุ่ใจผู้อื่นทั้งรายบุคคลและทั้งชุมชนให้ลุกขึ้นมำปกป้องผู้ที่อ่อนแอที่สุดจากพวกคำนุญ ขอบคุนสำหรับความกล้าหาญ เวลา ความเช่ียวชาญ

และภาระใจของคุณ

ด้วยความจริงใจ,

โครงการเกิดมาเพื่อโบยบิน (บอร์น ทู ฟลาย)

การรณรงค์ในชุมชน โครงการเกิดมาเพื่อ โบยบิน

หากท่านต้องการทำการรณรงค์โครงการเกิดมาเพื่อ โบยบิน (B2F)

เพื่อต่อต้านการค้ำมนุษย์ในชุมชนให้มีประสิทธิภาพ ท่านจำเป็นต้องทำสองสิ่งต่อไปนี้ (1)

หาหนึ่งหรือหลายๆหน่วยงานเข้ามาช่วยสนับสนุนอย่างเป็นทางการ, ครอบครัวแกนนำ,

ผู้นำชุมชนที่มีตัวตนที่จะสนับสนุนการรณรงค์และเข้ามามีส่วนร่วมในโครงการ และ (2)

อบรมผู้นำที่มีคุณสมบัติเหมาะสมเพื่อให้เขานำไปสอนในชั้นเรียนทั้งสำหรับครูฝึกหัดและสำหรับเด็กเล็ก

ตั้งคณะทำงานชุดพิเศษของชุมชน โครงการเกิดมาเพื่อ โบยบิน

และจัดการประชุมอย่างน้อยสองการประชุมประมาณสอง-

สามสัปดาห์ก่อนที่จะเริ่มรับคนที่มีความเป็นไปได้ที่จะเข้ามาเป็นผู้ฝึกสอนสำหรับชั้นเรียนแรกของ B2F

การประชุมนัดแรกจะเป็นสำหรับหน่วยงานต่างๆที่ให้การสนับสนุนโครงการและบรรดาผู้นำชุมชน

การประชุมครั้งที่สองควรเปิดให้พ่อแม่และผู้ปกครองของเยาวชนที่อาจจะเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของชั้นเรียน

B2F ได้มาประชุม คุณควรเป็นผู้ไปเชิญผู้เข้าร่วมการประชุมครั้งที่สองนี้ด้วยตนเอง

(หมายรวมถึงการส่งจดหมายด้วย) หรืออาจเป็นการติดโปสเตอร์ แจกใบปลิวให้คนในชุมชน หรือ

อาจประกาศผ่านรายการวิทยุ โทรทัศน์ หรือหนังสือพิมพ์

ไม่ว่าจะเป็นการใช้โปสเตอร์ ใบปลิว จดหมาย

และการประกาศผ่านสื่อต่างๆให้แก่พ่อแม่ผู้ปกครองของผู้ที่มีความเป็นไปได้ที่จะเข้าร่วมโครงการ B2F

ก็ตาม ควรระบุข้อมูลดังต่อไปนี้:

- อธิบายภาพรวมของหลักสูตร B2F ว่าเกี่ยวกับอะไรบ้าง
- เน้นย้ำถึงเป้าหมายของโปรแกรมนี้ให้ชัดเจนว่าเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ครอบครัวต่างๆในการป้องกันสมาชิกในครอบครัวจากผู้ค้ำมนุษย์
- ในการประชุมวางแผนพ่อแม่และผู้ปกครองจะได้เห็นคู่มือที่ใช้สอนจริงกับเด็กๆ
- อธิบายถึงอันตรายจากการค้ำมนุษย์และให้ข้อมูลที่เจาะจงเกี่ยวกับอันตรายต่างๆที่เกิดในท้องถิ่นของคุณ
- อธิบายว่าหลักสูตร B2F จะช่วยเด็กๆของพวกเขาจากการถูกค้าได้อย่างไร
- ให้เยื้องถึงหน่วยงานต่างๆและบรรดาผู้นำชุมชนที่ให้การสนับสนุนโครงการ
- ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ เวลา วันที่ในการจัดอบรม

ภาพรวมของกลุ่มมือสำหรับผู้นำ

บทที่ 1: การเลือกตัดสินใจ มีผลลัพธ์ที่ตามมา

วัตถุประสงค์ของบทนี้: การเลือกคืออะไร? ความฝันคืออะไร? ทำไมการอยู่ในโรงเรียนจึงสำคัญ?

ผลลัพธ์ที่ตามมาคืออะไร?

สำหรับครูฝึกหัด: “การเรียนรู้จากการเลือกและผลลัพธ์ต่างๆที่ตามมา”

หนังสือภาพ: หน้าปก-หน้า25

บทที่ 2: รู้ว่าใครคือเพื่อนแท้

วัตถุประสงค์ของบทนี้: ใครคือเพื่อนแท้ของเรา? อะไรคือคุณค่าที่เพื่อนแท้ให้กับเรา?

“โจรขโมยฝัน” คืออะไร? และคนแบบนี้ต้องการอะไรจากคุณ?

สำหรับครูฝึกหัด: ความสัมพันธ์ที่ เลวร้าย, ดีกว่า, และดีที่สุด

หนังสือภาพ: หน้า 26 – หน้า34

บทที่ 3: คุณเป็นคนพิเศษที่ไม่มีใครเหมือน, มีคุณค่า, และสมควรที่จะรัก

วัตถุประสงค์ของบทนี้: คุณจะรู้ได้อย่างไรว่าคุณเป็นคนมีคุณค่า?

ความคิดพลาดและการตัดสินใจที่ผิดจะทำให้คุณหมดคุณค่าไปหรือไม่?

ความรักที่ไม่มีเงื่อนไขคืออะไร? ที่ไหนเป็นที่ปลอดภัยสำหรับคุณ? ที่ๆคุณจะได้รับความรัก

การเห็นคุณค่า และการปกป้อง

สำหรับครูฝึกหัด: การได้รับความคุ้มครอง ในขณะที่คุณมีวุฒิภาวะ(กำลังเติบโต)

หนังสือภาพ: หน้า 27 – หน้า 53

บทที่ 4: อดทน, ขยัน, และรอคอยเวลาที่เหมาะสม

วัตถุประสงค์ของบทนี้: ความอดทนคืออะไรและทำไมการเป็นคนอดทนถึงเป็นเรื่องยาก?

ทำไมความฝันของคุณถึงมีค่าพอที่จะทำและคุ้มค่ากับการรอคอย?

ใครที่สามารถช่วยให้คุณมีความเข้มแข็งในขณะที่คุณต้องอดทน ขยัน

และรอคอยเวลาที่เหมาะสมให้ความฝันนั้นจะเป็นจริง?

สำหรับครูฝึกหัด: เขียนความฝันของคุณเป็นลายลักษณ์อักษรและทำให้ความฝันนั้นเป็นจริงให้ได้

หนังสือภาพหน้า 54-68

บทที่ 5: คุณเกิดมาเพื่อ โขยบิน อย่าพอใจกับสิ่งที่มีค่าน้อยกว่า

วัตถุประสงค์ของบทนี้: คุณฝันอยากจะเป็นหรือทำอะไรในชีวิต?

มีอะไรหรือใครที่สามารถกั้นกลางระหว่างคุณและความฝันของคุณ?

ใครที่จะสามารถช่วยคุณเลือกตัดสินใจได้อย่างถูกต้องและรักษาความฝันของคุณไว้?

สำหรับผู้ฝึกงาน: สร้างทีมเพื่อไปให้ถึงฝัน

หนังสือภาพ 69-78

บทที่ 6: ทบทวนและทำพันธสัญญา

วัตถุประสงค์ของบทนี้: เกมสันททวน รางวัล และโปสเตอร์ที่สรุปข้อมูลการคำนุญ;

ทำพันธสัญญาอย่างเป็นทางการ/จบหลักสูตรด้วยการแจกประกาศนียบัตรแจกสายรัดข้อมือ

สำหรับครูฝึกหัด: ให้คำปฏิญาณ (ประกาศนียบัตร, สายรัดข้อมือ, และเข็มกลัดหรือสายสะพาย)

วิธีเลือกและอบรมครูฝึกหัด

ในฐานะผู้นำ คุณจะได้อบรมครูฝึกหัด (วัยรุ่นหนุ่มสาว) ซึ่งจะช่วยให้คุณในการสอนเด็กเล็กๆต่อไป
 ในขั้นตอนของการอบรมครูฝึกหัดจะได้เรียนรู้เนื้อหาด้วยตัวเอง
 ขณะเดียวกันก็เปิดโอกาสให้คุณได้สอนครูฝึกหัดในเนื้อหาที่เหมาะสมกับเขา
 (ที่อาจยากเกินไปสำหรับเด็กเล็ก)

นี่คือ 5 ขั้นตอนในการฝึกอบรม: เชิญคน, ปฐมนิเทศ, เลือกคน, อบรม,
 และการแจกประกาศนียบัตร/สำเร็จหลักสูตร คุณสามารถเลือกครูฝึกหัดได้มากเท่าที่คุณต้องการ
 เราแนะนำว่าควรมีผู้นำที่เป็นผู้ใหญ่ 1 คนต่อผู้เข้าอบรมที่เป็นครูฝึกหัด 3 คน เพื่อไปสอนเด็กเล็ก 7
 คนในโปรแกรม

ทางเลือก: คุณอาจยังไม่ต้องเลือกครูฝึกหัดตั้งแต่ในตอนแรก
 แต่ให้สอนโปรแกรมนี้กับวัยรุ่นทั้งหมดก่อนแล้วค่อยเลือกบางคนที่ฉายแววความเป็นผู้นำออกมาและต้องการ
 ทำบทบาทนี้
 เนื้อหาในหลักสูตรนี้ค่อนข้างอ่อนไหว ดังนั้นคุณจะต้องสอนแยกระหว่างวัยรุ่นผู้หญิงและวัยรุ่นผู้ชาย

ขั้นที่ #1: การเชิญคน

เชิญวัยรุ่นหญิงชายมาเข้าร่วมการปฐมนิเทศเพื่ออธิบายให้เขาฟังถึงการรณรงค์ในชุมชน โครงการเกิดมาเพื่อโ
 บบิณ และบอกเขาว่าหากพวกเขาเข้าร่วมจะมีขั้นตอนอะไรบ้างที่เขาต้องผ่าน
 เราแนะนำให้จัดการปฐมนิเทศแยกกันระหว่างหญิงกับชาย ใช้ขั้นตอน “การเชิญ”
 นี้แทนที่จะเป็นกล่าวเปิดต้อนรับกว้างๆให้ใครก็ได้เข้าร่วม
 คุณควรจะเชิญใคร? การเป็นครูฝึกหัดนั้นมีเกียรติ เป็นโอกาส และเป็นความรับผิดชอบ
 ในการหาคนที่มีความเป็นไปได้ที่จะมาเป็นครูฝึกหัดนั้น ให้คุณมองหาคนที่ซื่อสัตย์ ไว้ใจได้ อดทน
 และใจดีกับเด็กเล็กๆ เข้ากับผู้อื่นได้ง่ายและมีความกระตือรือร้น รวมถึงมีอารมณ์ขันด้วย
 เราแนะนำว่าครูฝึกหัดควรมีอายุระหว่าง 13-19 ปี
 แต่ก็สามารถยืดหยุ่นได้ตามลักษณะเฉพาะของวัฒนธรรมหรือสถานการณ์ของคุณ

ด้วยขั้นตอนวิธีการเชิญคนเข้าร่วม

คุณจะได้ยกมาตรฐานที่จะช่วยให้คนหนุ่มสาวเข้าใจว่าการเป็นครูฝึกหัดในโปรแกรม B2F นั้นมีเกียรติ
 เป็นโอกาส และเป็นความรับผิดชอบที่สูงมาก

ทำให้การประชุมพิเศษของคุณพิเศษที่สุดเท่าที่จะทำได้—

อาจมีการเลี้ยงอาหารหรือออกไปสถานที่พิเศษซึ่งจะทำให้วัยรุ่นที่คุณเชิญรู้สึกเป็นเกียรติและตื่นเต้นที่จะได้ช่วยคุณ

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของจดหมายที่คุณสามารถใช้เชิญวัยรุ่นเข้าร่วมประชุมพิเศษ
คุณสามารถเปลี่ยนคำพูดให้เหมาะสมกับสถานการณ์และวัฒนธรรมของคุณได้

เรียน _____,

คุณได้รับเชิญให้มาเข้าร่วมในงานประชุมพิเศษที่จะจัดขึ้นเพื่อกลุ่มวัยรุ่นหญิง (ชาย)

กลุ่มเล็กๆ ในชุมชนของเรา

ในงานนี้

เราจะชี้แจงให้คุณทราบถึงกิจกรรมที่น่าตื่นเต้นเกี่ยวกับการรณรงค์ในชุมชนเพื่อช่วยยุติการค้าเด็ก
ซึ่งมีชื่อเรียกว่าโครงการ เกิดมาเพื่อโบยบิน

หลังจากเสร็จการประชุม เราจะทำการเลือกครูฝึกหัดที่เป็นวัยรุ่นเพื่อช่วยในการรณรงค์

“เกิดมาเพื่อโบยบิน (B2F)” ในระหว่างการรณรงค์ทีมผู้นำ B2F

จะคอยกำกับดูแลการทำงานและช่วยครูฝึกหัดหากมีคำถามหรือเกิดปัญหา

ครูฝึกหัด B2F

จะได้มีโอกาสทำบางสิ่งที่สำคัญเพื่อชุมชนของเราซึ่งมีผลต่อความคิดและการกระทำของผู้คนเกี่ยวกับประเด็นการค้าเด็ก หากคุณปรารถนาที่จะเรียนรู้มากขึ้นเกี่ยวกับโอกาสที่น่าตื่นเต้นนี้,

กรุณาตอบจดหมายกลับมาหาเรา

วันที่ประชุม:

เวลา:

สถานที่:

ข้อมูลในการตอบกลับคำเชิญ:

กรุณาแจ้งให้เราทราบโดยเร็วที่สุดหากคุณสนใจที่จะเข้าร่วมกับเราในครั้งนี้

เรารอคอยที่จะได้พบคุณ!

ด้วยความเคารพ,

ขั้นที่ #2: การปฐมนิเทศ

ในระหว่างการปฐมนิเทศ ให้พูดคุยถึงเรื่องปัญหาการค้าเด็กในประเทศและชุมชนของคุณ
อภิปรายร่วมกันว่าการรณรงค์ในชุมชนหลักสูตรเกิดมาเพื่อโยยบินนี้สามารถช่วยยุติการที่เด็กจะถูกค้าได้โดย
ยการทำให้เด็กๆตระหนักและรู้ถึงคำโกหกหลอกลวงที่พวกผู้ค้ามนุษย์มักจะพูดหลอกล่อเด็ก อธิบาย:

- คุณกำลังจัดการรณรงค์ในชุมชน 6 สัปดาห์ เมื่อคุณไปสอนเด็กๆ
- คุณกำลังมองหาครูฝึกหัดที่จะช่วยคุณ
- มันมีขั้นตอนที่ต้องปฏิบัติตาม
- คุณจะต้องเลือกวิทยุมาเป็นครูฝึกหัดตามเงื่อนไขบางอย่าง
- ครูฝึกหัดต้องให้คำมั่นที่จะเข้าร่วม (1) โปรแกรม 6 สัปดาห์ก่อนที่การรณรงค์ในชุมชนจะเริ่ม
เพื่อเขาจะได้เรียนรู้เกี่ยวกับเนื้อหาและวิธีการในการสอน (2) โปรแกรมอีก 6
สัปดาห์เพื่อสอนและเป็นที่ปรึกษาให้เด็กเล็ก
- เขาต้องให้คำมั่นที่จะเข้าร่วมทั้งโปรแกรมการอบรมและการรณรงค์ 6 สัปดาห์ในชุมชน
- ถ้าเขาขาดเกิน 2 บทในช่วงโปรแกรมการอบรม เขาต้องเริ่มต้นใหม่
(อาจเป็นตอนที่คุณมีการอบรมบทอื่นหรือคุณอาจสอนแยกต่างหากถ้าคุณคิดว่าเขายังอยากจะทำอยู่
) ในเมื่อเขาต้องทำงานกับเด็กเล็ก เขาต้องรักษาสีลธรรมจรรยาและมาตรฐานตลอดเวลา
หากเขาทำไม่ได้ เขาอาจถูกเชิญออกจากโปรแกรม

ครูฝึกหัดที่ได้เข้าร่วมโปรแกรม B2F

แต่ละคนจะต้องกรอกแบบฟอร์มเพื่อบันทึกข้อมูลเช่นเดียวกันกับผู้เข้าร่วมที่มีอายุน้อยกว่าด้วย

คุณจึงควรมีใบอนุญาตจากพ่อแม่ผู้ปกครองของเด็กเล็กที่อนุญาตให้บุตรหลานของเขาเข้าร่วมโครงการกับคุณ

ใบขออนุญาตสามารถทำได้ง่ายๆ อาจเป็นข้อความหนึ่งหรือสองบรรทัดที่อธิบายเกี่ยวกับวัน เวลา

สถานที่ที่จะจัดกิจกรรม และระบุลงไปว่า พ่อแม่

ผู้ปกครองที่ลงชื่ออนุญาตนั้นทราบดีแล้วว่าเนื้อหาของหลักสูตรนี้เกี่ยวกับอะไรและยินดีให้บุตรหลานของเขาเข้าร่วมกิจกรรมตามวันเวลาที่กำหนดไว้

ขอให้ผู้ที่มีความเป็นไปได้ว่าจะมาเป็นครูฝึกหัดแต่ละคนได้กรอกแบบฟอร์มที่เราเตรียมไว้

คุณสามารถใช้คำถามข้างล่างนี้เพื่อเป็นแนวทางแต่ก็สามารถเพิ่มเติมข้อมูลได้ตามที่คุณเห็นว่าเหมาะสม

ตัวอย่างแบบฟอร์มใบสมัครของครูฝึกหัด

ชื่อ:

ข้อมูลติดต่อได้ ซึ่งรวมถึงที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์หากมี:

ชื่อผู้ปกครอง:

ข้อมูลของผู้ปกครองที่สามารถติดต่อได้:

วันเกิด:

จำนวนสมาชิกในครอบครัว :

เรียนอยู่ชั้น:

วิชาที่ชอบที่สุดในโรงเรียน:

กิจกรรมยามว่าง:

กีฬาหรือกิจกรรมกลุ่มที่ทำเป็นประจำ:

ศาสนาหรือกลุ่มในชุมชนที่คุณเข้าร่วม:

ประสบการณ์การทำงาน (ที่สามารถนำมาปรับใช้ได้):

ประสบการณ์การเป็นอาสาสมัคร(หากมี):

ประสบการณ์ในการสอนเด็ก (ทั้งแบบที่เป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ,หากมี):

ครอบครัว/พ่อแม่/ผู้ปกครองรู้สึกอย่างไรที่คุณเข้ามาช่วยเป็นผู้นำกลุ่มเกิดมาเพื่อ โขยบิน:

จบการประเมินนี้เพื่อทดสอบว่าคุณเข้าใจที่มาที่ไปของประชุม

และบอกให้พวกเขาทราบว่า การคัดเลือกครูฝึกหัดจะเกิดขึ้นเมื่อไหร่และเราจะแจ้งผลการคัดเลือกให้แก่พวกเขาทราบอย่างไร

ขั้นที่ #3: การคัดเลือก

ขั้นตอนในการเลือกครูฝึกหัด ควรพิจารณาคุณสมบัติดังต่อไปนี้:

- มีความรับผิดชอบที่จะมาร่วมกลุ่มอย่างสม่ำเสมอ
- มีมาตรฐานทางศีลธรรมสูง
- มีความเป็นผู้นำ
- มีอารมณ์ขัน
- ชอบที่จะอยู่กับเด็ก ๆ ที่อายุน้อยกว่า
- มีความกระตือรือร้นและเป็นคนที่สามารถสอนได้

ติดต่อกลุ่มเด็กวัยรุ่นที่ผ่านการคัดเลือกให้เป็นครูฝึกหัด และแจ้งให้เขาทราบว่าโครงการจะเริ่มเมื่อไหร่
ให้กำลังใจกับคนอื่น ๆ ที่ไม่ผ่านการคัดเลือก
และบอกให้เขาเหล่านั้นทราบว่า เขาสามารถเข้ามาสมัครใหม่ในครั้งหน้า

ขั้นที่# 4:

การฝึกอบรมใช้หลักสูตรเกิดมาเพื่อโยยบินในการสอนครูฝึกหัดตลอด 6 สัปดาห์
ให้แยกอบรมเด็กวัยรุ่นหญิงกับวัยรุ่นชาย
เพราะตลอดการอบรมหลักสูตรนี้อาจจะมีการถามคำถามพิเศษที่เฉพาะเจาะจงกับเพศหญิงหรือเพศชาย
จำไว้ว่าครูฝึกหัดเหล่านี้ไม่ได้แค่เรียนเพื่อที่จะนำไปสอนเท่านั้น
แต่เขาเรียนเพื่อตัวเองด้วยเพราะเขาเองก็อยู่ในภาวะเสี่ยงอย่างมากที่จะถูกนำไปค้าด้วยเช่นกัน
เป็นที่ปรึกษาแก่ครูฝึกหัดด้วยการสะท้อนความคิดเห็นของเรากลับไปให้พวกเขาเป็นประจำ
พยายามจำว่ามีอะไรบ้างที่เขาทำได้ดี เราต้องพูดว่า หากเห็นสิ่งใดที่เขาทำได้ดี
ก็จงให้กำลังใจและชื่นชมในสิ่งดีที่เขาทำ
ให้คำวิจารณ์ที่สร้างสรรค์เพื่อเป็นแนวทางใหม่และช่วยแก้ไขเขาในทางที่ดีขึ้น
คุณอาจต้องจัดเวลาพิเศษสำหรับครูฝึกหัดคนนอกเหนือจากการอบรมแต่ละบท
เช่นออกไปทำกิจกรรมกลุ่มนอกสถานที่เพื่อช่วยสร้างจิตวิญญาณของการทำงานเป็นทีม

ขั้นที่ #5: ให้ใบประกาศ/พิธีจบหลักสูตร

ตอนท้ายของการอบรม ให้จัดฉลองพิธีจบหลักสูตรแก่ครูฝึกหัด

โดยเชิญคนในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมให้มากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นพ่อแม่ เพื่อน

เด็กๆที่จะเข้าร่วมชั้นเรียนการรณรงค์ในชุมชนเกิดมาเพื่อ โขยบิน เจ้าหน้าที่ท้องถิ่น และอื่นๆ

พยายามทำให้เป็นกิจกรรมพิเศษและมีความหมายสำคัญเท่าที่จะทำได้เพื่อช่วยสร้างความกระตือรือร้นในการทำการรณรงค์ตลอด 6 สัปดาห์

ในระหว่างพิธีจบนี้ ให้มอบประกาศนียบัตรแก่ครูฝึกหัดและสิ่งของบางอย่างให้เขาสวมใส่—เหรียญตรา

สายสะพาย เสื้อยืด เข็มกลัด เป็นต้น

ซึ่งนี้จะช่วยก่อให้เกิดการเผยแพร่การรณรงค์ออกไปในชุมชนและถือเป็นการแต่งตั้งครูฝึกหัดให้เป็นต้นแบบให้แก่น้องๆ

ในช่วงที่ทำการรณรงค์หกสัปดาห์ในชุมชนนั้น ให้เรานัดพบกับครูฝึกหัดเป็นประจำสม่ำเสมอ

โดยดูบทเรียนแต่ละบทพร้อมกันก่อนที่เขาจะออกไปสอน และต้องจัดเวลาสำหรับการประเมิน

การให้ความคิดเห็นสะท้อนกลับ และปรับทิศทางการสอนใหม่หากจำเป็น

เราสามารถทำกิจกรรมสนุกสนานนอกสถานที่กับครูฝึกหัดได้เป็นประจำ

เพื่อเราจะได้มีเวลาในการให้คำปรึกษากับเขามากขึ้น

เส้นทางระหว่างความตระหนักรู้และความกลัว

ในฐานะของครู เราต้องการให้ลูกศิษย์ของเราตระหนักรู้ถึงอันตรายของการถูกค้ำมนุษย์ แต่เราไม่ต้องการให้เขาใช้ชีวิตอยู่ด้วยความกลัว ซึ่งมีเส้นแบ่งที่บางมาก

ดังนั้นในขณะที่คุณสอนคุณต้องสังเกตและฟังลูกศิษย์ของคุณว่าเขาคิดหรือรู้สึกอย่างไร

ต่อไปนี้เป็นคำแนะนำที่จะช่วยคุณหลีกเลี่ยงการใส่ความกลัวลงไปในเรื่องๆ ในขณะที่คุณสอนเรื่องการค้ำมนุษย์

แยกเด็กออกตามกลุ่มอายุ และให้ระวังเป็นพิเศษกับเด็กที่อายุน้อยที่สุด

จำไว้ว่าสำหรับเด็กๆ นั้นเราไม่จำเป็นต้องพูดอะไรที่เจาะจงเกี่ยวกับการค้ำมนุษย์ เราเพียงให้ข้อมูล “ความเชื่อมโยงกับการค้ำมนุษย์” ในแต่ละบท

หรือไม่เช่นนั้นคุณก็สามารถสอนเขาแบบง่ายๆ เรื่องห้ำพุดิกรรรมที่สามารถช่วยให้พ้นจากการถูกค้ำมนุษย์ได้ (ผลลัพธ์ที่ตามมา จากการตัดสินใจเลือกของเรา ฯลฯ)

ถ้าเด็กเกิดความกลัว ให้เราคุยกับเขาในเรื่องนี้ คุณสามารถพบกับเขาเป็นการส่วนตัวหรือในกลุ่มก็ได้

ให้ดูว่าอะไรเป็นสิ่งที่เขาจะสบายใจมากที่สุด

ระดมความคิดและพูดคุยกันว่ามีความคิดอะไรที่ทำให้เขากลัว

เขียนความกลัวแต่ละอย่างลงไปและบอกกับเขาว่าเราต้องการที่จะร่วมมือกับเขาในการพัฒนาวิธีการที่จะช่วยให้เขารู้สึกปลอดภัย คุยกันทุกๆ ประเด็นที่เขากลัว และถามความเห็นเขาว่าอะไรที่จะช่วยไม่ให้เขากลัว เช่น การจะไปที่ไหนต้องมีเพื่อนไปด้วย บอกให้ผู้ใหญ่ทราบเสมอว่าเขาอยู่ที่ไหน

อย่าออกไปเล่นข้างนอกโดยที่ไม่บอกผู้ใหญ่ พกนกหวีดหรือมือถือติดตัวไว้เสมอ เป็นต้น

คำตอบของคุณมันจะขึ้นอยู่กับสถานการณ์แต่ละอย่างที่กำลังเผชิญอยู่, อายุของเด็ก และความจำเป็นอื่นๆ ซึ่งคุณเท่านั้นที่จะเป็นผู้ประเมินได้

เมื่อคุณต้องบอกหรือเตือนถึงอันตราย ให้พูดสิ่งที่เป็นทางบวกเข้าไปด้วย เช่น “แม่ (หรือครู) ดีใจมากที่ได้เป็นแม่ของหนู ที่จะได้ช่วยหนูผ่านเรื่องนี้ไปได้ หนูเป็นคนที่กำลังหาญมาก นี่เป็น “การบำบัดแบบเผชิญหน้าความจริง” ในการให้คำปรึกษาและแก้ปัญหา เนื่องจาก สิ่งของ บุคคล และเหตุการณ์ที่สร้างความกลัวนั้นมันมีจริง ไม่ใช่การจินตนาการ

ดังนั้นคำตอบที่คุณให้ต้องเป็นจริงด้วยและต้องช่วยสร้างสิ่งแวดล้อมที่ปลอดภัย สุขภาพชีวิตที่ดี และอิสรภาพ

นี่คือเหตุผลว่าทำไมโครงการเกิดมาเพื่อ โบบินเพื่อต่อต้านการค้ำมนุษย์ถึงได้สอนอย่างเจาะจงเรื่องพฤติกรรมที่สามารถทำให้เด็กๆ ปลอดภัยจากการถูกค้ำมนุษย์ (การเลือกตัดสินใจอย่างฉลาด, รู้วิธีการดูว่าใครคือเพื่อนแท้ ฯลฯ)

ติดตามผลอย่างสม่ำเสมอกับเด็กและถามว่าเขาเป็นอย่างไร มีอะไรที่เขายังกลัวอยู่ไหม
หาที่ประจำที่ปลอดภัยที่เขารู้สึกสบายใจที่จะพูดกับคุณเกี่ยวกับความกลัวนั้น

สรุปเนื้อเรื่องของหนังสือภาพ

ในการเตรียมการสอน ให้อ่านสรุปเนื้อเรื่องอย่างย่อสามรอบ จับคู่เนื้อเรื่องกับหนังสือภาพ
 ในส่วนนี้ถือเป็นการเตรียมข้อมูลเบื้องหลังของคุณ ไม่ต้องอ่านให้เด็กๆ ฟัง
 เลขหน้าที่เห็นเป็นเลขหน้าของหนังสือภาพเกิดมาเพื่อ โบบิน
 ส่วนหนังสือเกิดมาเพื่อ โบบินแบบที่มีตัวหนังสือด้วยนั้นมีให้เป็นหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-book)
 ซึ่งสามารถหาได้ที่ www.borntoflybook.com

สรุปย่อ

ป๊อปปีเล่าเรื่องให้บานชื่นและแม็กซ์ฟังว่าทำไมถึงเหลือต้นแสงจันทร์เพียงต้นเดียวในโลก
 ซึ่งซ่อนตัวอยู่ห่างไกลออกไปบนภูเขาสูงที่ไม่มีใครไปถึงมาก่อน
 ทำให้บานชื่นมีความฝันที่อยากจะหาต้นแสงจันทร์ให้เจอ
 แต่ป๊อปปีบอกกับบานชื่นว่าเธอยังไม่พร้อมเพราะบานชื่นต้องเรียนให้จบก่อน แต่บานชื่นไม่เชื่อฟัง
 แอบหนีออกจากหมู่บ้านเพื่อออกไปตามความฝันของตนเอง
 ในโลกใหม่ที่แปลกไปจากเดิมเธอต้องเรียนรู้ว่าใครคือเพื่อนแท้และใครคือโจรขโมยฝันที่พยายามจ้องจะขโมยความฝันของทุกคนไป

ตอนแรกเธอสามารถบอกความแตกต่างได้
 แต่ต่อมาไม่นานเธอก็เชื่อใจโจรขโมยฝันที่ลักพาตัวเธอไปอย่างรวดเร็ว ในระหว่างที่ถูกขังนั้น
 บานชื่นก็ตระหนักได้ถึงความผิดพลาดคนที่ได้ทำ เธอตระหนักว่า (1) การตัดสินใจเลือกอะไรก็ตาม
 มันมีผลลัพธ์ที่ตามมา, (2) เธอต้องรู้ว่าใครคือเพื่อนแท้, (3) เธอเป็นคนพิเศษที่ไม่มีใครเหมือน มีคุณค่า
 และคู่ควรที่จะรัก, (4) ในการตามหาฝันของเธอนั้น เธอต้องอดทน, ขยัน, และรอเวลาที่เหมาะสม และ (5)
 เธอเกิดมาเพื่อ โบบิน อย่าพอใจกับสิ่งที่มีค่าน้อยกว่า
 บานชื่นหนีออกมาจากโจรขโมยฝันได้แต่ก็ต้องตกใจที่เห็นปีกงอกออกมาจากหลังของเธอ
 บานชื่นกลับไปยังหมู่บ้านด้วยความเศร้าสร้อยและอับอายโดยไม่ได้เมล็ดของต้นแสงจันทร์กลับมา

ป๊อปปีบอกกับบานชื่นว่า เธอสามารถกลับไปลองตามหาต้นแสงจันทร์อีกครั้งก็ได้
 แต่ต้องรอหลังจากเรียนจบเสียก่อน ครั้งนี้บานชื่นเชื่อฟังป๊อปปี และหลังจากเธอเรียนจบ
 เธอก็ออกเดินทางรอบที่สองโดยเตรียมตัวอย่างดี และเป็นอีกครั้งหนึ่งที่เธอต้องพบกับมิตรและศัตรู

แต่คราวนี้เธอเตรียมพร้อมมาแล้ว เธอจึงมีชัยชนะเหนือมารร้ายที่จ้องจะขโมยฝัน
และสามารถหาคืนแสงจันทร์เจอ และได้นำเมล็ดของมันกลับมาให้ทุกคนในหมู่บ้าน
ในที่สุดความฝันของบานชื่นก็เป็นจริง

สรุปเนื้อหาของแต่ละหน้า

(หมายเลขหน้าหมายถึงหน้าในหนังสือภาพ)

หน้า 4 ของหนังสือภาพ: ป๊อปปี้เสิร์ฟอาหารเย็นให้แก่บานชื่นและน้องชายของเขา, แม็กซ์
แม็กซ์ไม่ชอบชุปกิ้งไม้ที่ป๊อปปี้เสิร์ฟให้ บานชื่นและแม็กซ์ ช่วยกันทำความสะอาดหลังกินอาหารเย็น
แล้วป๊อปปี้เล่าให้พวกเขาฟังเรื่องที่เกิดขึ้นเมื่อนานมาแล้วของต้นแสงจันทร์ที่เคยเดิมโตในดินแดนที่พวกเขา
อาศัยอยู่ หนอนทุกตัวต่างมีความสุขเพราะพวกเขาได้กินสตูลแสงจันทร์เป็นอาหารเย็น

หน้า 5: ป๊อปปี้ยังเล่าต่อไปอีกว่า ในฤดูหนาวที่เย็นยะเยือกและมีหิมะตกหนักปกคลุมต้นไม้ไปทั่ว
ผลของต้นแสงจันทร์ก็ค่อยๆ ลดน้อยลง น้อยลง ไปเรื่อยๆ

หน้า 6-7: ป๊อปปี้อธิบายว่าหนอนตัวเล็กๆ ก็หิวกันมาก
ทุกตัวหนาวมากและได้ตัดต้นแสงจันทร์เพื่อเอามาก่อกองไฟให้ความอบอุ่น หลังจากนั้น
เมฆดำก็ได้ปกคลุมไปทั้งดินแดน ช่างเหมือนดินแดนแสนเศร้า
ป๊อปปี้เล่าต่อว่าในที่สุดก็ไม่เหลือต้นแสงจันทร์หรือผลของต้นแสงจันทร์เพื่อเอามาทำสตูล
เหล่าหนอนผีเสื้อต้องรวบรวมกิ้งไม้เพื่อทำชุปแท่ง แต่สายลมสีเงินได้พบต้นแสงจันทร์ที่ยังมีชีวิตอยู่
เขาจึงเก็บรักษามันไว้จากต้นแสงจันทร์ แล้วเอาไปปลูกไว้ที่บนภูเขาสูง

หน้า 8-9: สัปดาห์แล้วสัปดาห์เล่า ปีแล้วปีเล่า ต้นแสงจันทร์ได้เติบโตขึ้นเรื่อยๆ บนเขาสูง
เมื่อพระจันทร์เต็มดวง ต้นแสงจันทร์ก็จะบานและออกผลแสงจันทร์ แต่ไม่มีใครอยู่บนเขาสูงนั้นเพื่อกินมัน
ป๊อปปี้หยุดเล่าเรื่อง บานชื่นและแม็กซ์เหนื่อยมาก บานชื่นอุ้มแม็กซ์ไปที่เตียงแล้วเข้านอนที่เตียงของตัวเอง

หน้า 10-11: บานชื่นขุดตัวในผ้าห่มฝันโปรดของเธอแล้วกลับไป นอกหน้าต่างของเธอ
ไกลออกไปคือภูเขาสูง สายลมสีเงินเป่าลมเบาๆ ที่หน้าต่างของบานชื่นและบานชื่นก็ฝันถึงการได้ไปที่เขาสูง
สายลมสีเงินพาเธอไปที่นั่น ไปที่ต้นแสงจันทร์ที่เหลือเพียงต้นเดียวในโลกปลูกอยู่
บานชื่นดีใจมากที่ได้เห็น คืบแล้วคืบแล้วสายลมสีเงินก็พาบานชื่นไปยังภูเขาสูงเพื่อดูต้นแสงจันทร์

หน้า 12-13:

ช่วงเวลากลางวันบานชื่นก็คิดถึงตัวเองที่เดินทางไปหาต้นแสงจันทร์และนำเมล็ดของมันกลับมาปลูกเพื่อ
 ทุกคนจะสามารถได้กินสตูลแสงจันทร์อีกครั้ง
 แต่ละคืนเธอห่อตัวเองด้วยผ้าห่มผืนพิเศษและคิดถึงเกี่ยวกับการไปยังที่ภูเขาสูง ทุกๆเช้าบานชื่นก็พับผ้าห่ม
 จูบล่าป๊อปปี๋และไปโรงเรียนนอนหลับเสื่อ

หน้า 14: บานชื่นพยายามตั้งใจเรียน แต่เขาก็เฝ้าแต่คิดถึงการออกไปหาต้นแสงจันทร์
 นอนตัวอื่นหัวเราะเยาะเธอ ในตอนบ่ายเธอต้องไปรวบรวมกิ่งไม้เพื่อมาทำอาหารเย็น
 เธอก็ยังคิดถึงแต่เรื่องไปยังที่ภูเขาสูง

หน้า 15: คืนหนึ่งหลังจากจูบราตรีสวัสดิ์กับแม็กซ์แล้ว
 เธอบอกกับป๊อปปี๋ถึงเรื่องที่สายลมสีเงินพาเธอไปยังที่ภูเขาสูง เธอบอกว่าเธออยากจะไปตามหาต้นแสงจันทร์
 และนำผลของมันมาให้ทุกคน

หน้า 16-17: ป๊อปปี๋บอกบานชื่นว่าต้องเรียนหนังสือ เธอยังเด็กอยู่
 หลังจากเธอเรียนจบจากโรงเรียนนอนหลับเสื่อเธอสามารถลองออกไปหาต้นแสงจันทร์ได้
 ป๊อปปี๋บอกบานชื่นเกี่ยวกับนอนตัวอื่นที่จากหมู่บ้านออกไปหาต้นแสงจันทร์
 พวกเขาสัญญาว่าจะกลับมาพร้อมผลต้นแสงจันทร์
 แต่กลับกลายเป็นว่าพวกเขานำสิ่งที่ไม่มีค่าที่ไม่สามารถช่วยใครได้นอกจากตัวเขาเองกลับมา

หน้า 18-19: บานชื่นยังคงอยากจะไป ป๊อปปี๋เลยพาบานชื่นไปที่ทำงานของเขา
 และให้เธอสัญญาว่าจะไม่บอกใครในสิ่งที่เขากำลังจะให้บานชื่นดู ป๊อปปี๋เปิดพรหมออก รื้อก่อนอริฐเก่าๆ
 แล้วเอื้อมเข้าไปข้างใน เขาดึงบางอย่างออกมาซึ่งเก่ามากและชื้นให้บานชื่น
 เธอคลี่ม้วนกระดาษที่มีตัวเขียนและภาพแปลกๆนั้นออก

หน้า 20-21: บานชื่นและป๊อปปี๋ไม่รู้ว่าภาพในม้วนหนังสือเล่มนั้นหมายถึงอะไร
 บานชื่นดูที่พรหมเก่าที่ห่อหนังสือม้วนนี้แล้วถามป๊อปปี๋ว่านั่นเป็นผ้าห่มของเขาตอนที่เขาอายุเท่าบานชื่นใช่ไ
 ม น้าเศร้าเขาตอบว่า ใช่ เขาพันมันไว้รอบๆหนังสือม้วนแล้วเอามันกลับมาซ่อนไว้
 ป๊อปปี๋บอกบานชื่นว่าหากมีใครบางคนเก็บปริศนาบนหนังสือม้วนได้ เมฆดำก็จะจากไป

เขาเตือนบานชื่นเกี่ยวกับโจรขโมยฝิ่นที่อยู่ข้างนอกประตูหมู่บ้าน พวกมันต้องการขโมยความฝันของทุกคน มันจะ โกงเธอ, หลอกเธอและขโมยบางอย่างไปจากเธอ

หน้า 22-23: ป๊อปปีบอกบานชื่นอีกครั้งว่าให้อยู่เรียนหนังสือ แล้วเมื่อเรียนจบเธอสามารถลองออกไปหาต้นแสงจันทร์ — โดยการอนุญาตจากป๊อปปี น้าสรีรบานชื่นเข้าไปในห้องของเธอพร้อมเข้านอน จูบแม็กซ์และได้รู้ว่าเขาป่วยมาก เธอกรี๊ดร้องและเรียกป๊อปปี หมอได้มาตรวจที่บ้านและให้ยาแก่แม็กซ์

หน้า 24-25: บานชื่นบอกป๊อปปีว่าแม็กซ์ต้องการกินบางอย่างนอกเหนือจากซูบักกิ่งไม้ทุกๆคืน เขาต้องได้กินสตูลผลแสงจันทร์ เธอต้องการไปที่ภูเขาสูงเพื่อหาต้นแสงจันทร์เพื่อให้แม็กซ์หายป่วย ป๊อปปีบอกว่าไม่ให้เขาไป ถ้าแม็กซ์ทานยาจะดีขึ้น และบานชื่นต้องไปเรียนหนังสือ กลางดึกบานชื่นขดตัวในผ้าห่มและตาก็มองออกไปที่หน้าต่างออกไปที่ภูเขาสูงนั้น เธอรู้ว่าต้นแสงจันทร์ต้องอยู่ที่ไหนสักแห่งบนภูเขานั้น และเธอต้องหามันให้เจอ บานชื่นจึงเข้าไปที่ห้องทำงานของป๊อปปีอย่างเงียบๆ แล้วเอาหนังสือม้วนออกมา โดยทิ้งจดหมายเล็กๆ ไว้บอกว่า เธอได้ออกไปแล้วและอีกไม่นานจะกลับมา

หน้า 26-27: บานชื่นก้าวออกไปจากประตูรั้วของหมู่บ้าน และเริ่มต้นการเดินทางของเธอ จนรุ่งเช้าเธอก็คิดว่าเธอลืมเตรียมอาหารมา เธอจึงไปหาถ้ำไม้มากิน ทันใดนั้นเธอก็ได้ยินเสียงบางอย่าง เธอไปหลบที่หลังตอไม้และมองดูที่สิ่งมีชีวิตแปลกๆสองตัวนั้น เธอสงสัยว่านั่นจะเป็นโจรขโมยฝิ่นที่ป๊อปปีเคยเตือนไว้หรือเปล่า สิ่งมีชีวิตทั้งสองนั้นได้แนะนำตัวกับบานชื่น พวกเขาชื่อจิ้งหรีดและลูกอ๊อด บานชื่นประหลาดใจที่ได้รู้ว่าพวกเขาก็ออกมาตามหาต้นแสงจันทร์และรอคอยวันที่ฝันของเขาจะเป็นจริงเหมือนกัน ความฝันของจิ้งหรีดคือวันหนึ่งเขาจะได้ร้องเพลง และลูกอ๊อดต้องการที่จะกระโดดได้สูงที่สุด พวกเขาตัดสินใจเป็นเพื่อนเดินทางไปด้วยกัน

หน้า 28-29: เพื่อนเดินทางพบหนอนผีเสื้อตัวอื่นๆ จิ้งหรีดถามพวกเขาว่าพบต้นแสงจันทร์บ้างไหม และพวกเขาก็บอกพวกเขาได้เจออย่างอื่นที่คิดว่า แล้วก็เข้าไปที่อุปกรณ์เสริมและเครื่องอำนวยความสะดวกต่างๆที่พวกเขาก็กินมา บานชื่นบอกว่าเครื่องอำนวยความสะดวกเหล่านี้ไม่มีประโยชน์และเตือนพวกเขาว่าพวกเขามาจากหมู่บ้านเพื่อมาหาผลแสงจันทร์เพื่อช่วยเหลือคนอื่นๆ หนอนตัวอื่นๆก็หัวเราะเยาะบานชื่น

คืนนั้นบานชื่นถามจิ้งหรีดกับลูกอ๊อดว่าทำไมพวกเขาไม่มีผ้าห่ม พวกเขาสารภาพว่า พวกเขาเคยมีผ้าห่มแต่ได้เอามันไปแลกกับสิ่งที่ไม่มีค่ากับโจรขโมยฝิ่น เช้าวันต่อมาพวกเขาต้องข้ามลำธาร ลูกอ๊อดว่ายข้ามไป และจิ้งหรีดก็กระโดดข้ามหินทีละก้อนไป จิ้งหรีดบอกว่ามันมีสะพานอยู่ที่ต้นน้ำซึ่งบานชื่นจะข้ามไปได้ แล้วพวกเขาจะไปรอพบบานชื่นที่นั่น บานชื่นเริ่มออกเดินแต่ในไม่ช้าเธอก็หลงทาง

หน้า 30-31: หญิงแก่ใจดีคนหนึ่งเสนอรองเท้าไหม้ให้บานชื่น บานชื่นลองใส่ดูแต่เธอไม่มีเงินที่จะซื้อมัน หญิงแก่จึงขอแลกกับหนังสือม้วนหรือผ้าห่มของบานชื่น เมื่อได้ยืมอย่างนั้นเธอก็คิดว่าหญิงคนนี้เป็นโจรขโมยฝิ่นนั่นเอง บานชื่นถอดรองเท้าออกแล้วโยนมันคืนไปให้หญิงคนนั้น ที่เดินจากไป บานชื่นเดินไปเรื่อยๆจนถึงดึก และไม่รู้ว่าจะไปทางไหน เธออ่านหนังสือม้วนของป๊อปปีเพื่อหาปริศนา แต่ก็ยังไม่เข้าใจมัน สุดท้ายเธอเลยม้วนตัวในผ้าห่มและหลับไป

หน้า 32-33: เช้าวันต่อมาหนอนอายุน้อยตัวหนึ่งได้โชว์แผนที่ให้บานชื่น บานชื่นคิดว่าเขาเป็นโจรขโมยฝิ่นแต่หนอนนั้นบอกว่า แผนที่นี้มาจากจิ้งหรีด และเขาจะยกให้บานชื่น เพื่อแลกกับชิ้นส่วนของผ้าห่มของเธอ บานชื่นยอมแลกด้วย แต่แล้วไม่นานเธอก็รู้ว่าแผนที่นั้นไม่มีค่า น่าเศร้าที่เธอเพิ่งตระหนักได้ว่าเธอได้เชื่อคำหลอกลวงของโจรขโมยฝิ่นเสียแล้ว และได้เสียชิ้นส่วนหนึ่งของผ้าห่มไปเพราะมัน บานชื่นยังคงเดินต่อไปเรื่อยๆจนในที่สุดก็พบกับสะพาน เธอข้ามสะพานไปเพื่อจะไปเจอกับจิ้งหรีดและลูกอ๊อดซึ่งรอเธออยู่ที่อีกด้านหนึ่งของสะพาน พวกเขาได้ให้บานชื่นดูแผนที่ของจริง

หน้า 34: จิ้งหรีดและลูกอ๊อดให้บานชื่นลอกแผนที่ของพวกเขาลงบนด้านหลังของหนังสือม้วนที่บานชื่นมี เขาตกลงกันว่าจะเจอกันในภายหลัง เมื่อใกล้ถึงภูเขาสูง จิ้งหรีดและลูกอ๊อดเดินทางต่อไปทางน้ำ ในขณะที่บานชื่นเดินทางบกพร้อมด้วยแผนที่ในมือ

หน้า 35: วันแล้ววันเล่า คืนแล้วคืนเล่าที่บานชื่นเดินทาง เธอหยุดพักระหว่างทางเพื่อทานอาหารและได้พบคนอื่นๆอีกหลายคนที่ต่างก็เดินทางตามหาดินแดนแสงจันทร์ แต่ตอนนี้เธอระมัดระวังตัวมากขึ้นเพื่อว่าใครบางคนอาจเป็นโจรขโมยฝิ่นก็ได้

หน้า 36-37: เย็นวันหนึ่งบานชื่นพบแมวตัวหนึ่งที่มันเอากิ่งไม้ให้บานชื่นดู มันพูดว่านี่ไม่ใช่กิ่งไม้สำหรับกิน แต่ถ้าเธอรดน้ำที่มัน มันจะโตขึ้นมาเป็นต้นแสงจันทร์ บานชื่นสงสัย แต่ก็ตัดสินใจที่จะแลกชิ้นส่วนของผ้าห่มของเธอกับกิ่งไม้นั้นเพื่อว่าเจ้าแมวจะพูดความจริง กิ่งไม้แห้งตายอย่างรวดเร็ว บานชื่นรู้ว่าเธอถูกโจรขโมยผืนหลอกอีกแล้ว บานชื่นคิดว่าตนเองช่างโง่เสียจริงที่แลกส่วนหนึ่งของผ้าห่มเธอกับสิ่งที่ไร้ค่า ด้านหลังของหนังสือม้วนของป๊อปปี บานชื่นวาดบางอย่างลงไปเพื่อเตือนความจำ โจรขโมยผืนพยายามที่จะหลอกบานชื่นอีกหลายครั้ง เธอก็เขียนบางอย่างลงไปด้านหลังหนังสือม้วนนั้นอีกเพื่อเตือนตัวเองให้เข้มแข็งและไม่เชื่อในคำโกหกของโจรขโมยผืนเหล่านั้น

หน้า 38-39: กลางดึกคืนหนึ่ง มีผู้ชายมาเสนอตะเกียงให้แก่บานชื่น และไม่คิดเงิน ชายผู้นี้บอกว่าจะมีคนให้น้ำมันตะเกียงฟรีแก่เธอหากบานชื่นเดินตามเขาไป อย่างไรก็ตามพวกโจรขโมยผืนได้ล้อมเธอไว้ ขโมยผ้าห่มของเธอ และลากเธอไป พวกโจรขโมยผืนยังบานชื่นไว้หลังกำแพงและทิ้งเธอไว้ที่นั่น บานชื่นมองหาหนทางที่จะหนีไป เธอขุด ขุด และขุดและพยายามที่จะขุดตัวเองเข้าไปในช่องกำแพงที่ขุดนั้น แต่มันก็เล็ดเกินไปสำหรับเธอ มันไม่มีทางออกเลย

หน้า 40-41: บานชื่นสังเกตเห็นต้นไม้ในกำแพงที่เธอถูกจับขังอยู่ บนต้นไม้มีร่องเท้า ที่วี โทรศัพท์มือถือ กล้องถ่ายรูป และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ เพราะไม่มีทางอื่นที่จะหนีไป บานชื่นจึงปีนขึ้นต้นไม้ เธอจึงคิดขึ้นได้ว่าสิ่งของเหล่านี้คือสิ่งที่โจรขโมยผืนใช้หลอกเธอและคนอื่นๆนั่นเอง

หน้า 42-43: บานชื่นเหนื่อยมากและคิดไปถึงที่นอนของเธอเองที่บ้าน ตอนนี้แม้แต่ผ้าห่มเธอก็ไม่มีเพราะพวกโจรขโมยผืนได้ขโมยไปจากเธอตอนที่มันลักพาตัวเธอ เธอนอนหลับบนกิ่งไม้ เธอตื่นขึ้นมาพบกับสายลมสีเงิน แต่แทนที่จะดีใจ บานชื่นกลับตกใจเพราะสายลมสีเงินกลับพันตัวเธอด้วยเถาวัลย์ที่มีหนามซึ่งทำให้เจ็บ จนกระทั่งทั้งตัวถูกพันไว้หมด พวกโจรขโมยผืนมาหาเธอแต่ก็ไม่พบ

หน้า 44-45: ข้างในเถาวัลย์ บานชื่นจำได้ถึงสิ่งผิดพลาดต่างๆที่เธอทำ: เธอไม่เชื่อฟังป๊อปปี ซึ่งอยากให้เธออยู่ในโรงเรียน และการที่เธอแลกชิ้นส่วนของผ้าห่มกับโจรขโมยผืน บานชื่นตระหนักว่าเธอทำความผิดพลาดหลายอย่างและตัดสินใจเลือกที่ผิดๆ และเธอรู้สึกเสียใจมากๆ

สายลมสีเงินเข้ามาและพันตัวรอบๆ เถาวัลย์ที่บ้านชั้นถูกลื้อค้อยู่ข้างใน และได้เอาผ้าห่มมาคืนให้แก่เธอ
บ้านชั้นรอรันแล้ววันเล่าและสายลมสีเงินก็อยู่ที่นั่นกับเธอเสมอ

หน้า 46-47: วันหนึ่งเมื่อได้เวลาที่เหมาะสม บ้านชั้นเริ่มออกมาจากเถาวัลย์
แต่เธอต้องทิ้งตะและผลักมันออกมาด้วยแรงทั้งหมดที่เธอมี
เพราะเถาวัลย์เหนียวมากและเมื่อเธอออกมาได้ เธอเหนื่อยล้ามากจากการทดสอบที่แสนทรหดนี้
ดังนั้นเธอจึงกลับไป เธอไม่ได้สังเกตเลยว่าตัวเธอได้เปลี่ยนแปลงไปแล้ว
เธอเดินขึ้นมาได้ยินเสียงโจรขโมยฝืนกำลังมา เธอรู้ว่าพวกนั้นจะต้องหาเธอเจอ เธอจึงรีบปีนลงมาจากต้นไม้

หน้า 48-49:
บ้านชั้นได้ยินโจรขโมยฝืนพูดกันว่าต้องการที่จะหาตัวเธอให้เจอเพื่ออธิบายเรื่องภพาวาดด้านหลังหนังสือม้วน
เธอรู้ว่าเธอต้องหนี
เธอเจอรู้ที่เธอเคยพยายามขัดตัวเข้าไปเมื่อคราวก่อนแต่เพราะตัวใหญ่เกินไปเลยทำไม่ได้
แต่คราวนี้เธอลองอีกครั้ง พร้อมๆ กับที่พวกโจรขโมยฝืนเปิดประตูเข้ามา
บ้านชั้นก็สามารถขัดตัวผ่านเข้าไปในรูนั้นได้ เมื่อบ้านชั้นออกมาอยู่ในอีกด้านของกำแพงได้แล้ว
แต่ก็ยังไม่ว่าจะหนีไปทางไหน เธอไม่ต้องการให้ใครเห็นปีกของเธอ เธอจึงซ่อนมันไว้ใต้ผ้าห่ม
เธอเดินไปเรื่อยๆ จนถึงลำธารด้วยความเหนื่อยล้า

หน้า 50-51: บ้านชั้นมองเงาสะท้อนของตัวเองในลำธาร
เธอต้องตกตะลึงเมื่อเห็นสิ่งที่งอกออกมาจากหลังของตัวเอง เธอไม่เคยเห็นอะไรอย่างนี้มาก่อนและร้องให้ด้วยความ
ความอับอาย เมื่อเธอได้ยินมีใครกำลังมา เธอจึงซ่อนตัว
บ้านชั้นได้ยินคนกลุ่มนั้นบอกว่าโจรขโมยฝืนกำลังตามหาเธอ เธอรู้ว่าเธอต้องเลือก
ระหว่างการตามหาต้นแสงจันทร์ต่อไปหรือกลับบ้านไปหาป๊อปปี้และแม็กซ์

หน้า 52-53: บ้านชั้นมองไปบนท้องฟ้า ไม่เห็นพระจันทร์เต็มดวง
เธอรู้ว่าต้นแสงจันทร์บานเฉพาะเวลาพระจันทร์เต็มดวง ดังนั้นเธอต้องรอคอย
เธอไม่ต้องการกลับบ้านเพราะอายที่จะพบหน้าป๊อปปี้หลังจากที่เธอไม่เชื่อฟังเขา แต่เธอไม่มีทางเลือก
เธอจึงเริ่มต้นการเดินทางไกลเพื่อกลับบ้าน ในที่สุดเธอก็มาถึงประตูของหมู่บ้าน
เธอลังเลที่จะเข้าไปเพราะไม่ว่าจะคนอื่นๆ จะพูดอย่างไร และเมื่อนอนตัวอื่นเห็นเธอ
พวกเขาหัวเราะเพราะว่าเธอดูเปลี่ยนไปมาก แต่อย่างไรก็ตามป๊อปปี้วิ่งเข้าไปต้อนรับการกลับมาของเธอ

หน้า 54 ป๊อปปี้ออกบ้านขึ้น เธอเล่าให้เขาฟังว่าเธอออกจากบ้านยังงี้และถามถึงแม็กซ์ว่าเป็นอย่างไรบ้าง แม็กซ์หลับอยู่ แต่เธอก็เข้าไปหาเขา เมื่อเธอจูบเขา เขาก็ตื่นขึ้นและเริ่มกรีดร้องเพราะเขาคิดว่าเธอเปลี่ยนไป

หน้า 55: ป๊อปปี้เสิร์ฟชุปกิ้งไม้ให้บานชื่น ในขณะที่เธอเล่าให้เขาฟังเรื่องโจรขโมยฟัน เธอสารภาพที่เอาหนังสือม้วนของป๊อปปี้ไป และโจรขโมยฟันก็ได้ขโมยมันไปจากเธอ เธออธิบายถึงสิ่งที่เธอวาดด้านหลังหนังสือม้วนนั้นเพื่อเตือนเธอเกี่ยวกับบทเรียนสำคัญที่เธอได้เรียนรู้ เธอได้วาดภาพเหล่านั้นให้ป๊อปปี้ดูบนกระดาษแผ่นหนึ่งและอธิบายแต่ละอย่าง:

1. วาดภาพกิ้งไม้แห้ง (ซึ่งหมายถึง “การเลือกมีผลลัพธ์ที่ตามมา”)
2. จิ้งหรีดและลูกอ๊อด (“รู้ว่าใครคือเพื่อนแท้ของคุณ”)
3. บานชื่นและเพชรพลอย (“คุณเป็นคนพิเศษที่ไม่มีใครเหมือน, มีคุณค่า และสมควรที่จะรัก”)
4. รังคึกคัก (“อดทน ขยันทำงานหนัก และรอคอยเวลาที่เหมาะสม”)
5. ผีเสื้อ (เขามีปีกแต่เขายังไม่เข้าใจว่าทำไมหรือภาพนี้หมายถึงอะไร)

หน้า 56-57: เช้าวันต่อมา บานชื่นและแม็กซ์ยังนอนอยู่ที่เตียงของตัวเอง มีบางอย่างที่ไม่ปกติผ่านเข้ามาทางหน้าต่าง: แสงแดดนั่นเอง แม็กซ์เห็นสิ่งนี้ก่อน และเรียกให้บานชื่นตื่นและบอกกับเธอ เขาทั้งสองรีบไปบอกป๊อปปี้และออกไปข้างนอก ทุกคนมองไปที่พระอาทิตย์ด้วยความชื่นชมยินดี เพราะรู้ว่าเมฆดำกำลังจะสลายไป แต่ที่นั่นก็ยังไม่มียะไรกินนอกจากชุปกิ้งไม้ บานชื่นใช้เวลาตอนบ่ายในการรวบรวมกิ้งไม้และยังคงฝันถึงต้นแสงจันทร์

หน้า 58-59: เช้าวันนั้นป๊อปปี้ทำชุปกิ้งไม้เป็นอาหารเช้า บานชื่นพาแม็กซ์เข้านอนและแม็กซ์ถามเธอเรื่องสตูดิโอแสงจันทร์ บานชื่นไม่สามารถหยุดไฝ่ฝันถึงต้นแสงจันทร์ได้ แม้แต่กลางคืนเธอก็หลับฝันไปว่าไปต้นแสงจันทร์และนำผลกับเมล็ดของมันมาให้ทุกคน

หน้า 60-61: บานชื่นบอกป๊อปปี้ว่าเธอต้องการไปหาดันไม้นั้นอีกครั้ง เขาพูดว่าเธอได้เรียนรู้บทเรียนสำคัญในการผจญภัยครั้งนั้นและพูดซ้ำถึงสิ่งที่เธอบอกกับเขา (หน้า 55)—และบอกกับเธอว่านั่นได้อธิบายปริศนาภาพวาดด้านหลังหนังสือม้วน ป๊อปปี้บอกว่าเมื่อบานชื่นเรียนรู้บทเรียนเหล่านั้น เขาคิดได้ว่าภาพวาดเหล่านั้นคืออะไร

นี่คือเหตุที่เมฆดำเริ่มหายไป เธอได้ไขปริศนา

ป๊อปปีสัญญากับบานชื่นว่าถ้าเธอเรียนจบเขาจะให้เธอได้ออกไปตามหาต้นแสงจันทร์อีกครั้ง

หน้า 62-63: บานชื่นตั้งใจเรียนที่โรงเรียน แต่ไม่ว่าจะทำอะไร เธอก็คิดถึงเกี่ยวกับต้นแสงจันทร์

ครั้งนี้เธอเตรียมตัวโดยจัดของที่จำเป็นต่อการเดินทางใส่กระเป๋า

ในที่สุดก็มาถึงวันที่เธอจบการศึกษาจากโรงเรียนนอนนฟีลล์

ป๊อปปีและแม็กซ์เดินมาส่งเธอที่ประตูเมืองของหมู่บ้านและกล่าวลากับเธอ ครั้งนี้เธอได้เตรียมตัว

เธอได้วาดแผนที่คล้ายกับอันที่จิ้งหรีดและลูกอ๊อดเคยให้กับเธอ ครั้งนี้เมื่อเธอพบกับโจรชโมยฝัน

เธอไม่แม้แต่พูดกับพวกเขา

หน้า 64-65: โจรชโมยฝัน ไม่เคยหยุดที่จะพยายามหลอกเธอ

ในที่สุดเธอก็มาถึงสะพานที่เธอเคยข้ามในตอนเดินทางครั้งแรก เมื่อบานชื่นข้ามสะพาน

เธอได้ยินเสียงร้องเพลง เธอจึงซ่อนอยู่หลังก้อนหิน แต่ต้องประหลาดใจที่ได้พบกับเพื่อนเก่า

จิ้งหรีดและลูกอ๊อด ความฝันของจิ้งหรีดได้กลายเป็นจริง เขาร้องเพลงได้

ลูกอ๊อดยังคงไม่สามารถกระโดดได้สูง

อย่างไรก็ตามเธอก็ได้เล่าให้พวกเขาฟังว่าโจรชโมยฝันลักพาตัวเธออย่างไร

หน้า 66-67: บานชื่นบอกจิ้งหรีดและลูกอ๊อดว่าเธอถูกขังอยู่ข้างในถ้ำวัลย์วันแล้ววันเล่า

และเธอเคยเปลี่ยนไปจากเดิมยังไงเมื่อเธอออกมาจากถ้ำวัลย์

ด้วยท่าทีที่ลึกลับแต่เธอก็ได้ให้พวกเขาเห็นว่าเธอเป็นอย่างไรในตอนนี เธออายุแต่พวกเขากลับคิดว่ามันสวย

บานชื่นโชว์แผนที่ของเธอให้จิ้งหรีดดู

และก็ได้รู้ว่าพวกเขาต้องเดินผ่านที่ๆโจรชโมยฝันขังเธอไว้หากเธอต้องการไปหาต้นแสงจันทร์

พวกเขาเดินทางในตอนกลางคืน และใกล้มากจนได้ยินเสียงพวกโจรชโมยฝันพูดถึงบานชื่น

ขณะที่เพื่อนสองคนหลับ อีกคนหนึ่งจะคอยเฝ้ายาม เพื่อว่าพวกโจรชโมยฝันหาพวกเขาเจอ

ในที่สุดเมื่อพวกเขามาถึงภูเขาสูง บานชื่นบอกว่าเธอจะปีนขึ้นไปและให้จิ้งหรีดกับลูกอ๊อดรอ

หน้า 68:

เพื่อนๆตัดสินใจว่าบานชื่นจะเป็นคนปีนขึ้นไปที่เขาสูงเพื่อหาต้นแสงจันทร์และให้จิ้งหรีดกับลูกอ๊อด

คอยเป็นยามรักษาการ หากว่าพวกโจรชโมยฝันพยายามไล่ล่าเธอ ก็ให้จิ้งหรีดส่งเสียงร้องเพลงเพื่อเตือนเธอ

บานชื่นปีนขึ้นไป ในที่สุดเธอก็มาถึงหน้าผาและเห็นว่าระหว่างเธอกับต้นแสงจันทร์มีหวลีกล้วยงกันอยู่

แม้มองเห็นต้นไม้ได้แต่ไกล แต่เธอข้ามไม่ได้เพราะเหวกว้างมาก เธอไม่รู้ว่าต้องทำยัง และเธอเหนื่อยมากจึงกลับไป

หน้า 69: ทันใดนั้นบานขึ้นต้องตื่นขึ้นมาเพราะได้ยินเสียงโจรขโมยฝืนกำลังปีนขึ้นมา ไม่มีที่ให้เธอหนีไปจากพวกมันได้ ในเมื่อไม่มีที่ให้หนี เธอจึงสูดหายใจลึกๆแล้วกระโดดลงเหวไป

หน้า 70-71: บานขึ้นตกลงไปจนกระทั่ง ในทันใดเธอเริ่มขยับปีกของเธอและรับรู้ได้ว่าเธอนั้นบินได้ เธอจึงบินขึ้นมาบนหน้าผาที่พวกโจรขโมยฝืนอยู่ พวกเขาดูใจมากที่เห็นเธอและปีกของเธอ ซึ่งมันทำให้เธอสามารถ ผลักพวกมันตกลงไปในเหวได้ ในที่สุดก็ไม่มีใครเหลือนบนหน้าผานอกจากบานขึ้น เธอเห็นต้นไม้แสงจันทร์ได้แต่ไกล เธอขยับปีกของเธอและบินข้ามเหวไป และในที่สุด เธอก็มาถึงใต้ต้นไม้แสงจันทร์

หน้า 72-73: บานขึ้นลองลิ้มรสผลของต้นไม้แสงจันทร์เป็นครั้งแรก เธอก็กินแล้วกินอีก และเก็บเมล็ดของมันในผ้าห่มของเธอ ในที่สุดเธอก็กลับไป ตอนเช้าเมื่อบานขึ้นตื่นขึ้น เธอก็รวบรวมเมล็ดไว้ในผ้าห่มและบินกลับไปหาจิ้งหรีดกับลูกอ๊อด เธอแบ่งเมล็ดแสงจันทร์ให้เขา และบินกลับบ้าน โดยโปรยเมล็ดแสงจันทร์ไปตามทางด้วย

หน้า 74-75: เมื่อบานขึ้นกลับถึงบ้าน ป๊อปปีและหนอนตัวอื่นวิ่งมาต้อนรับเธอ เธอให้เมล็ดแสงจันทร์แก่พวกเขา และพวกเขาก็เอาไปปลูกทันที เมล็ดเติบโตขึ้นและในไม่ช้าก็กลายเป็นต้นไม้แสงจันทร์ที่ขึ้นอยู่ทั่วดินแดนของพวกเขา

หน้า 76-77: และแล้วในบ้านแต่ละหลังก็กลับมามีชีวิตโหลหลายใบที่เต็มไปด้วยผลแสงจันทร์ บานขึ้นทำสตูลผลแสงจันทร์ให้ครอบครัวของเธอ วันหนึ่งเพื่อนเก่าของบานขึ้น—คือจิ้งหรีดและลูกอ๊อด (ซึ่งตอนนี้กลายเป็นกบ) ได้มาเยี่ยม ตอนนี้เสียงร้องของจิ้งหรีดนั้น ไพเราะมากจนได้ไปร้องที่ในงานคอนเสิร์ต หลังจากนั้นเหล่าบรรดาหนอนผีเสื้อก็ได้จัดงานเลี้ยงที่ทุกคนสามารถกินสตูลแสงจันทร์ได้มากเท่าที่ต้องการ

หน้า 78: หนอนผีเสื้ออายุน้อยๆทุกคนได้เรียนในสิ่งที่บานขึ้นได้เขียนไว้บนด้านหลังของหนังสือม้วนของ

ป๊อปปี้ เพื่อพวกเขาจะได้เข้าใจถึงความสำคัญของบทเรียนต่างๆที่บ้านชั้นได้ผจญมา ในไม่ช้า
หมู่บ้านก็เต็มไปด้วยรังคักแค้, ผีเสื้อ, และแน่นอนต้นแสงจันทร์

\

โปสเตอร์สรุปความคิดรวบยอด

(บทที่ 1-6)

ทำโปสเตอร์เพื่อใช้เป็นบทสรุปของคุณและใช้ทบทวนในแต่ละบทที่ระบุไว้ในหลักสูตร

ใช้โปสเตอร์บอร์ดหรือกระดาษแผ่นใหญ่อย่างอื่นก็ได้ ด้านหน้า

เขียนสรุปความคิดรวบยอดของแต่ละบทลงไป ด้านหลัง เขียนคำถามเพื่อทบทวน

ถ้ามีเวลาจำกัดคุณสามารถใช้โปสเตอร์เหล่านี้ในการสอนแทนที่จะเป็นการสอนเต็มหลักสูตร

(โปสเตอร์นี้มีให้ที่ www.born2fly.org.)

บทที่ 1: การเลือก มันมีผลลัพธ์ที่ตามมา

- การที่รู้เรื่องนี้ช่วยรักษาคุณให้ปลอดภัยและไม่ถูกค้ำมนุษย์อย่างไร?
- การรอคอยมีส่วนสำคัญในการเลือกตัดสินใจอย่างไร?
- อะไรคือการเลือกที่ผิดของบานชื่น?

บทที่ 2: รู้ว่าใครคือเพื่อนแท้ของคุณ

- การที่รู้เรื่องนี้ช่วยรักษาคุณปลอดภัยและไม่ถูกค้ำมนุษย์อย่างไร?
- คุณคิดออกไหมว่ามีใครบ้างที่คุณรู้จักที่อาจเป็นเพื่อนแท้ของคุณ
- ความรักแบบไม่มีเงื่อนไขคืออะไร? เพื่อนจะแสดงความรักแบบนี้ได้อย่างไรบ้าง?

บทที่ 3: คุณเป็นคนพิเศษ (มีเอกลักษณ์) ที่ไม่มีใครเหมือน, มีคุณค่า และสมควรที่จะรัก

- มีเอกลักษณ์ไม่เหมือนใครคืออะไร? เป็นคนมีคุณค่าคืออะไร?
- อะไรมีค่ามากกว่ากัน—คุณหรือเพชรพลอย? คุณหรือรองเท้าคู่สวย? คุณหรือโทรศัพท์มือถือ?
- การที่รู้ว่าคุณมีคุณค่าช่วยรักษาคุณปลอดภัยและไม่ถูกค้ำมนุษย์อย่างไร?

บทที่ 4: อดทน ขยัน และรอคอยเวลาที่เหมาะสม

- คุณรอคอยอะไร?
- คุณไม่อดทนกับความฝันของคุณอย่างไร?
- ความใฝ่ฝันอะไรที่คุณมุ่งมั่น ขยันแข็งที่จะให้ได้มา?

บทที่ 5: คุณเกิดมาเพื่อโบยบิน อย่าพอใจกับสิ่งที่มีค่าน้อยกว่า

- “เพื่อโอบนิน” หมายความว่าอะไร?
- บานชื่นพอใจกับสิ่งที่มีค่าน้อยกว่าความฝันของเธออย่างไรในเรื่องนี้?
- ความฝันของคุณคืออะไร? คุณเคยพอใจกับสิ่งที่มีค่าน้อยกว่าความฝันนั้นไหม?
- บานชื่นมีความฝัน: ที่จะบิน แล้วความฝันของคุณคืออะไร?
- การเลือกที่ดีอะไรบ้างที่คุณสามารถเลือกได้เพื่อให้คุณทำความฝันให้สำเร็จ?

โปสเตอร์ข้อมูลการค้ำมนุษย์ (ส่วนที่ 6)

ทำโปสเตอร์เพื่อใช้เป็นบทสรุปของคุณและใช้ทบทวนในแต่ละบทที่ระบุไว้ในหลักสูตร หรือเพื่อจัดแสดงในชุมชนของคุณ ใช้โปสเตอร์บอร์ดหรือกระดาษแผ่นใหญ่อย่างอื่นก็ได้ (โปสเตอร์นี้มีให้ที่ www.born2fly.org.)

โปสเตอร์ #1

คุณต้องทำอะไรเมื่อถูกค้ำมนุษย์หรือถูกพาตัวไป:

- ผู้
- อย่ายอมแพ้
- หาทางออก
- หาคนที่ไว้ใจได้เพื่อคุยด้วย

คุณต้องทำอะไรหากรู้สึกวุ่นวายในอันตราย:

- บอกพ่อแม่
- ถ้าบอกพ่อแม่ไม่ได้ ให้บอกผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้หรือครู
- ถ้าไม่สามารถหาผู้ใหญ่ที่เราไว้ใจได้

ให้ใช้ข้อมูลต่อไปนี้เพื่อขอความช่วยเหลือ: _____

(ใส่หมายเลขสายด่วนและข้อมูลที่ติดต่อได้ของหน่วยงานในพื้นที่ของคุณ)

คุณสามารถหาข้อมูลเหล่านี้ได้ที่ <http://www.state.gov/j/tip/rls/other/2011/168859.htm>.

โปสเตอร์ #2

พวกค้ำมนุษย์เป็นอย่างไร?

- พวกค้ำมนุษย์ก็เหมือนกับคนทั่วไป
- พวกเขาจะไม่บอกคุณว่าเขาจะหลอกคุณหรือทำให้คุณเจ็บ
- พวกเขาอาจเป็นคนอายุน้อยหรืออายุมากก็ได้
- พวกเขาอาจเป็นคนที่คุณรู้จักอยู่แล้ว
- เขาอาจจะเป็นคนที่คุณไปโรงเรียนด้วย—นักเรียนคนอื่น

เราจะสามารถแยกความแตกต่างระหว่างเพื่อนแท้กับพวกค้ำมนุษย์ได้อย่างไร?

- เพื่อนไม่โกหกเราหรือสัญญาในสิ่งที่เขาทำไม่ได้
- สิ่งที่เราสนใจมากที่สุดจะอยู่ในความคิดของเพื่อน, ไม่ใช่แค่สนใจแต่ตัวเขาเองเท่านั้น
- เพื่อนคือคนที่คุณสามารถไว้วางใจได้
- เพื่อนพิสูจน์ด้วยการกระทำ ไม่ใช่แค่คำพูดที่บอกว่าเราไว้วางใจเขาได้

อะไรคือคำโกหกที่พวกค้ำมนุษย์บอก?

- “ฉันสามารถช่วยคุณให้ได้งานเป็นพนักงานเสิร์ฟ, นางแบบ, หรือพี่เลี้ยงเด็ก”
- “ฉันมีเงินที่จะพาเธอไปเรียนหนังสือในเมืองไทย”
- “ฉันสามารถช่วยคุณให้ได้วีซ่าไปประเทศอื่นได้”
- “คุณจะช่วยครอบครัวคุณได้ ถ้าคุณฟังคำของฉัน”
- “ฉันมีเงินเยอะและฉันต้องการที่จะแบ่งให้คุณ”
- “เงินที่คุณได้รับจะส่งไปที่ครอบครัวของคุณ”
- “เพื่อนๆ ของคุณมีทั้งเงินและของดีๆ ใช่มั้ย..แล้วทำไมคุณจะไม่เอาล่ะ”
- “คุณช่วยฉัน ฉันก็จะช่วยคุณ คุณไว้วางใจฉันได้”

โปสเตอร์ #3

การอยู่อย่างปลอดภัยหมายความว่ายัง?

- คุณปลอดภัยจากการทำร้ายทางร่างกาย
- ไม่มีใครข่มขู่คุณ
- คุณสามารถไปโรงเรียนได้
- ไม่มีใครทำร้ายคุณไม่ว่าจะทางร่างกาย จิตใจ หรือทางเพศ
- เสรีภาพไม่ได้หมายความว่า你会ทำอะไรก็ได้ตามที่คุณต้องการ มันมีกฎของความปลอดภัยที่เราต้องทำตาม และมีผู้ใหญ่ที่ปลอดภัยที่สามารถช่วยแนะแนวทาง, ชี้แนะในทางที่ดี และเป็นมิตรกับคุณ

มีวิธีการที่เฉพาะเจาะจงอย่างอื่นอีกไหมที่อาจจะทำให้เด็กตกเป็นเหยื่อการค้ำมนุษย์หรือถูกบังคับให้ทำงานได้?

- เชื่อในคำโกหกที่ใครบางคนบอกคุณ

- ถ้ามีบางคนดีกับเราเกินความเป็นจริง ก็เป็นไปได้ที่จะเป็นการหลอกเรา
- ไม่ตรวจสอบข้อเสนอละคำกล่าวอ้างต่างๆว่าเป็นความจริงหรือไม่

พฤติกรรมหรือความเชื่ออะไรที่ทำให้บางคนอาจตกไปเป็นทาสได้ง่ายๆ?

- พวกเขาเลือกอย่างผิดๆ
 - เชื่อในคำโกหกของพวกค้ำมนุษย์
 - เชื่อว่าพวกค้ำมนุษย์เป็นเพื่อนที่ดีกับเขา
 - เขาต้องการเชื่อในสิ่งที่พวกค้ำมนุษย์บอก
 - ไม่อดทนรอคอยให้ความฝันเป็นจริง
- และไม่ยินดีที่จะรอเวลาที่เหมาะสมที่ความฝันจะเกิดเป็นจริงขึ้นมา

โปสเตอร์ #4

สัญญาณว่าบางคนอาจถูกค้า:

- ขาดเรียนไปนานๆ โดยที่ไม่มีใครทราบ
- ไม่มาเข้าเรียนอย่างเป็นประจำสม่ำเสมอ
- หนีออกจากบ้านบ่อยๆ
- มีข้ออ้างที่จะเดินทางไปต่างเมืองเป็นประจำ
- มีผัดแผลฟกช้ำหรือแตก
- มีรอยสักที่ระบุชื่อหรือ “ความเป็นเจ้าของ” โดยพวกค้ำมนุษย์
- เส่ร้าหรือหวาดกลัว
- หิวหรือไม่แต่งตัวให้เหมาะสมตามสภาพอากาศหรือสิ่งแวดล้อม
- แสดงอาการติดยาหรือติดแอลกอฮอล์
- มีความเปลี่ยนแปลงอย่างกะทันหันในเรื่องการแต่งตัว, นิสัยใจคอหรือมีสิ่งของเครื่องใช้เยอะ
- พูดเกี่ยวกับเรื่องเซ็กซ์เยอะและมีความรู้เรื่องเพศมากกว่าเด็กในวัยเดียวกัน
- มีแฟนที่อายุน้อยกว่า (10 ปีขึ้นไป)
- รวมกลุ่มกับคนที่มึนเมาหรือหัวทิ่ม และไม่สามารถพูดเพื่อตนเอง (ไม่มีสิทธิมีเสียง)
- ไม่สามารถคุมตารางเวลาได้ด้วยตนเอง, ไม่ได้ดูแล การเงิน, บัตรประชาชน, เอกสารการเดินทางด้วยตนเอง
- Gเดินทางไปหรือมาจากที่ทำงาน หรือที่ทำงานและที่อยู่เป็นที่เดียวกัน
- เป็นหนี้เจ้านายสูงมากจนไม่สามารถลาออกจากงานได้

- มีภาวะขาดสารอาหาร, ภาวะขาดน้ำ, หรือสุขอนามัยที่ไม่สะอาด
- ไม่ได้รับการรักษาโรคหรืออาการป่วย

โปสเตอร์ #5

การค้ามนุษย์คืออะไร?

- การบังคับใช้แรงงานกับเด็กหรือผู้ใหญ่
- บังคับให้ใครทำอะไรบางอย่างที่ฝืนใจเขา
- อาจรวมถึงแรงงานทาสหรือทาสทางเพศ
- ทาสไม่มีเสรีภาพและไม่มีทางเลือกจะได้หนีออกจากจะมีใครไปช่วยชีวิต
- มีหลายแห่งในโลกที่เด็กอายุเพียง 4 ปีถูกนำไปเป็นทาส
- เรียนรู้คู่มือเกิดมาเพื่อโบยบินสามารถคุ้มครองคุณให้ปลอดภัยจากพวกค้ามนุษย์ได้

ชีวิตที่ตกเป็นทาสคืออะไร?

- หากเป็นทาสทางเพศคือ คุณอาจต้องรับลูกค้า 20-40 คนต่อคืน
- พวกเขาจะทุบตี, ล่วงละเมิดและไม่ให้คุณได้พบกับเพื่อนหรือครอบครัว
- พวกเขาไม่ได้กินอาหารอย่างเพียงพอและมีอาหารทรัพยากรเพียงเล็กน้อย
- พวกเขาอาจถูกบังคับให้ใช้ยาเสพติด
- ไม่สามารถออกไปจากที่นั่น หนีออกมายาก และถูกล้างสมองโดยผู้ที่จับกุมเขา
- พวกเขาหาเงินได้น้อยหรือไม่มีเงินเลย
- พวกเขาอาจตายตั้งแต่อายุน้อยด้วยโรคภัยหรือการถูกทำร้ายทารุณ

บทที่ 1: การเลือก มีผลลัพธ์ที่ตามมา

รายการวัสดุอุปกรณ์: หนังสือภาพ, คู่มือผู้นำ, ไม้จิ้มรูปผีเสื้อ (ไม้ตัวอย่างของครู, แผ่นป้ายวงจรชีวิตผีเสื้อ, สีเขียนหรือสีไม้, กาว), โปสเตอร์ความคิดรอบขอบของบทที่ 1

บทสำหรับครูฝึกหัด: อุปกรณ์ตามข้างบน, สมุดบันทึกและปากกาหรือดินสอ

ก่อนเริ่มเรียน: ทำที่จิ้มรูปผีเสื้อบนแท่งไม้บางๆหรือไม้เรียว เอาภาวนาดัดสิ่งต่อไปนี้เป็นไม้:
ตรงปลายดัดผีเสื้อขนาดลิ้นนิ้ว, ถัดมาเป็นคอกแค้, ข้างล่างเป็นหนอนผีเสื้อที่มีไข่ใบเล็กๆอยู่ข้างใต้
ใช้ไม้จิ้มผีเสื้อนี้แทนนิ้วมือของคุณในการชี้ไปที่ภาพของหนังสือภาพในระหว่างที่คุณเล่าเรื่อง
คุณสามารถอนุญาตให้นักเรียนบางคนใช้มันได้เพื่อชี้สิ่งต่างๆในหนังสือหรือบนโปสเตอร์ที่ใช้ในบทต่างๆ

อ่านเนื้อเรื่องจนตัวคุณเองคุ้นเคยจากเค้าโครงเรื่องที่ให้มา **อย่าอ่านสรุปเนื้อเรื่องให้เด็กฟัง** คุณ
(หรือครูฝึกหัด 1 คน) ควรใช้ไม้จิ้มกระดาษรูปผีเสื้อชี้ไปตามภาพต่างๆ
เล่าเรื่องและนำเด็กให้ตอบคำถามบางข้อของคำถามที่แนะนำไว้ให้ด้านล่างนี้หากมีเวลา
เลือกคำถามที่คุณคิดว่าเหมาะสมที่สุดสำหรับแต่ละกลุ่ม คุณ ไม่จำเป็นต้องถามทุกคำถาม

บทที่ 1 เริ่มต้น: แนะนำตัวเองและทักทายผู้เข้าร่วมกลุ่มทั้งหมด ให้แต่ละคนแนะนำตัวเอง
หรือคุณอาจเป็นคนแนะนำ ให้นักเรียนนั่งเป็นวงกลม (อาจนั่งกับโต๊ะเก้าอี้หรือพื้นก็ได้)
ถามว่ามีใครจำสิ่งที่อยู่บนไม้จิ้มกระดาษนี้ได้บ้าง
อธิบายวงจรชีวิตของผีเสื้ออย่างย่อๆ โดยใช้แต่ละชิ้นส่วนมาติดกับไม้จิ้มกระดาษที่คุณทำขึ้น
อธิบายว่าคุณจะใช้ไม้จิ้มนี้ตลอดในบทเรียนเกิดมาเพื่อโบยบิน (B2F)

หน้าปก ให้นักเรียนดูหน้าปกของหนังสือภาพและถาม:

- นักเรียนรู้ใหม่ว่านี่คือสัตว์อะไร? (หนอนผีเสื้อ) นักเรียนรู้อะไรเกี่ยวกับหนอนผีเสื้อบ้าง?
- ลองอ่านคำที่เขียนบนหน้าปกนี้ได้ไหม? (ให้ดูชื่อเรื่องที่แปลเป็นภาษาของคุณ; ถ้าไม่ได้เขียนไว้, ให้เขียนเป็นภาษาของคุณให้พวกเขาดู)
- นักเรียนคิดว่าชื่อเรื่องหมายความว่าอย่างไร—เกิดมาเพื่อโบยบิน?

หน้า 3 อธิบายว่าหนังสือที่เรากำลังจะอ่านด้วยกันนี้ ไม่เหมือนหนังสือทั่วไป เพราะมันไม่มีตัวหนังสือ
ซึ่งหมายความว่าทุกคนสามารถอ่านมันได้ และในกลุ่มสามารถตั้งชื่อของตัวเองได้ถ้าเขาต้องการตั้งให้

ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างคำถามที่แนะนำให้ถามในแต่ละหน้า จำไว้ว่าคุณไม่จำเป็นต้องถามทุกคำถาม ให้ปรับไปตามจำนวนเวลาที่คุณมี ถ้าคุณพบว่าการหยุดเพื่อถามคำถามมันทำให้เรื่องสะดุด คุณก็สามารถอ่านไปจนจบช่วงแรก แล้วถามคำถามในช่วงการอ่านรอบสอง

- มีอะไรที่ผิดปกติเกี่ยวกับหนอนตัวที่อยู่ตรงกลางของภาพ? (มันแก่, มันไม่ได้กลายเป็นผีเสื้อ)
- เราจะตั้งชื่อหนอนตัวกลางนี้ว่าอะไรดี? (ให้นักเรียนตัดสินใจ หรือ ไม่เช่นนั้นก็ให้ใช้ชื่อ ป๊อปปี)
- หนอนตัวขวามือจะตั้งชื่อว่าอะไรดี? (มันมีผมสั้นและไม่มีโบว์ มันเป็นหนอนผู้ชาย; ใช้ชื่อที่เด็กๆตั้งให้ หรือ ไม่เช่นนั้นก็ให้เรียกว่า “แม็กซ์”)
- เราจะตั้งชื่อหนอนตัวซ้ายมือว่าอะไร? (มันมีโบว์ มันเป็นผู้หญิง ใช้ชื่อที่เด็กๆตั้งหรือ ไม่เช่นนั้นก็เรียก “บานชื่น/บลอสซัม”)

หน้า 4: (ส่วนนี้เป็นข้อมูลเบื้องหลังให้กับคุณเท่านั้น; ไม่ต้องอ่านให้นักเรียน)

ป๊อปปีเสิร์ฟอาหารเย็นให้แก่บานชื่นและน้องชาย, แม็กซ์ แม็กซ์ไม่ชอบชุปแท่งที่ป๊อปปีเสิร์ฟให้ บานชื่นและแม็กซ์ ช่วยกันทำความสะอาดหลังกินอาหารเย็น และแล้วป๊อปปีก็ให้พวกเขาฟังเรื่องที่เกิดขึ้นเมื่อนานมาแล้วเกี่ยวกับต้นแสงจันทร์ที่เคยเติมโตในดินแดนที่พวกเขาอาศัยอยู่ หนอนทุกตัวต่างมีความสุขเพราะพวกเขาได้กินสตูผลแสงจันทร์เป็นอาหารเย็น

ชี้ไปที่ภาพที่เล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นในหน้านี้ บอกนักเรียนว่าเขาสามารถ “อ่าน”

จากช่องแถวบนก่อนจากซ้ายไปขวา แล้วหลังจากนั้นอ่านแถวข้างล่างจากซ้ายไปขวา

(ในภาษาของคุณถ้าปกติคุณอ่านจากขวาไปซ้าย คุณจะต้องช่วยเด็กให้เข้าใจวิธีการอ่านที่เปลี่ยนไปจากเดิม เพื่อที่จะเข้าใจลำดับของหนังสือภาพนี้ได้) ชี้ไปที่สองรูปแรก แล้วเล่าเรื่อง

- พวกเขากินอะไร? พวกเขาชอบมันไหม? นักเรียนรู้ได้อย่างไร?
- ให้บอกเกี่ยวกับแมงมุม บนชั้นนั้นควรจะมีอะไร?
- บอกครูเกี่ยวกับภาพต่อไป นักเรียนช่วยทำอะไรเกี่ยวกับจานซามหลังรับประทานอาหารแล้ว?
- ภาพด้านล่าง: ป๊อปปีเล่าเรื่อง

(ฟอกรากอากาศลมๆข้างบนหัวป๊อปปีแสดงให้เห็นถึงสิ่งที่เขากำลังคิดหรือกำลังพูด)

พูดเกี่ยวกับต้นแสงจันทร์และชี้ไปที่ชั้นวางของที่เต็มไปด้วยผลต้นแสงจันทร์ หน้า 5:

ป๊อปปียังเล่าต่อไปอีกว่า ในฤดูหนาวที่เย็นยะเยือกและมีหิมะตกหนักปกคลุมต้นไม้ไปทั่ว ผลของต้นแสงจันทร์ก็ค่อยๆลดน้อยลงๆ ไปเรื่อยๆ

- ให้ดูที่ชั้นวางของ เกิดอะไรขึ้นกับผลต้นแสงจันทร์?

- ให้อธิบายเกี่ยวกับต้นไม้และหิมะที่หน้าต่าง ดูซิว่าเกิดอะไรขึ้น (ถ้าประเทศของคุณไม่มีหิมะให้อธิบายกับเด็กว่าหิมะคืออะไร)

หน้า 6-7: ป๊อปป๊อปอธิบายว่าหนอนตัวเล็ก ๆ ก็หิวกันมาก

ทุกตัวหนาวมากและได้ตัดต้นไม้เพื่อเอามาทำถ่านไฟให้ความอบอุ่น หลังจากนั้น

เมฆดำก็ได้ปกคลุมไปทั้งดินแดน ช่วงเหมือนดินแดนแสนเศร้า

ป๊อปป๊อปเล่าต่อว่าในที่สุดก็ไม่เหลือต้นไม้หรือผลของต้นไม้เพื่อเอามาทำถ่าน

เหล่าหนอนผีเสื้อต้องรวบรวมกิ่งไม้เพื่อเอามาทำหิมะ แต่สายลมสีเงินได้พัดต้นไม้ที่ยังมีชีวิตอยู่

เขาจึงเก็บรักษาเมล็ดจากต้นไม้แล้วเอาไปปลูกไว้ที่บนภูเขาสูง

- ภาพด้านบนซ้ายมือ: ให้แน่ใจว่าเด็กๆ เห็นว่าผลของต้นไม้แสงจันทร์นั้นหมดไปแล้ว
- เราจะตั้งชื่อหมู่บ้านของบานขึ้นว่าอะไร? ภูเขาอยู่ใกล้ไหม? (ใช้ชื่อที่พวกเขาตั้งหรือให้เรียกว่า “หมู่บ้านกิ่งไม้” และ “ภูเขาสูง”)
- ทำไมชาวบ้านถึงตัดต้นไม้? (เข้าไปที่หนอนที่หนาวและถ่านไฟ)
- ภาพด้านล่าง: มีอะไรเกิดขึ้นกับพระอาทิตย์และทำไม? (เมฆได้ปกคลุมมันไว้)
อธิบายว่านี่คือเมฆดำหรืออาจเรียกมันว่าอะไรก็ได้ที่เหมาะสมและเข้าใจได้ในภาษาของคุณ)
- พวกหนอนคิดถึงอะไรและทำไม?
- ภาพต่อไป: นักเรียนเห็นอะไร?
(เส้นหมุนวนสีขาวนั้นคือสายลมสีเงินหรืออาจจะเรียกอย่างอื่นตามความเหมาะสมในภาษาของคุณ)
) สายลมสีเงินเก็บรักษาเมล็ดอันสุดท้ายไว้

หน้า 8-9: สัปดาห์แล้วสัปดาห์เล่า ปีแล้วปีเล่า ต้นแสงจันทร์ได้เติบโตขึ้นเรื่อยๆ บนเขาสูง

เมื่อพระจันทร์เต็มดวง ต้นแสงจันทร์ก็จะบานและออกผลแสงจันทร์

แต่ไม่มีใครอยู่บนเขาสูงนั้นที่ได้กินมัน ป๊อปป๊อปพูดเล่าเรื่อง บานขึ้นและแม็กซ์เหนื่อยมาก

บานขึ้นอุ้มแม็กซ์ไปที่เตียงแล้วเข้านอนที่เตียงของตัวเอง

เกิดอะไรขึ้นกับต้นไม้แสงจันทร์เวลาที่พระจันทร์เต็มดวง?

(ในเวลาที่พระจันทร์เต็มดวงต้นไม้แสงจันทร์จะบานและออกผลแสงจันทร์)

- นักเรียนมีพี่หรือน้องที่ต้องดูแลให้เขาปลอดภัยไหม?

บททวน: การเลือกคืออะไร? คำว่า เลือก หมายถึง การหยิบเอาบางอย่างออกมาจากหลายๆ อย่าง

เหมือนการเลือกเสื้อผ้าหรือชุดที่จะใส่ออกมาจากตู้เสื้อผ้า การเลือกบางอย่างสำคัญมาก

เมื่อนานมาแล้ว เหล่าหนอนผีเสื้อต้องตัดสินใจเลือกบางอย่าง

ว่าตัดต้นแสงจันทร์เพื่อนำมาทำความอบอุ่นหรือ ไม่ตัด เมื่อการเลือกของเรานั้นทำร้ายตนเองหรือผู้อื่น
นั่นคือการเลือกที่ไม่ดี

คุณคิดว่าหนอนผีเสื้อเหล่านั้นตัดสินใจเลือกได้ดีหรือไม่? (พวกเขาต้องเข้าอนด้วยความหิว
และเมฆคำก็ได้เข้ามาและได้เอาสีสันความสดใสไปจากโลกของพวกเขา)

หน้า 10-11: บานชื่นขุดตัวในผ้าห่มผืนโปรดของเขาแล้วกลับไป นอกหน้าต่างห้องของเขา

ไกลออกไปคือภูเขาสูง สายลมสีเงินเป่าลมเบาๆ ที่หน้าต่างของบานชื่นและบานชื่นก็ฝันถึงการได้ไปที่เขาสูง

สายลมสีเงินพาเขาไปที่นั่น ไปที่จุดแสงจันทร์ที่เหลือเพียงต้นเดียวในโลกปลูกอยู่

บานชื่นดีใจมากที่ได้เห็น คืบแล้วคืบเล่าสายลมสีเงินก็พาบานชื่นไปยังภูเขาสูงเพื่อดูต้นแสงจันทร์

- สายลมสีเงินพาบานชื่นไปที่ไหน? (ภูเขาสูง, ที่มีต้นแสงจันทร์ต้นเดียวเหลืออยู่)
- ต้นแสงจันทร์เพียงต้นเดียวนี้รอดชีวิตได้อย่างไร? (บททวนหน้า 7;
สายลมสีเงินพามัน ไปที่ภูเขาสูง)
- อะไรคือสิ่งสำคัญที่จะเกิดขึ้นเมื่อพระจันทร์เต็มดวง?
(พระจันทร์เต็มดวงจะเป็นเวลาเดียวเท่านั้นที่ต้นแสงจันทร์จะบาน)
- เราารู้ได้อย่างไรว่าบานชื่นมีความสุขที่ภูเขาสูงนั้น? (ผลของต้นแสงจันทร์อยู่ที่นั่น
และเธอฝันว่าจะได้นำมันกลับมาให้กับทุกคน)
- คูที่พระจันทร์ รูปทรงที่เปลี่ยนไปของมันเป็นบออะไรกับเรา?
(เธอไปเยี่ยมต้นแสงจันทร์คืนแล้วคืนเล่าเป็นเวลาหลายสัปดาห์)

หน้า 12-13: ช่วงเวลากลางวัน

บานชื่นก็คิดถึงเรื่องเกี่ยวกับตัวเองที่เดินทางไปหาต้นแสงจันทร์และนำเมล็ดของมันกลับมาปลูกเพื่อทุกคน
จะสามารถได้กินสตูลแสงจันทร์อีกครั้ง

แต่ละคืนเขาห่อตัวเองด้วยผ้าห่มผืนพิเศษและคิดเกี่ยวกับการไปที่ภูเขาสูง ทุกๆเช้าบานชื่นก็พับผ้าห่ม
จูบลาบ๊อบบี้และไปโรงเรียนหนอนผีเสื้อ

- ภาพด้านซ้าย: บานชื่นกำลังทำอะไร? (บานชื่นมีความฝัน *หมายเหตุ* ในภาษาเดียวกัน คำว่า *ฝัน*
ใช้หมายถึงถึงความฝันในเวลากลางคืนที่เข้านอน และหมายถึงความปรารถนาและเป้าหมายด้วย
ปรับให้เหมาะสมในภาษาของคุณ)

- บานชื่นมีความใฝ่ฝันอะไร?
(อยากได้นำเมล็ดของต้นแสงจันทร์กลับมาให้คนในหมู่บ้านปลูกและจะได้กินสตูลผลแสงจันทร์อีกครั้ง)
- กิจกรรมของโรงเรียนที่บานชื่นเรียนเหมือนหรือต่างกับโรงเรียนของเรา?

หน้า 14: บานชื่นพยายามตั้งใจเรียน แต่เขาก็เฝ้าแต่คิดถึงการออกไปหาต้นแสงจันทร์ หนอนตัวอื่นก็หัวเราะเยาะเขา ในตอนบ่ายเขาต้องไปรวบรวมกิ่งไม้เพื่อมาทำอาหารเย็น เขาก็ยังคิดถึงแต่เรื่องไปที่ภูเขาสูง

- เมื่อบานชื่นอยู่ที่โรงเรียน เธอคิดถึงเรื่องอะไร เวลาที่เธอมองออกไปนอกหน้าต่าง?

บททวน: ความฝันคืออะไร? แต่ละคนบานชื่นฝันถึงอะไรบางอย่างที่พิเศษ และเธอก็ฝันกลางวันด้วย ซึ่งนั่นหมายความว่าเธอต้องการให้บางอย่างเกิดขึ้นอย่างมาก จนทำให้เธอคิดถึงกับมันตลอดเวลา ความแตกต่างระหว่างความฝันในเวลากลางคืนกับความฝันที่เกิดขึ้นในใจเรา?
(ให้รับคำถามนี้ตามความเหมาะสมถ้าในภาษาของคุณใช้คำเดียวกันหรือคำที่ต่างกัน)
อะไรคือความแตกต่างระหว่างบานชื่นกับหนอนตัวอื่น? (พวกเขาพอใจกับการกินซูปกึ่งไม้ทุกๆคืน, แต่บานชื่นไม่, เธอฝันถึงบางอย่างที่มากกว่านั้นในชีวิต, พวกหนอนตัวอื่นพอใจกับสภาพที่เขาเป็นอยู่)

- นักเรียนมีความใฝ่ฝันอะไรในใจไหม?

เวลากิจกรรม: อนุญาตให้นักเรียนลุกขึ้นเพื่อไปเอาวัสดุอุปกรณ์สำหรับกิจกรรมนี้
โซว์ไม้ซักระดานสี่เหลี่ยมให้นักเรียนดู ช่วยนักเรียนทำไม้นี้ (ดูวิธีทำที่หัวข้อ “ก่อนเริ่มเรียน” ข้างบน)
บททวนกับนักเรียนว่า ณ ขณะนี้บานชื่นเป็นสิ่งมีชีวิตชนิดไหน
ถามเขาว่าพวกเขาเชื่อไหมว่าบานชื่นจะเปลี่ยนรูปร่าง และจะเปลี่ยนเป็นอะไร
ถามอีกว่าแล้วคนจะเปลี่ยนได้เหมือนที่ผีเสื้อเปลี่ยนไหม
ขอให้นักเรียนนำไม้ซี้ที่พวกเขาทำกลับเข้ามาในวงอ่านหนังสือ ในครั้งหลังของบทเรียน
นักเรียนแต่ละคนสามารถใช้ไม้ซี้ของตนเองซึ่งไปที่ภาพเพื่อช่วยเล่าเรื่อง เมื่อนักเรียนเริ่มคุ้นเคยมากขึ้น
เชิญเขาออกมาเล่าเรื่องจากภาพที่เขาเห็นในหน้าหนังสือ และเราช่วยเสริมหากเขาตกประเด็นใดไป

หน้า 15: คืนหนึ่งหลังจากจูบราตรีสวัสดิ์กับแม็กซ์แล้ว

เธอบอกกับป๊อปปีถึงเรื่องที่สายลมสีเงินพาเธอไปที่ภูเขาสูง เธอบอกว่าเธออยากจะไปตามหาดันแสงจันทร์ และนำผลของมันมาให้ทุกคน

- บานชื่นบอกเรื่องความฝันของเธอกับใคร?
- ทำไมพระจันทร์เต็มดวงจึงอยู่ในความฝันของเธอ?
(มันจะมีผลออกที่ดันแสงจันทร์ถ้าพระจันทร์เต็มดวง,
ซึ่งจะเป็นโอกาสให้บานชื่นเก็บเมล็ดของมันได้)

หน้า 16-17: ป๊อปปีบอกบานชื่นว่าต้องเรียนหนังสือ เขายังเด็กอยู่

หลังจากเขาเรียนจบจากโรงเรียนหนอนผีเสื้อแล้ว เขาสามารถลองออกไปหาดันแสงจันทร์ได้

ป๊อปปีบอกบานชื่นเกี่ยวกับหนอนตัวอื่นที่จากหมู่บ้านเพื่อออกไปหาดันแสงจันทร์

พวกเขาสัญญาว่าจะกลับมาพร้อมกับผลของดันแสงจันทร์

แต่กลับกลายเป็นว่าพวกเขานำสิ่งที่ไม่มีค่าที่ไม่สามารถช่วยใครได้นอกจากตัวเขาเองกลับมาแทน

- ทำไมป๊อปปีอยากให้บานชื่นอยู่ในโรงเรียน? หมายเหตุ:
ถ้าชุดรับปริญญาในสังคมของคุณแตกต่างไปจากนี้ ให้อธิบายกับเด็กว่า
บางประเทศในโลกเขาจะสวมชุดแบบพิเศษนี้ในวันที่เขาเรียนจบรับปริญญา
- บานชื่นมีความสุขกับเรื่องนี้ไหม? เรารู้ได้อย่างไร?
- หนอนตัวหนึ่งไม่มีความสุขกับความฝันของตัวเอง, ทำไมหนอนตัวนี้ถึงไม่มีความสุข?
(หนอนตัวนี้เลิกทุกอย่างที่เขามีกับขยะ (สิ่งที่ไม่มีประโยชน์)
และไม่สามารถได้ผลแสงจันทร์กลับมา)

หน้า 18-19: บานชื่นยังคงอยากจะไป ป๊อปปีเลยพาบานชื่นไปที่ทำงานของเขา

และให้เธอสัญญาว่าจะไม่บอกใครในสิ่งที่เขากำลังจะให้บานชื่นดู ป๊อปปีเปิดพรหมออก รื้อก้อนอิฐเก่าๆ

แล้วเอื้อมเข้าไปข้างใน เขาดึงบางอย่างออกมา ซึ่งเก่ามากและยื่นให้บานชื่น

เธอคลี่ม้วนกระดาษที่มีตัวเขียนและภาพแปลกๆนั้นออก

- ใครแบ่งปันความลับในหน้านี้? (ป๊อปปี)
- ความลับของป๊อปปีคืออะไร? (หนังสือม้วนที่ซ่อนเอาไว้ ซึ่งมีปริศนาบางอย่างอยู่บนนั้น)

บททวน: ทำไมการเรียนรู้จึงสำคัญ? ป๊อปปีร์กับบานชื่นและต้องการให้เธอเลือกสิ่งที่ดี นั่นคือการอยู่ในโรงเรียน เขาบอกความลับพิเศษกับเธอเพื่อช่วยให้เธอเข้าใจว่าทำไมสิ่งนี้ถึงสำคัญ ป๊อปปีร์รู้ว่าโรงเรียนเป็นที่ที่ดีที่สุดสำหรับบานชื่นที่จะเตรียมชีวิตเธอให้อยู่อย่างปลอดภัยได้ โรงเรียนจะเตรียมเธอให้ทำบางอย่างที่สำคัญมากสำหรับครอบครัวและชุมชน

- ทำไมการเรียนรู้ให้จบถึงเป็นเรื่องยากสำหรับบานชื่น? (เธอไม่อดทน)
- เกิดอะไรขึ้นกับहनอนตัวอื่นที่ออกจากโรงเรียนก่อนกำหนด? (พวกเขาหาต้นแสงจันทร์ไม่เจอ และสูญเสียสิ่งที่มีความสำคัญกับพวกเขาไปในระหว่างทาง)
- โรงเรียนจะช่วยให้ใครปลอดภัยจากการถูกทำร้ายและพบกับความสำเร็จได้อย่างไร? (คุณได้เรียนรู้จากที่โรงเรียน, คุณจะไม่มีถูกหลอก, คุณจะมีความเฉลียวฉลาด)

หน้า 20-21: บานชื่นและป๊อปปีร์ไม่รู้ว่ภาพในม้วนหนังสือ นั้นหมายถึงอะไร บานชื่นดูที่พรมเก่าที่ห่อหนังสือม้วนนี้แล้วถามป๊อปปีร์ว่านั่นเป็นผ้าห่มของเขาดอนที่เขาอายุเท่ากับบานชื่นในไซโหม นำเส้าเขาตอบว่า ใช่ เขาพันมันไว้รอบๆหนังสือม้วนแล้วเอามันกลับมาซ่อนไว้ ป๊อปปีร์บอกบานชื่นว่าหากมีใครบางคนแกะปริศนาบนหนังสือม้วนได้ เขาคงจะจากไป เขาเตือนบานชื่นเกี่ยวกับโจรขโมยฝิ่นที่อยู่ข้างนอกประตูรั้วของหมู่บ้าน พวกมันต้องการขโมยความฝันของทุกคน มันจะโกหกเธอ, หลอกเธอและขโมยเอาไปจากเธอ.

- ป๊อปปีร์และบานชื่นเข้าใจหนังสือม้วนนั้นไหม? (ไม่เข้าใจ, พวกเขางง)
- ป๊อปปีร์รู้ว่าหากแกะปริศนาในหนังสือม้วนได้จะทำให้เขาค้นหาไซโหมได้หรือไม่? (ใช่, เขาค้นหาไซโหมได้)
- ป๊อปปีร์เตือนเกี่ยวกับอะไรบานชื่นบางอย่าง (โจรขโมยฝิ่นที่จะพยายามเอาผ้าห่มของบานชื่นและความฝันไปจากเธอ)
-

หน้า 22-23: ป๊อปปีร์บอกบานชื่นอีกครั้งว่าให้อยู่เรียนหนังสือ แล้วเมื่อเรียนจบเธอสามารถลองออกไปหาต้นแสงจันทร์ —โดยการอนุญาตจากป๊อปปีร์ นำเส้าบานชื่นเข้าไปในห้องของเธอพร้อมเข้านอน จูบแม็กซ์และได้รู้ว่าแม็กซ์ป่วยมาก เธอกรี๊ดร้องและเรียกป๊อปปีร์ หมอได้มาตรวจที่บ้านและให้ยาแก่แม็กซ์

- ป๊อปปีร์บอกอะไรแก่บานชื่น? (อยู่ในโรงเรียน, เรียนให้จบ, หลังจากนั้นเขาจะปล่อยให้เธอออกไปลองหาต้นแสงจันทร์)
- ทำไมป๊อปปีร์ถึงบอกว่าโรงเรียนสำคัญ?

- ในหน้า 23 มีอะไรเกิดขึ้น? ทำไมแม็กซ์ถึงป่วย?

หน้า 24-25: บานชื่นบอกป๊อปปี่ว่าแม็กซ์ต้องการกินบางอย่างนอกเหนือจากซูปริงก์ไม่ทุกๆคืน เขาต้องได้กินสตูลผลลูกแสงจันทร์ เขาต้องการไปที่ภูเขาสูงเพื่อหาต้นแสงจันทร์เพื่อให้แม็กซ์หายป่วย ป๊อปปีบอกว่าจะไม่ให้เขาไป ถ้าแม็กซ์ทานยา ก็จะดีขึ้น และบานชื่นต้องไปเรียนหนังสือ กลางดึกบานชื่นขดตัวในผ้าห่มและตาก็มองออกไปที่หน้าต่างจึงไปที่ภูเขาสูงนั้น เขารู้ว่าต้นแสงจันทร์ต้องอยู่ที่ไหนสักแห่งบนภูเขานั้น และเขาต้องหามันให้เจอ บานชื่นจึงเข้าไปที่ห้องทำงานของป๊อปปีอย่างเงียบๆ แล้วเอาหนังสือม้วนออกมา โดยทิ้งจดหมายเล็กๆไว้บอกว่า เขาได้ออกไปแล้วและอีกไม่นานจะกลับมา

- บานชื่นต้องการจะทำอะไรเพื่อแม็กซ์? ป๊อปปีพูดว่าอย่างไร?
- ทำไมบานชื่นต้องการที่จะไป?
- บานชื่นเอาอะไรจากสำนักงานของป๊อปปีไปด้วย? ทำไมเธอถึงเอาไป?
- เธอลืมเอาอะไรไป?

บททวน: ผลลัพธ์ที่ตามมาคืออะไร? คำว่าผลลัพธ์ที่ตามมา หมายถึง

ผลพวงจากการกระทำหรือการเลือกของเรา ผลลัพธ์บางอย่างออกมาดี เช่น

การตั้งใจเรียนอย่างหนักทำให้ผลคะแนนออกมาดี

ผลลัพธ์บางอย่างก็ไม่ดีเช่นการไม่เชื่อฟังพ่อแม่ผลทำให้ผลที่ตามมาคือการทะเลาะกันหรือมีปัญหาเกี่ยวกับเขา

มันเป็นสิ่งสำคัญมากที่จะหยุดและคิดถึงผลที่ตามมา ก่อนที่เราจะเลือกทำอะไรลงไป

- เมื่อบานชื่นไม่ฟังป๊อปปี, ป๊อปปีได้เตือนเธอเกี่ยวกับใคร? (โจรขโมยฝัน)
- ป๊อปปีบอกเธอเกี่ยวกับพวกโจรขโมยฝันว่าพวกนั้นจะทำอะไรบ้าง?
- มีทางเลือกอะไรบ้างที่บานชื่นสามารถเลือกได้ (อยู่และไปโรงเรียนและเชื่อฟังป๊อปปี, หรือ ไม่เชื่อฟังคำของป๊อปปีและออกไปหาต้นแสงจันทร์)
- บานชื่นเลือกตัดสินใจอย่างไร?
- อะไรที่มีอิทธิพลที่ทำให้เธอตัดสินใจเลือกอย่างนั้น (การป่วยของแม็กซ์)
- นักเรียนคิดว่าผลลัพธ์ที่ตามมาของการเลือกของบานชื่นจะดีหรือร้าย? ทำไม?

เชื่อมโยงกับการค้ามนุษย์: บอกลูกเรียนว่า *เกิดมาเพื่อ โบยบิน* เป็นนิทานเปรียบเทียบ, ซึ่งหมายความว่า เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับสัตว์หรือสิ่งที่ไม่ใช่มนุษย์ ที่มีบทเรียนที่พิเศษให้เราเรียนรู้ *เกิดมาเพื่อ โบยบิน* เป็นนิทานเปรียบเทียบที่สอนเกี่ยวกับการจะปลอดภัยและประสบความสำเร็จในการตามหาฝันของเราได้อย่างไร วิธีหนึ่งในการประยุกต์บทเรียนของ *เกิดมาเพื่อ โบยบิน* คือใช้เพื่อช่วยเตือนและต่อต้านการค้ามนุษย์ ให้ถามนักเรียนว่าเขาเข้าใจใหม่ว่าหมายถึงอะไร

อธิบายว่า:

- การค้ามนุษย์คือการบังคับให้เป็นทาส
- เป็นการบังคับให้ใครทำอะไรบางอย่างให้โดยที่เขาไม่เต็มใจ
- ทาสไม่มีเสรีภาพ

เกิดมาเพื่อ โบยบิน เป็นการสอนให้รู้ว่าการค้ามนุษย์คืออะไรและจะหลีกเลี่ยงได้อย่างไร การเป็นอิสระจากการถูกค้ามนุษย์คือ

การที่ได้อยู่อย่างปลอดภัยและมีเสรีภาพที่จะทำตามความฝันของตนเอง

อธิบายว่าเมื่อไหร่ที่เรียกว่าเราปลอดภัย:

- ปลอดภัยจากถูกทำร้ายทางร่างกายและไม่มีใครข่มขู่เรา
- เราสามารถไปโรงเรียนได้
- ไม่มีใครมาทำร้ายเราทั้งทางร่างกาย จิตใจและทางเพศ

มันสำคัญมากที่เราจะสามารถทำตามความฝันของเรา, ช่วยครอบครัวของเรา และได้ไปโรงเรียน—เหมือนที่ป๊อปปีบอกกับบานชื่น

ถาม:

- ทำไมการช่วยเหลือครอบครัวถึงเป็นสิ่งสำคัญ? ทางที่ดีที่สุดที่จะทำสิ่งนี้คืออะไร? (อยู่ในโรงเรียนและเรียนให้จบ การได้รับการศึกษาช่วยเราและครอบครัวเราได้ เพราะเมื่อเราเรียนจบ เราก็จะมีงานทำที่ดีกว่าคนที่ไม่ได้เรียน เราหาเงินได้ และเมื่อเรามีครอบครัว ลูกเราก็จะเติบโตในบ้านที่มีคุณภาพชีวิตที่ดี)
- ทำไมการอยู่ในโรงเรียนถึงมีส่วนสำคัญที่จะไม่ทำให้เราถูกค้ามนุษย์

ป๊อปปีเตือนบานชื่นเกี่ยวกับโจรขโมยฝัน

พวกนี้ก็เหมือนกับพวกค้ามนุษย์เพราะเขาสามารถขโมยความฝันของเราไปและทำร้ายเรา

การที่เราเลือกตัดสินใจเร็วเกินไปและขาดการเตรียมตัวอย่างที่บ้านชื่นไม่เชื่อฟัง

ป๊อปปีเป็นการเลือกที่ทำให้ได้ผลลัพธ์ที่เลวร้าย

- การเลือกมีผลลัพธ์ที่ตามมา การรู้เรื่องนี้ช่วยคุณปลอดภัยจากพวกค้ำมนุษย์อย่างไร?

เพิ่มเติมในบทที่ 1 สำหรับครูฝึกหัด

“เรียนรู้จากการเลือกและผลลัพธ์ที่ตามมา”

อนุญาตให้เพิ่มเวลา 30 นาทีเพื่อสอนเนื้อหาเพิ่มเติมนี้

ถ้านี่เป็นการอบรมครั้งแรกของกลุ่มวัยรุ่นที่จะไปเป็นผู้สอนหลักสูตรเกิดมาเพื่อโบยบินให้แก่เด็กเล็กหลังจากนี้, คุณสามารถเริ่มบทนี้ด้วยการทำให้มันพิเศษมากขึ้น (เช่น ทานอาหารร่วมกัน ฯลฯ)

อย่างทีอธิบายไว้แล้วในส่วนการปฐมนิเทศ หากเป็นเช่นนั้นให้ใช้เวลามากกว่าส่วนเสริมในบทอื่นๆ

ให้สมุดบันทึกแก่ครูฝึกหัดแต่ละคน (หรือสมุดจด)

และปากกาหรือดินสอเพื่อใช้เขียนคำตอบของคำถามพิเศษต่างๆที่จะถามท้ายบทเรียนของแต่ละบท

การเขียนบันทึกนี้จะเป็นโอกาสที่จะช่วยพวกเขาคิดให้ลึกขึ้นเกี่ยวกับความหมายของเรื่องราวใน

เกิดมาเพื่อโบยบิน ว่าเกี่ยวข้องกับชีวิตเขาอย่างไร ให้ครูฝึกหัดเขียนชื่อของเขาลงไปในสมุดบันทึก

และวาดภาพรูปสี่เหลี่ยมเพื่อสื่อถึงความปรารถนาของเขาเองที่ได้ฝันและมีเสรีภาพและประสบความสำเร็จสักวัน

หนึ่ง ใช้สี่เหลี่ยมหรือสี่ไม้มี่ได้ใช้ในกิจกรรมก่อนหน้านี้มาทำ (ให้เวลาทำ 5-7 นาที)

ถามครูฝึกหัดว่าเขาคิดเกี่ยวกับบทนี้และหนังสืออย่างไร

นำการสนทนาอย่างไม่เป็นทางการนี้เพื่อให้แน่ใจว่ามีคนแสดงความคิดเห็นและพูดแบบสรุปไม่เย็นเยื่อ

เตือนครูฝึกหัดว่าหนังสือภาพนี้ทำเพื่อเด็กเล็กไม่ใช่สำหรับวัยรุ่น

แต่ที่พวกเขาต้องอ่านมันเพราะเพื่อเตรียมเขาในการไปสอนโปรแกรม B2F นี้แก่น้องๆเด็กเล็ก

ซึ่งจะช่วยป้องกันการถูกค้ำมนุษย์

คำถามสมุดบันทึกสำหรับบทที่ 1

ให้เขียนคำถามเหล่านี้ในกระดาษแผ่นเล็กหรือบนกระดานหรือไวท์บอร์ดก่อนเวลาเพื่อว่าครูฝึกหัดจะได้จด

ลงไปสมุดบันทึกของเขา บอกเขาให้เขียนแต่ละคำถามบนหัวกระดาษแยกไปแต่ละหน้า

เพื่อว่าจะได้มีพื้นที่มากพอสำหรับแต่ละคำตอบ หากเวลาเหลือ ให้นักเรียนเขียนคำตอบลงไป

และถ้าเขาต้องการที่จะแบ่งปันหรือพูดคุยกันในกลุ่มก็ทำได้ หรือเลือก 1 หรือ 2 คำถาม

มาให้เขาตอบส่วนข้อที่เหลือให้ไปทำเป็นการบ้าน ในช่วงการพูดคุยปรึกษากันนั้น ให้หนุนใจเขามากๆ

ใช้เวลาในการชี้ประเด็นให้เขาเห็นถึงการมีความคิดเชิงบวกต่อการตอบสนองของแต่ละคน

และแบ่งปันคำตอบของคำถามเหล่านี้จากชีวิตและประสบการณ์ของคุณเอง

- การตัดสินใจเลือกในอดีตที่ฉันอยากจะเปลี่ยนใหม่หากฉันทำได้

- ถ้าเราต้องเลือกตัดสินใจบางอย่าง มีคำถามที่คืออะไรบ้างที่เราควรถามตัวเอง
- คุณมีความฝันอะไรที่กำลังตามหาบ้าง? เราจะตามหาฝันนั้นได้อย่างไร?
- คุณยังเรียนหนังสืออยู่ไหม? คุณสามารถทำอะไรเพื่อเรียนรู้ให้มากขึ้น เพื่อจะได้ช่วยคุณในอนาคต
- คุณมีประสบการณ์กับผลลัพธ์ที่เลวร้ายและที่ยอดเยียมอะไรบ้างจากการตัดสินใจเลือกของคุณ?
- คุณได้เรียนรู้อะไรเกี่ยวกับการเลือก ที่คุณสามารถแบ่งปันให้น้องๆได้?
- มีอะไรบ้างที่คุณรู้หรือได้เรียนรู้เกี่ยวกับการคำนุญ?
- เขียนสองอย่างที่คุณอยากจะบอกกับน้องๆเกี่ยวกับการคำนุญ

สังงาน: วัยรุ่น (และผู้ใหญ่) ส่วนใหญ่ ไม่รู้ว่าการคำนุญมันแผ่กว้างไปแค่ไหนแล้ว

ดังนั้นให้บอกครูฝึกให้ไปหาข้อมูลเกี่ยวกับการคำนุญในประเทศและจังหวัดของคุณ ในบทต่อไป

คุณจะได้พูดคุยกันในสิ่งที่พวกเขาได้เรียนรู้และความคิดของพวกเขาเกี่ยวกับคำตอบเรื่องการคำนุญในวัฒนธรรมของคุณ

บทที่ 2: รู้ว่าใครคือเพื่อนแท้

รายการวัสดุอุปกรณ์: หนังสือภาพ, คู่มือผู้นำ, ไม้จิ้มฟัน, ไม้จิ้มฟันสีของคุณครู, ตัวอย่างกรอบรูปมิตรภาพของคุณครู, กิ่งไม้เล็กๆ หรือเชือกสีสันสวยงามตัดให้ยาว 2 นิ้ว, กระดาษทำศิลปะสำหรับนักเรียนแต่ละคน, สีเทียนหรือสีไม้, กาว, ปืนเตอร์แนวคิดสำหรับบทที่ 1 และ

สำหรับบทของครูฝึก: อุปกรณ์ตามข้างบน, สมุดบันทึกและปากกาหรือดินสอ

ก่อนเริ่มเรียน: ทำตัวอย่างกรอบรูปมิตรภาพ (ดูวิธีทำในบทเรียน)

บททวนบทที่ 1: ให้นักเรียนนั่งเป็นวงกลม (นั่งกับโต๊ะเก้าอี้หรือพื้นก็ได้) ใช้เวลา 10 นาที

บททวนเนื้อเรื่องเกิดมาเพื่อ โอบบิวันครั้งที่แล้ว

ขอให้เด็กหลายๆคนได้แบ่งกันเล่าเรื่องและขอบคุณแต่ละคนที่ให้ความร่วมมือ

โจวและใช้ไม้จิ้มฟันของคุณเพื่อชี้ไปที่รูปต่างๆและบททวนวงจรชีวิตของหนอนผีเสื้อ

บททวนให้ครอบคลุมประเด็นหลักของบทที่ 1: การตัดสินใจเลือกคืออะไร? ความฝันคืออะไร?

ทำไมการเรียนหนังสือในโรงเรียนจึงสำคัญ? ผลลัพธ์ที่ตามมาคืออะไร? (ใช้ปืนเตอร์แนวคิดจากบทที่ 1 เพื่อสรุป)

เริ่มบทที่ 2: ตอนนี้เราจะเล่าเรื่องของบานขึ้นต่อและดูว่าเกิดอะไรขึ้นต่อไปอีกบ้าง (จำไว้ว่า,

คุณไม่จำเป็นต้องถามทุกคำถามที่อยู่ข้างล่างนี้ ปรับไปตามความเหมาะสมของเวลา)

หน้า 26-27: บานขึ้นเดินออกไปจากประตูของหมู่บ้าน และเริ่มต้นการเดินทางของเธอ

จนรุ่งเช้าเขาก็คิดว่าเขาลืมเตรียมอาหารมา เขาจึงไปหากิ่งไม้มากิน ทันใดนั้นเขาก็ได้ยินเสียงบางอย่าง

เขาไปหลบที่หลังตอไม้และมองดูที่สิ่งมีชีวิตแปลกๆสองตัวนั้น

เขาสงสัยว่านั่นจะเป็นโจว โอบบิวันที่ยี่สิบปีเคยเตือนไว้หรือเปล่า

สิ่งมีชีวิตทั้งสองนั้นได้แนะนำตัวกับบานขึ้น พวกเขาคือจิ้งหรีดและลูกอ๊อด

บานขึ้นประหลาดใจที่รู้ว่าพวกเขาก็ออกมาตามหาดันแสงจันทร์และรอคอยวันที่ฝันของเขาจะเป็นจริง

เหมือนกัน ความฝันของจิ้งหรีดคือวันหนึ่งเขาจะได้ร้องเพลง และลูกอ๊อดต้องการที่จะกระโดดได้สูงที่สุด

พวกเขาตัดสินใจเป็นเพื่อนเดินทางไปด้วยกัน

- ภาพด้านล่างซ้าย: ทำไมบานขึ้นถึงเศร้า? (เพราะเขาลืมเตรียมอาหารมาด้วยการเลือกมีผลลัพธ์ที่ตามมา)

- ทำไมเขาถึงซ่อนตัว? คุณรู้สึกอย่างไรถ้าเราต้องพบกับใครใหม่ที่เราไม่รู้จักมาก่อน?
- บานชื่นได้พบกับใคร? (ลูกอ๊อดกับจิ้งหรีด) พวกเขาเป็นมิตรหรือศัตรู? เราารู้ได้อย่างไร?
- มีอะไรอยู่ในความคิดของจิ้งหรีดและลูกอ๊อด
(พวกเขาที่กำลังจะไปที่ถูกเขาสูงเพื่อหาดันแสงจันทร์เพื่อพวกเขาจะได้กินเมล็ดของมันและตามหาฝันของตนเอง)
- หน้า 27, ด้านล่างซ้าย: ความฝันของพวกเขาคืออะไร? (หากจำเป็นให้อธิบายว่าลูกอ๊อดกลายเป็นกบได้อย่างไร)
- ทำไมคุณถึงคิดว่าหนอนผีเสื้อต้องการเมล็ดของด้นแสงจันทร์?
และทำไมสัตว์อื่นเช่นจิ้งหรีดกับลูกอ๊อดต้องการมันด้วย?

หน้า 28-29: พวกเขาเป็นเพื่อนเดินทางด้วยกัน และพบหนอนผีเสื้อตัวอื่นๆ
จิ้งหรีดถามพวกเขาว่าพบด้นแสงจันทร์บ้างไหม และพวกเขากล่าวว่าพวกเขาได้เจออย่างอื่นที่ดีกว่า
แล้วก็เข้าไปที่อุปกรณ์เสริมและเครื่องอำนวยความสะดวกต่างๆที่พวกเขาถือมา
บานชื่นบอกว่าเครื่องอำนวยความสะดวกเหล่านี้ไม่มีประโยชน์และเตือนพวกเขาว่า
พวกเขาจากหมู่บ้านมาเพื่อมาหาผลแสงจันทร์ เพื่อจะได้ช่วยเหลือคนอื่นๆ
หนอนตัวอื่นๆก็หัวเราะเยาะบานชื่น คินนันบานชื่นถามจิ้งหรีดกับลูกอ๊อดว่าทำไมพวกเขาไม่มีผ้าห่ม
พวกเขาสารภาพว่า พวกเขาเคยมีผ้าห่มแต่ได้เอามันไปแลกกับสิ่งที่ไม่มีความค่ากับโจรขโมยฝัน
เช้าวันต่อมาพวกเขาต้องข้ามลำธาร ลูกอ๊อดว่ายข้ามไป และจิ้งหรีดก็กระโดดข้ามหินไปที่ละก้อน
จิ้งหรีดบอกว่ามันมีสะพานอยู่ที่ต้นน้ำซึ่งบานชื่นสามารถจะข้ามไปได้ แล้วพวกเขาจะไปรอพบบานชื่นที่นั่น
บานชื่นเริ่มออกเดินแต่ในไม่ช้าเขาก็หลงทาง

- บนซ้าย: บานชื่นพบกับใคร? (หนอนผีเสื้อตัวอื่นๆ) พวกเขาถืออะไรมา? สิ่งเหล่านั้นมีค่าไหม?
(อธิบายว่าบางอย่างมีมูลค่าทางการเงิน แต่ไม่มีค่าเหมือนคุณค่าของคน)
- ทำไมการเดินทางของบานชื่นถึงได้ยากมากขึ้นกว่าที่เธอคิดไว้ (เธอไม่ได้วางแผนให้ดี
ด้นไม่อยู่ไกลกว่าที่เธอคิด)
- บานชื่นหลงทาง การหลงทางทำให้รู้สึกเป็นอย่างไร?

บททวน: ใครคือเพื่อนแท้? อธิบายให้นักเรียนว่าพวกเขาเป็นผู้เลือกเพื่อนให้ตัวเอง
แล้วถามว่าพวกเขาอยู่ที่อะไรถึงเลือกคนนั้นๆมาเป็นเพื่อนสนิทของตน
เราจะรู้ได้อย่างไรว่าคนที่เราพบนี้เป็นเพื่อนของเรา? เราบอกได้จากรูปร่างหน้าตาเขาใช่ไหม?

- มีคำไหนสักคำไหมที่เขาอยากจะใช้เพื่ออธิบายความหมายของคำว่าเพื่อนรัก?

- คุณคิดว่าเมื่อกับป๊อปปี้เป็นห้วงบานชื่นไหม? เพื่อนแท้จะเป็นห้วงเป็นใยเรา

เวลากิจกรรม: กรอบรูปมิตรภาพ

นักเรียนจะได้ทำ “กรอบรูปมิตรภาพ” คล้ายกันกับหน้า 3 ในหนังสือภาพ

อนุญาตให้นักเรียนได้ลุกขึ้นเพื่อไปหาอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ในการทำกิจกรรมนี้

นักเรียนดูหนังสือภาพหน้า 3 เพื่อนนักเรียนว่าเพื่อนรักบางคนของบานชื่นคือคนที่อยู่ในกรอบรั้วของเธอ

ให้นักเรียนวาดรูปทรงไขว่ใหญ่ บนกระดาษวาดรูป ภายในวงนั้นให้วาดรูปเพื่อนสนิท

(เพื่อนที่ดีที่สุด)ของเขาหลายๆคนลงไป ซึ่งอาจเป็นคนในกรอบรั้วหรือคนนอกกรอบรั้วก็ได้

วาดลงไปภายในวงนั้นด้วยกันเหมือนในหน้า 3

หนังสือภาพและอาจวาดภาพตนเองลงไปรวมอยู่ด้วยก็ได้ถ้าเขาต้องการ

หลังจากนั้นทากาวกึ่งไม้เล็กลงหรือเส้นด้ายเพื่อเอามาติดตกแต่งกรอบรูปเพื่อนแท้

โชว์ให้นักเรียนดูในส่วนที่คุณทำเป็นตัวอย่างมาในขณะที่คุณอธิบายให้พวกเขา

เวลาที่ใช้ทั้งหมดสำหรับกิจกรรมนี้: 15 นาที ใช้เวลาประมาณ 7-9 นาทีในการวาดรูปและ 4-5

นาทีในการติดกาวตกแต่งกรอบรูป หากมีเวลาเหลือให้นักเรียนโชว์ผลงานให้เพื่อนๆดู

บททวน: คุณค่าอะไรที่เพื่อนแท้มีให้กับเรา? คนเรียกเราว่าเป็นเพื่อน แต่เขาอาจไม่ใช่เพื่อน

เราารู้ได้อย่างไร? เราสามารถตั้งคำถามเหล่านี้เกี่ยวกับเขา: “_____ปฏิบัติกับฉันอย่างไร?”

คนบางอาจปฏิบัติกับเราดีในเวลาที่ไม่มีปัญหาอะไร แต่ต่อมาอาจปฏิบัติกับเราแบบไม่ดีก็ได้

เพื่อนแท้จะพูดความจริงกับเราเสมอ, ช่วยเราในเวลาที่เราต้องการความช่วยเหลือ,

และให้กำลังใจเมื่อเรากำลังตามล่าหาความฝันของเรา

- คุณคิดอย่างไรกับหนอนที่ไม่ช่วยเพื่อนของมันเอง?
- เราารู้ได้อย่างไรจึงหิริดและลูกอ๊อดเป็นเพื่อนแท้ของบานชื่น? (พวกเขาพูดความจริงกับเธอ ช่วยเธอเวลาที่เธอต้องการ, และอยากจะช่วยให้เธอประสบความสำเร็จในการตามหาฝันของเธอ)

หน้า 30-31: หญิงแก่ใจดีคนหนึ่งเสนอรองเท้าใหม่ให้บานชื่น บานชื่นลองใส่ดูแต่เขาไม่มีเงินที่จะซื้อมัน

หญิงแก่จึงขอแลกกับหนังสือม้วนหรือผ้าห่มของบานชื่น

เมื่อได้ยินอย่างนั้นเขาก็คิดว่าหญิงคนนี้เป็นโจรขโมยสินค้านั่นเอง

บานชื่นถอดรองเท้าออกแล้วโยนมันคืนกลับไปให้หญิงคนนั้น หญิงนั้นเดินจากไป

บานชื่นเดินไปเรื่อยๆจนถึงคิก และไม่รู้ว่าต้องไปทางไหน เขาอ่านหนังสือม้วนของป๊อปปีเพื่อหาปริศนา แต่ก็ยังไม่เข้าใจมัน สุดท้ายเขาเลยม้วนตัวในผ้าห่มและหลับไป

- ป๊อปปีเตือนบานชื่นเกี่ยวกับอะไร?
- อะไรคือโจรฆโมยฟัน? (ผู้ที่ไม่ใช่เพื่อนแท้; บางคนที่แกล้งทำเป็นเพื่อนแต่หลอกคุณทีหลัง)
- เราสังเกตเห็นเกี่ยวกับพระจันทร์ในหน้านี้?

หน้า 32-33: เช้าวันต่อมาหนอนอายุน้อยตัวหนึ่งได้โชว์แผนที่ให้บานชื่น

บานชื่นคิดว่าเขาเป็นโจรฆโมยฟันแต่หนอนนั้นบอกว่า แผนที่นี้มาจากจิ้งหรีด และเขาจะยกให้บานชื่นเพื่อแลกกับชิ้นส่วนของผ้าห่มของเธอ บานชื่นยอมแลกด้วย แต่แล้วไม่นานเขาก็รู้ว่าแผนที่นั้นไม่มีค่าน้ำหนักที่เขาเพิ่งตระหนักได้ว่าเขาได้เชื่อคำหลอกลวงของโจรฆโมยฟันเสียแล้ว และได้เสียชิ้นส่วนหนึ่งของผ้าห่มไปเพราะมัน บานชื่นยังคงเดินต่อไปเรื่อยๆจนในที่สุดก็พบกับสะพาน เขาข้ามสะพานไปเพื่อจะไปเจอกับจิ้งหรีดและลูกอ๊อดซึ่งรอเขาอยู่ที่อีกด้านหนึ่งของสะพาน พวกเขาได้ให้บานชื่นดูแผนที่ของจริง

- คุณคิดว่าหนอนตัวนี้เป็นเพื่อนของบานชื่นหรือไม่?
- หนอนตัวนี้ต้องการให้บานชื่นทำอะไร? (แลกผ้าห่มกับแผนที่)
- หนอนตัวนี้เป็นเพื่อนบานชื่นหรือไม่? เขาเป็นอะไร? (โจรฆโมยฟัน)
- จิ้งหรีดกับลูกอ๊อดเป็นเพื่อนแท้หรือโจรฆโมยฟัน? เราารู้ได้อย่างไร?

หน้า 34: จิ้งหรีดและลูกอ๊อดให้บานชื่นลอกแผนที่ของพวกเขาลงบนด้านหลังของหนังสือม้วนที่บานชื่นมี เขาตกลงกันว่าจะเจอกันในภายหลัง เมื่อใกล้ถึงภูเขาสูง จิ้งหรีดและลูกอ๊อดเดินทางต่อไปทางน้ำ ในขณะที่บานชื่นเดินทางบกพร้อมด้วยแผนที่ในมือ

- ด้านบนซ้าย: บานชื่นทำอะไร? (ลอกแผนที่ของจิ้งหรีดไว้ด้านหลังของหนังสือม้วนของป๊อปปี) ทำไมจิ้งหรีดและลูกอ๊อดเดินทางน้ำ? (เพราะลูกอ๊อดต้องอยู่ในน้ำ บานชื่นจะได้พบพวกเขาภายหลัง)

บททวน: โจรฆโมยฟันคืออะไรและเขาต้องการอะไรจากคุณ? โจรฆโมยฟันในเรื่องนี้มีพฤติกรรมอย่างไร?

อธิบายว่าโจรฆโมยฟันเป็นคนโกหกมันชอบโน้มน้าวเราให้ทำในสิ่งที่มันต้องการ

โจรฆโมยฟันจะหลอกเราครั้งแรกแล้วครั้งเล่าและพยายามแกล้งเป็นเพื่อนกับเรา

- ให้นักเรียนบอกว่าโจรฆโมยฟันที่บานชื่นพบมีใครบ้าง
- โจรฆโมยฟันคนไหนที่พยายามแสดงตัวว่าเป็นเพื่อนกับบานชื่น? (ทุกคน)

- พวกโจรขโมยฝิ่นพยายามที่จะหยุดบานขึ้นอย่างไร?
- พวกมันโกหกบานขึ้นอย่างไร? (บอกว่าจิ้งหรีดบอกให้ขายแผนที่ให้แก่บานขึ้น)
- เมื่อบานขึ้นเจอจิ้งหรีดกับลูกอ๊อด พวกเขาให้อะไรกับเธอ?
- คุณคิดว่าบานขึ้นได้เรียนรู้ถึงความแตกต่างระหว่างโจรขโมยฝิ่นกับเพื่อนแท้หรือไม่?
- ความแตกต่างระหว่างจิ้งหรีดและลูกอ๊อดกับโจรขโมยฝิ่นคืออะไร?
- คุณคิดว่าโจรขโมยฝิ่นจะพูดอย่างไรกับคุณ?

เชื่อมโยงกับการค้ำมนุษย์: เดือนนักเรียนว่า เกิดมาเพื่อ โขยบิน

เป็นนิทานเปรียบเทียบที่มีบทเรียนสำคัญให้เราได้เรียนรู้เกี่ยวกับการใช้ชีวิตอย่างปลอดภัยและประสบความสำเร็จ

สำเร็จในการตามหาฝันของเรา พวกโจรขโมยฝิ่นไม่ได้มีแค่ในนิทาน

คนที่เป็นพวกค้ำมนุษย์คือพวกโจรขโมยฝิ่นในชีวิตจริง

- พวกค้ำมนุษย์ดูท่าทางเป็นอย่างไร?
- เราะรู้ได้อย่างไร ใครเป็นเพื่อนแท้และดูแลตัวเองให้ปลอดภัยจากพวกค้ำมนุษย์?
- ถ้ามีคนเสนอบางอย่างให้คุณ (เช่นมือถือ หรือรองเท้าสวยๆสักคู่หนึ่ง)
เพื่อแลกกับการแรงงานหรือการมีเพศสัมพันธ์กับคุณ คุณจะบอกกับเขายังไง
เพื่อหลีกเลี่ยงการถูกนำไปค้ำมนุษย์?
- พวกโจรขโมยฝิ่นและพวกค้ำมนุษย์เหมือนกันอย่างไร?

ข้อประเด็น:

- โจรขโมยฝิ่นอาจดูหน้าตาทำทางเหมือนใครก็ได้---แม้แต่เพื่อนของเรา
- พวกเขาจะไม่ประกาศตัวว่าเป็นคนที่จะมาหลอกลวงหรือทำให้เราเจ็บปวด
- อาจเป็นคนหนุ่มสาวหรือคนแก่ก็ได้
- อาจเป็นคนที่เรารู้จักอยู่แล้ว
- อาจเป็นคนที่เราไปโรงเรียนด้วย---นักเรียนคนอื่น

เพิ่มเติมในบทที่ 2 สำหรับครูฝึกหัด

“ความสัมพันธ์ที่แย่, ดีกว่า, ดีที่สุด”

อนุญาตให้เพิ่มเวลา 30 นาทีเพื่อสอนเนื้อหาเพิ่มเติมนี้

ครูฝึกหัดแต่ละคน ควรมีสุมดบันทึกที่มีคำถามจากบทที่ 1 เขียนลงไป

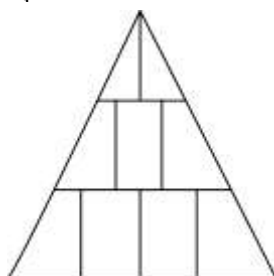
(คำถามอาจจะยังไม่ได้ตอบในตอนนั้น)

เราสามารถเริ่มบทเรียนสัปดาห์นี้ด้วยการให้โอกาสพวกเขาได้พูดคุยแลกเปลี่ยนสิ่งที่พวกเขาได้เรียนรู้มาในระหว่างการทำงานในแต่ละบท

ซึ่งเป็นสิ่งที่เขาจะช่วยสอนในอนาคตและในส่วนที่เขาได้ตอบหรือเขียนลงไปในสมุดบันทึกด้วย

บนกระดานดำ หรือ ไวท์บอร์ด หรือกระดานโปสเตอร์

วาดรูปทรงนี้ให้ครูฝึกหัดได้ลอกตามในสมุดบันทึกของเขา:

ส่วนบนเป็นตัวแทนของเพื่อนที่ดีและครูฝึกหัด

ครูฝึกหัดสามารถเขียนชื่อของเขาเองและชื่อเพื่อนลงไปในช่วงว่างด้านบน

ส่วนช่องว่างอีกเจ็ดช่องเขียนคุณสมบัติ, บุคลิก, นิสัย, การกระทำ หรือทัศนคติที่เรามองหาจากเพื่อนแท้

ตอนที่เขาแบ่งปันคำตอบกับกลุ่ม นี่เป็นส่วนหนึ่งของคุณสมบัติ, นิสัยหรือทัศนคติที่เราคิดว่าสำคัญ

(ถ้าเขาไม่รู้, ให้เราแนะนำเขา): จริงใจ, ซื่อสัตย์, ให้กำลังใจ, สม่ำเสมอ, มีความรักให้,

อยู่ด้วยแล้วสนุก/มีความสุข (ส่วนนี้สำคัญสำหรับวัยรุ่น), ฟังพาได้, ใจดี, มีความรับผิดชอบต่อเรา

(มีสัญญาใจกับเรา)

ถามครูฝึกหัดว่า มีอะไรสักหนึ่งอย่างใหม่ที่เพื่อนทำแล้วจะทำลายความสัมพันธ์ทั้งหมดที่เรามีต่อเขา

ชี้ประเด็นว่าการมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกันได้ตั้งอยู่บนคุณลักษณะและนิสัยที่ดี

ความสัมพันธ์ที่ไม่ดีตั้งอยู่บนพื้นฐานลักษณะนิสัยที่เลว: การโกหก การหลอกลวง การขโมย คำพูดที่เจ็บปวด ไร้หรือขยาเยาเสียดสี ฯลฯ

คำถามสมุดบันทึกของบทที่ 2

ใช้รูปแบบเดียวกับบทที่ 1 คุณกันเฉพาะบางประเด็นที่มีเวลา ส่วนประเด็นอื่นให้นำไปทำที่บ้าน:

- บางครั้งคนในครอบครัวอาจหนุนเราให้ออกจากบ้าน นี่เป็นสิ่งที่เราอยากทำตลอดไหม?
- คุณมีผู้ใหญ่ที่ “ปลอดภัย” หรือไว้ใจได้ที่สามารถพูดคุยด้วยในครอบครัว, ในโรงเรียน, หรือในชุมชนไหม?
- เราจะรู้ได้ยังไงว่าเมื่อไหร่เป็นเวลาที่จะออกจากบ้านที่ปลอดภัยของเราไป?
- ทรัพย์สินบัติอะไรที่มีความหมายมากที่สุดสำหรับคุณ? ทำไม?
- การเป็นคนมีคุณค่ามันขึ้นอยู่กับสิ่งที่เราทำหรือไม่, หรือขึ้นอยู่กับว่าเราเป็นใคร? ทำไม?
- ทำไมพวกโจรขโมยเงิน (คนค้ำมนุษย์) พยายามอย่างมากที่จะทำให้คุณทำในสิ่งที่พวกเขาต้องการ?
- เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อจะแน่ใจว่าความฝันของเราไม่ได้ถูกใครเอาไป
- คุณรู้จักโจรขโมยเงินในชีวิตจริงบ้างไหม?
- เราจะทำอะไรได้บ้างที่จะเป็นการรับมืออย่างดีที่สุดกับพวกที่พยายามจะเสนอสิ่งของให้กับเราเพื่อแลกกับแรงงานหรือการมีเพศสัมพันธ์กับเรา

กิจกรรม

ในตอนท้ายของบทที่ 1

เราได้ให้ครูฝึกหัด ไปหาข้อมูลเกี่ยวกับการค้ำมนุษย์ในเมืองหรือประเทศที่เขาอาศัยอยู่
ขอให้เขาแบ่งปันสิ่งที่เขาได้เรียนรู้รวมถึงความคิดเห็นของเขาเกี่ยวกับคำตอบที่ได้มา
แล้วให้คุยกันเรื่องข้อมูลทางสถิติต่อไปนี้:

- ในแต่ละปีทั่วโลกมีเด็ก 1.2 ล้านคนถูกนำไปค้าทางเพศ (ยูนิเซฟ)
- อายุเฉลี่ยของเด็กที่ต้องไปทำงานขายบริการทางเพศทั่วโลกคือ 11 ปี บางคนอายุเพียง 5 ขวบ (ซีไอเอ)
- เด็กวัยรุ่นที่หนีออกจากบ้านภายใน 48 ชั่วโมง ถูกพวกค้ำมนุษย์จับได้
- การค้ำมนุษย์เป็นอุตสาหกรรมผิดกฎหมายใหญ่เป็นอันดับสองรองจากยาเสพติด
ในบางส่วนของโลกปัญหานี้เป็นอันดับหนึ่งไปแล้ว (หยุดค้ำมนุษย์)
- การค้ำมนุษย์สร้างรายได้ถึงปีละ 9.5 พันล้านดอลลาร์

บทที่ 3: คุณเป็นคนพิเศษที่ไม่มีใครเหมือน, มีคุณค่า คู่ควรที่จะรัก

รายการวัสดุอุปกรณ์: หนังสือภาพ,คู่มือผู้นำ, ไม้ชี้กระดานผีเสื้อของครู,
ตัวอย่างหนอนและผีเสื้อทำจากรอยพิมพ์หัวแม่มือของครูสำหรับช่วงกิจกรรม,
กระดาษวาดเขียนสำหรับนักเรียนแต่ละคน, เป็นหมึกหลายสีหรือ(ปากกามาร์กเกอร์) ฟ้าเช็ดมือ,
สีเทียนหรือสีไม้หรือมาร์กเกอร์, โปสเตอร์สรุปความคิดรวบยอดของบทที่ 1,2,3
สำหรับบทของครูฝึกหัด: อุปกรณ์ตามข้างบน, สมุดบันทึกและปากกาหรือดินสอ
ก่อนเริ่มเรียน: ทำหนอนและผีเสื้อจากรอยพิมพ์หัวแม่มือ (ดูวิธีทำข้างล่าง)
บททวนบทที่ 2: ให้นักเรียนนั่งเป็นวงกลม (นั่งกับโต๊ะเก้าอี้หรือพื้นก็ได้) ใช้เวลาสองสามนาที
ทบทวนเนื้อเรื่องหลักๆเกิดมาเพื่อโยยบิน (ใช้โปสเตอร์แนวคิดจากบทที่ 1 และ 2)
กล่าวถึงประเด็นหลักๆของบทที่ 2 ใครคือเพื่อนแท้? คุณค่าอะไรที่คุณเพื่อนแท้มอบให้เรา?
โรคโมยฝันคืออะไรและคนแบบนี้ต้องการอะไรจากเรา
เริ่มบทที่ 3: ตอนนี้เราจะเล่าเรื่องของบานขึ้นต่อและดูว่าเกิดอะไรขึ้นต่อไปอีกบ้าง

หน้า 35: วันแล้ววันเล่า คืบแล้วคืบเล่าที่บ้านขึ้นเดินทาง

เขาหยุดพักระหว่างทางเพื่อทานอาหารและได้พบคนอื่นๆอีกหลายคนต่างก็เดินทางตามหาดันแสงจันทร์
แต่ตอนนี้เธอระมัดระวังตัวมากขึ้นเพื่อว่าใครบางคนอาจเป็นโรคโมยฝันก็ได้

- เราารู้ได้อย่างไรว่าเวลาผ่านไปเรื่อยๆ (พระจันทร์เปลี่ยนรูปร่าง)
- ภาพด้านร่าง: อันไหนคือโรคโมยฝัน? อันไหนคือเพื่อน?

หน้า 36-37: เย็นวันหนึ่งบานขึ้นพบแมวดำหนึ่งที่มันเอากิ่งไม้มาให้บานขึ้นดู

มันพูดว่านี่ไม่ใช่กิ่งไม้สำหรับกิน แต่ถ้าเธอรดน้ำมัน มันจะโคจขึ้นมาเป็นด้นแสงจันทร์ บานขึ้นสงสัย

แต่ก็ตัดสินใจที่จะแลกชิ้นส่วนของผ้าห่มของเธอกับกิ่งไม้นั้นเพื่อว่าเจ้าแมวจะพูดความจริง

กิ่งไม้แห้งตายอย่างรวดเร็ว บานขึ้นรู้ว่าเขาถูกโรคโมยฝันหลอกอีกแล้ว

บานขึ้นคิดว่าตนเองช่างโง่เขลาจริงที่แลกส่วนหนึ่งของผ้าห่มเธอกับสิ่งที่ไร้ค่า

ด้านหลังของหนังสือม้วนของปีศาจ บานขึ้นวาดบางอย่างลงไปเพื่อเตือนความจำ

โรคโมยฝันพยายามที่จะหลอกบานขึ้นอีกหลายครั้ง

เขาก็เขียนบางอย่างลงด้านหลังหนังสือม้วนนั้นอีกเพื่อเตือนตัวเองให้เข้มแข็งและไม่เชื่อในคำโกหกของโรคโมยฝันเหล่านั้น

- แมวสัญญาว่าอะไร? จริงแล้วเกิดอะไรขึ้นกับกิ่งไม้?

- การตัดสินใจเลือกของบานชื่นคืออะไร? ผลลัพธ์ที่ได้คืออะไร?
- อะไรคือบทเรียนที่บานชื่นได้เริ่มเรียนรู้? เธอเริ่มไขปริศนาได้หรือยัง?

หน้า 38-39: กลางดึกคืนหนึ่ง มีผู้ชายมาเสนอตะเกียงให้แก่บานชื่นโดยไม่คิดเงิน ชายผู้นี้บอกว่าจะมีคนให้น้ำมันตะเกียงฟรีแก่เธอหากบานชื่นเดินตามเขาไป อย่างไรก็ตามสิ่งที่เกิดขึ้นกลายเป็นว่าพวกโจรขโมยฝันได้ล่อเธอไว้ ขโมยผ้าห่มของเธอ และลากเธอไป พวกโจรขโมยฝันยังบานชื่นไว้หลังกำแพงและทิ้งเธอไว้ที่นั่น บานชื่นมองหาหนทางที่จะหนีไป เธอขุด ขุด และขุดและพยายามที่จะขุดตัวเองเข้าไปในช่องกำแพงที่ขุดนั้น แต่มันก็เล็กเกินไปสำหรับเธอ มันไม่มีทางออกเลย

- ชายที่มีตะเกียงนั้นหลอกบานชื่นอย่างไร?
- บานชื่นได้เรียนบทเรียนสำคัญเกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนของกับโจรขโมยฝัน คุณคิดว่าทำไมเธอถึงเลือกเอาตะเกียงกับน้ำมันจากพวกเขา
- บานชื่นรู้สึกอย่างไรในตอนนี้? (ไม่มีค่าและไม่มีใครรัก)

บททวน: เราจะรู้ได้อย่างไรว่าเรามีคุณค่า?

ความคิดพลาดและการตัดสินใจเลือกที่ผิดทำให้คุณไม่มีคุณค่าใช่ไหม?

บานชื่นได้เรียนบทเรียนสำคัญเกี่ยวกับการไว้วางใจคนและการตัดสินใจเลือก เธอได้เรียนรู้ว่าใครคือเพื่อนแท้และการไม่อดทน (ไม่เต็มใจที่จะรอคอย) สามารถก่อปัญหาให้เราอย่างมากมาย คนทุกคนมีความพิเศษที่ไม่เหมือนใคร (มีเพียงหนึ่งเดียว) มีคุณค่า และสมควรที่จะได้รับการปฏิบัติด้วยอย่างดี ความอดทนเป็นสิ่งที่ยากสำหรับบานชื่น (การเต็มใจที่จะรอคอย) ทุกครั้งที่บานชื่นไม่อดทนและเลือกตัดสินใจที่ไม่ฉลาด เธอสูญเสียบางอย่างและรู้สึกแย่ ภาพที่บานชื่นวาดบนหนังสือม้วนช่วยให้จดจำบทเรียนที่เธอได้เรียนรู้ เมื่อคุณเลือกผิดหรือเมื่อคนทำไม่ดีกับคุณ มันอาจจะยากที่จะจำว่าเราเป็นคนมีคุณค่า ถ้าบานชื่นสามารถจำได้ว่าเธอมีคุณค่าแค่ไหน, ตัวเธอสำคัญ ความฝันของเธอที่สำคัญ เธอก็จะสามารถเลือกตัดสินใจได้ดีขึ้นในอนาคต

- บานชื่นสูญเสียอะไรไปบ้าง? เธอยังคงมีความฝันของเธอหรือว่าพวกนั้นได้ขโมยไปจากเธอแล้ว
- มันเป็นเรื่องยากสำหรับเธอใช่ไหมที่จะจำว่าตนเองนั้นเป็นคนพิเศษและมีคุณค่า?
- การตัดสินใจอะไรที่จะรักษาเธอให้อยู่ในที่ปลอดภัย ที่ซึ่งเธอจะรู้สึกว่ามีคุณค่าและถูกรัก?

หน้า 40-41: บานชื่นสังเกตเห็นต้นไม้ในกำแพงที่เธอถูกจับขังอยู่ บนต้นไม้มีร่องเท้า ที่วิ โทรศัพทมือถือกล้องถ่ายรูป และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ เพราะไม่มีทางอื่นที่จะหนีไป บานชื่นจึงปีนขึ้นต้นไม้ เธอจึงคิดขึ้นได้ว่าสิ่งของเหล่านี้คือสิ่งที่โจรขโมยฟันใช้หลอกเธอและคนอื่นๆ

- มันเป็นต้นไม้มีจริงๆหรือไม่? ทำไมโจรขโมยฟันถึงมีต้นไม้ปลอม? (Is the tree real? Why do the Dream Thieves have a fake tree? (มันเป็นของปลอมแปลงเลียนแบบต้นไม้แสงจันทร์, ต้นไม้แสงจันทร์มีเหลืออยู่เพียงต้นเดียว)
- บานชื่นเห็นอะไรที่วนอยู่บนต้นไม้ปลอมของพวกโจรขโมยฟัน?
- โจรขโมยฟันใช้ของบนต้นไม้ขโมยความฝันของผู้คนได้อย่างไร?

หน้า 42-43: บานชื่นเหนื่อยมากและคิดไปถึงที่นอนของเธอเองที่บ้าน ตอนนี้แม้แต่ผ้าห่มเขาก็ไม่มีเพราะพวกโจรขโมยฟันได้ขโมยไปจากเธอตอนที่มันลักพาตัวเธอ เขาถอนหายใจแล้วรีบขึ้นมากับสายลมสีเงิน แต่แทนที่จะดีใจ บานชื่นกลับตกใจเพราะสายลมสีเงินกลับพันตัวเธอด้วยเถาวัลย์ที่มีหนามซึ่งทำให้เจ็บจนกระทั่งทั้งตัวถูกพันไว้หมด พวกโจรขโมยฟันมาหาเธอแต่ก็ไม่พบ

- ภาพด้านบน: บานชื่นคิดเกี่ยวกับอะไร? ใครกำลังมา? ทำไม?
- ภาพด้านล่าง: ทำไมบานชื่นถึงประหลาดใจ?
- เถาวัลย์กลายเป็นอะไร? ใครอยู่ข้างใน? คุณคิดว่าจะเกิดอะไรขึ้นต่อไป?
- ทำไมพวกโจรขโมยฟันถึงหาบานชื่นไม่เจอ?

หน้า 44-45: ข้างในเถาวัลย์ บานชื่นจำได้ถึงสิ่งผิดพลาดต่างๆที่เธอทำ: เธอไม่เชื่อฟังป๊อปปี้ ซึ่งอยากให้เธออยู่ในโรงเรียน และการที่เธอแลกชิ้นส่วนของผ้าห่มกับโจรขโมยฟัน บานชื่นตระหนักว่าเธอทำความผิดหลายอย่างและตัดสินใจเลือกที่ผิดๆ และเธอรู้สึกเสียใจมากๆ สายลมสีเงินเข้ามาและพันรอบเถาวัลย์ที่บานชื่นถูกมัดอยู่ข้างใน และได้เอาผ้าห่มมาคืนให้แก่เธอ บานชื่นรอวันแล้ววันเล่าและสายลมสีเงินก็อยู่ที่นั่นกับเธอเสมอ

- บานชื่นกำลังคิดถึงอะไรอยู่? (การที่เธอเลือกตัดสินใจผิดและผลลัพธ์ของมัน)
- ภาพที่ต่ำกว่าทางด้านขวา: การกลับใจใหม่หมายถึงอะไร? (เสียใจกับการกระทำหรือสิ่งอื่นๆที่ทำลงไปแล้วและเต็มใจที่จะเปลี่ยนแปลง)
- มีอะไรเกิดขึ้นกับบานชื่น? (ใช้รูปทรงที่อยู่บนไม้ซึ่งกระดานผีเสื้อของคุณเพื่อทบทวน)

- ด้านบนตรงกลาง: มีอะไรปรากฏขึ้นกับเธอข้างในรังด้งแค้? (ผ้าห่มของบานชื่น)
ใครเอาผ้าห่มมาคืนให้กับบานชื่น? (สายลมสีเงิน)
- บานชื่นอยากจะออกจากถ้ำวัลย์ให้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้ เพราะว่ามันมันเจ็บปวดมาก
สายลมสีเงินต้องการให้เธออยู่ในนั้น เพื่อเธอจะได้เรียนรู้เรื่องการกลับใจใหม่
- ความรู้สึกเสียใจเป็นเรื่องเดียวการเปลี่ยนแปลงหรือไม่? (การกลับใจใหม่หมายถึง
รู้สึกเสียใจอีกทั้งยังเต็มใจที่จะเปลี่ยนแปลงใหม่)

หน้า 46-47: วันหนึ่งเมื่อได้เวลาที่เหมาะสม บานชื่นเริ่มออกมาจากถ้ำวัลย์

แต่เธอต้องทิ้งตะและปลั๊กมันออกมาด้วยแรงทั้งหมดที่เธอมีเพราะถ้ำวัลย์เหนียวมากและเมื่อเธอออกมาได้
เธอเหนื่อยล้ามากจากการทดสอบที่แสนทรหดนี้ ดังนั้นเธอจึงหลับไป
เธอไม่ได้สังเกตเลยว่าเธอได้เปลี่ยนแปลงไป เธอตื่นขึ้นมาได้ยินเสียงโจรขโมยฝิ่นกำลังมา
เขารู้ว่าพวกนั้นจะต้องหาเธอเจอ เธอจึงรีบปีนลงมาจากต้นไม้

- มีความแตกต่างอะไรเกิดขึ้นกับบานชื่นเมื่อเธอออกมาจากถ้ำวัลย์?
- ภาพตรงกลางด้านบน: ทำไมบานชื่นถึงได้ตกใจ? (เพราะว่าเธอมีปีกงอกออกมา)
- เธอรู้ไหมว่าปีกนั้นสำหรับอะไรหรือมันใช้อย่างไร?

เวลากิจกรรม: หนอนและผีเสื้อจากรอยพิมพ์นิ้วมือ **Thumbprint caterpillars and butterflies**

อนุญาตให้เด็กๆ ลุกไปหาอุปกรณ์เพื่อทำกิจกรรมนี้ ในระหว่างทำ

ให้บอกย้ำกับเด็กเรื่อยๆ ว่าลายนิ้วมือของเขานั้นเป็นเอกลักษณ์ (มีเพียงแบบเดียวในโลก)

ลายพิมพ์นิ้วมือเป็นการเตือนความจำว่าพวกเขามีคุณค่าและเป็นสมบัติที่มีค่า

แตกต่างจากมนุษย์ทุกคนบนโลกนี้และสามารถทำอะไรที่พิเศษแก่ครอบครัว ชุมชน และโลกนี้

ใช้ด้ายหมึกหรือมาร์คเกอร์ทำรอยนิ้วมือ ในการทำหนอนกดสีหรือทำนิ้วเรียงกันใช้สีเทียนวาดขา ฯลฯ

ในการทำผีเสื้อกดสองนิ้วด้านข้างแต่ละข้างเพื่อทำปีก ใช้สีเทียนวาดหนวด ฯลฯ

กิจกรรมนี้อาจสร้างความละออะ จึงต้องมีผ้าเช็ดทำความสะอาดนิ้วมือ

ให้นักเรียนตั้งชื่อหนอนและผีเสื้อของตัวเอง ให้นักเรียนทำให้มากที่สุดเท่าที่เขาต้องการหากมีเวลา

เช่นเดียวกับบานชื่น

นักเรียนแต่ละคนก็มีเพียงคนเดียวในโลกซึ่งมีความฝันหรือความปรารถนาที่พิเศษของตัวเอง

ถ้ามีเวลาให้นักเรียนแบ่งปันผลงานที่ทำให้เพื่อนๆ

หน้า 48-49:

บานชื่น ได้ยินโจรขโมยฝืนพูดกันว่าต้องการที่จะหาตัวเขาให้เจอเพื่ออธิบายเรื่องภพาวาดด้านหลังหนังสือม้วน เธอรู้ว่าเธอต้องหนี

เธอเจอรูปที่เธอเคยพยายามขุดตัวเข้าไปเมื่อคราวก่อนแต่เพราะตัวใหญ่เกินไปเลยทำไม่ได้ แต่คราวนี้เธอลองอีกครั้ง พร้อมๆกันกับที่พวกโจรขโมยฝืนเปิดประตูเข้ามา บานชื่นก็สามารถขุดตัวผ่านเข้าไปในรูนั้นได้ เมื่อบานชื่นออกมาอยู่ในอีกด้านของกำแพงได้ แต่ก็ยังไม่รู้ว่าจะหนีไปทางไหน เธอไม่ต้องการให้ใครเห็นปีกของเธอ เธอจึงซ่อนมันไว้ใต้ผ้าห่ม เธอเดินไปเรื่อยๆจนถึงลำธารด้วยความเหนื่อยล้า

- ตรงกลางด้านบน:
โจรขโมยฝืนมีหนังสือม้วนของบานชื่นแต่ไม่สามารถเข้าใจว่าสิ่งที่อยู่ในนั้นคืออะไร พวกมันต้องการหาตัวเธอเพื่ออธิบายความหมายของสิ่งเหล่านั้น
- ทำเธอถึงไม่สามารถหนีออกไปได้, แต่ตอนนี้หนีได้? (ร่างกายของเธอเปลี่ยนไป)
- ทำไมบานชื่นถึงห่อปีกของเธอด้วยผ้าห่ม? (เพื่อซ่อนมัน)

หน้า 50-51: บานชื่นมองเงาสะท้อนของตัวเองในลำธาร

เธอต้องตกตะลึงเมื่อเห็นสิ่งที่งอกออกมาจากหลังของตัวเอง เธอไม่เคยเห็นอะไรอย่างนี้มาก่อนและร้องไห้ด้วยความอับอาย เมื่อเธอได้ยินมีใครกำลังมา เธอจึงซ่อนตัว

บานชื่น ได้ยินคนกลุ่มนั้นบอกว่าโจรขโมยฝืนกำลังตามหาเธอ เธอรู้ว่าเธอต้องเลือก

ระหว่างการตามหาต้นแสงจันทร์ต่อไปหรือกลับบ้านไปหาป๊อปปีและแม็กซ์

- ปฏิกริยาของบานชื่นเป็นอย่างไรเมื่อเธอเห็นปีกของเธอ? (อาย)
- ทำไมเธอถึงซ่อนตัวจากหนอนตัวอื่น?
- ภาพด้านล่าง: ทางเลือกอะไรที่บานชื่นต้องเลือก? ผลลัพธ์ของการเลือกแต่ละอันจะเป็นอย่างไร?
- ภาพบนขวา: รูปทรงของพระจันทร์บอกอะไรกับเรา? (พระจันทร์เต็มดวง, เป็นเวลาที่ต้นแสงจันทร์พร้อมแบ่งบาน, หมายความว่าบานชื่นไปถึงที่นั่นไม่ทันเวลา)

หน้า 52-53: บานชื่นมองไปบนท้องฟ้า ไม่เห็นจันทร์เต็มดวง

เธอรู้ว่าต้นแสงจันทร์บานเฉพาะเวลาพระจันทร์เต็มดวง ดังนั้นเธอต้องรอคอย

เธอไม่ต้องการกลับบ้านเพราะอายุที่จะพบหน้าป๊อปปีหลังจากที่เธอไม่เชื่อฟังเขา แต่เธอไม่มีทางเลือก

เธอจึงเริ่มเดินทางไกลเพื่อกลับบ้าน ในที่สุดเธอก็มาถึงประตูของหมู่บ้าน

เธอลังเลที่จะเข้าไปเพราะไม่รู้ว่าคนอื่นจะพูดอย่างไร และเมื่อหันอนตัวอื่นเห็น

พวกเขาหัวเราะเพราะว่าเธอดูเปลี่ยนไปมาก แต่อย่างไรก็ตามป๊อปป๊ิงเข้าไปต้อนรับเธอ

- สิ่งที่บ้านขึ้นคัตตสินใจทำคืออะไรและทำไม? (กลับไปยังหมู่บ้านกิ่งไม้ เพื่อเธอจะได้เตรียมตัวให้ดีกว่านี้ เธอรู้ว่าพวกโจรขโมยสินค้ามาหาเธออยู่ และพระจันทร์ยังไม่เต็มดวงซึ่งทำให้ต้นแสงจันทร์จะยังไม่บานไปอีกหลายอาทิตย์)
- บานขึ้นได้นำเมล็ดของต้นแสงจันทร์กลับไปให้ทุกคนตามที่เธอตั้งใจไว้หรือไม่? (ไม่, ก็เหมือนกับคนอื่นๆที่เคยกออกจากหมู่บ้านไป เธอไม่ได้ทำตามที่เราสัญญาไว้)
- ป๊อปป๊ิงอยู่ที่ไหนและทำไมเขาถึงรีบวิ่งไปหาเธอ? คุณคิดว่าเขาจะทำหรือพูดกับเธอว่าอะไร?

บททวน: ความรักแบบไม่มีเงื่อนไขคืออะไร? รักแบบไม่มีเงื่อนไขคือการที่ผู้อื่น ขอมรับ ดอนรับ

ให้ความอบอุ่นและความเคารพ ในตัวเราไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น ความรักแบบไม่มีเงื่อนไข

ไม่สามารถลบล้างผลลัพธ์ที่ตามมาจากการตัดสินใจเลือกของเรา แต่มันสามารถทำให้เรารู้สึกปลอดภัย

มีคุณค่า และมีความหวังเกี่ยวกับอนาคตของเรา รักแบบไม่มีเงื่อนไขคือสิ่งที่ป๊อปป๊ิงมอบให้แก่บานขึ้น

เขาไม่มีความสุขที่บ้านขึ้น ไม่อดทนและไม่เชื่อฟังเขาแล้วออกจากหมู่บ้านไป

แต่เขามีความสุขมากที่เขากลับบ้านมาอีกครั้งพร้อมปีกใหม่ของเธอ

ป๊อปป๊ิงเห็นคำสัญญาและความหวังในปีของบานขึ้น

- มีใครรักคุณแบบที่ป๊อปป๊ิงรักบานขึ้นไหม?
- บานขึ้นจะรู้หรือไม่ว่าป๊อปป๊ิงรักเธอขนาดนี้ถ้าเขาหันหลังกลับมาบ้าน

ที่ไหนคือที่ปลอดภัยของคุณที่ทำให้คุณจะรู้สึกถูกรัก มีคุณค่า และได้รับการปกป้อง?

ที่ปลอดภัยคือที่ๆคุณอยู่แล้วรู้สึกถูกรัก มีคุณค่า

และได้รับการปกป้องจากภัยร้ายทั้งหลายในระหว่างที่คุณกำลังเปลี่ยนแปลง เติบโต

หรือแม้แต่ในเวลาที่คุณผิดพลาดแต่ก็ได้เรียนรู้จากความผิดพลาดนั้น ที่ปลอดภัย

คือที่ๆความฝันและความหวังของคุณได้รับการเห็นคุณค่าและเป็นที่ยอมรับช่วยคุณให้ตัดสินใจเลือกได้อย่าง

ดีและถูกต้องเพื่อให้ความฝันของคุณเป็นจริงขึ้นมา

- บานขึ้นมีที่ๆปลอดภัยคือที่บ้านที่มีป๊อปป๊ิงและแม็กซ์อยู่ คุณมีที่ๆปลอดภัยอย่างพวกเขาไหม?
- ใครเป็นผู้ที่คอยช่วยคุณให้ตัดสินใจเลือกได้อย่างถูกต้อง?
- ใครที่พูดคุยกับคุณเกี่ยวกับความฝันและความหวังของคุณ?

เชื่อมโยงกับการดำเนินชีวิต: เดือนนักเรียนว่า เกิดมาเพื่อโบยบินเป็นนิทานเปรียบเทียบ

ที่มีบทเรียนพิเศษให้เราได้เรียนรู้เกี่ยวกับการอยู่อย่างปลอดภัยและประสบความสำเร็จในการตามหาความฝัน

ของตนเอง บานขึ้นไม่อดทน

ออกจากบ้านเพื่อนไปตามหาดันแสงจันทร์โดยไม่สนใจทำตามคำแนะนำของป๊อปปีที่ให้อยู่เรียนเพื่อนรับการศึกษา ซึ่งนั่นหมายถึง การรู้วิธีการที่จะรับมือกับพวกโจรขโมยเงิน

แต่เธอก็ไม่เชื่อฟังและพบกับพวกโจรขโมยเงินเสียก่อน

คุณสามารถอธิบายได้ไหมว่าทำไมคนที่ไม่อดทนรอคอยอาจถูกจับไปค้ำมนุษย์ได้?

ต่อไปนี้เป็นอย่างคำโกหกที่พวกค้ำมนุษย์จะพูดกับเรา:

“ฉันสามารถช่วยให้คุณได้งานเป็นพนักงานเสิร์ฟ นางแบบ/นายแบบ หรือพี่เลี้ยงเด็กได้”

“ฉันมีเงินที่จะส่งเธอเข้าเรียนในเมืองได้”

“ฉันสามารถช่วยคุณให้ได้วีซ่าไปอีกประเทศหนึ่งได้”

“เธอจะช่วยครอบครัวของเธอได้ถ้าเธอฟังคำที่ฉันบอก”

“เงินที่เธอได้รับจะถูกส่งไปช่วยครอบครัวของเธอ”

“ฉันมีเงินเยอะ และอยากจะแบ่งส่วนหนึ่งให้กับเธอ”

“เพื่อน ๆ ของเธอต่างก็มีเงินและของดี ๆ ใช้, ทำไมเธอจะมีไม่ได้ล่ะ”

“ถ้าเธอช่วยฉัน ฉันก็จะช่วยเธอ”

- ทำไมคนที่ไม่มีความอดทนอาจจะเชื่อคำโกหกเหล่านี้?
- การที่เรารู้ว่าเราถูกรักโดยไม่มีเงื่อนไขจะรักษาเราให้ปลอดภัยจากการค้ำมนุษย์ได้อย่างไร?
- การที่ได้เติบโตในที่ปลอดภัยช่วยให้ความฝันของเราเป็นจริงได้อย่างไร?
- บางคนที่เขาเคยถูกพาไปค้าสามารถเปลี่ยนแปลง กลับใจใหม่และกลับไปบ้านได้อีกครั้งเหมือนบานขึ้นได้หรือไม่? คุณรู้จักใครที่ทำแบบนั้นไหม?

เพิ่มเติมในบทที่ 3 สำหรับครูฝึกหัด

“ได้รับการปกป้องคุ้มครองขณะที่คุณกำลังเติบโตมีวุฒิภาวะมากขึ้น”

อนุญาตให้ใช้เวลาเพิ่ม 30 นาทีสำหรับส่วนเพิ่มเติมนี้

ครูฝึกหัดแต่ละคนควรมีสมาคมบันทึกที่จดเกี่ยวกับบทที่ 1 และ 2

เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ถามคำถามที่อาจจะเกิดขึ้นจากบทที่แล้ว

ใช้วิธีการเดียวกันกับบทที่แล้วในการทำคำถามสมาคมนัก

ในบทที่ 3, บานขึ้นทำให้ตนเองมีปัญหาด้วยการฟังคำของโจรขโมยเงิน และในที่สุดถูกลักพาตัว

ส่วนหนึ่งของความยากลำบากที่เธอได้รับคือเพราะเธอไม่ยอมอยู่ที่บ้านกับป๊อปปีและแม็กซ์ซึ่งปลอดภัยกว่า

และค่อยๆเติบโตมีวุฒิภาวะขึ้น เมื่อคนเรายังไม่มีวุฒิภาวะมากพอ มันก็ง่ายที่จะทำความผิดพลาดได้

เพราะว่าเราไม่มีข้อมูลเกี่ยวกับโลกกว้างข้างนอกว่ามันเป็นยังไง

ปีกของบานขึ้นเป็นสัญลักษณ์ของความมีวุฒิภาวะ

- อะไรคือสัญลักษณ์ของการมีวุฒิภาวะของบานขึ้น?
สิ่งนี้สามารถเป็นได้ทั้งสัญลักษณ์ของวุฒิภาวะทางกาย ความคิด และอารมณ์
- บานขึ้นกลับไปหาปีกปี เพื่อให้ภายในของเขามีวุฒิภาวะเต็มที่ (ความคิดและจิตใจของเธอ)
เหมือนภายนอก
ในชีวิตของคุณมีใครไหมที่คอยช่วยปกป้องและให้คำแนะนำกับคุณในขณะที่ภายในของคุณกำลังเติบโต?

ให้ครูฝึกหัดวาดป้ายหยุดอันใหญ่ๆ ในสมุดบันทึกของเขา ให้เขาเขียนสิ่งที่เขาอยากบอกกับน้องๆ
ซึ่งมีวุฒิภาวะน้อยกว่า หนึ่งอย่างลงไปป้ายหยุดอันนั้น เพื่อเตือนเขาเกี่ยวกับพวกค้ำมนุษย์

คำถามในสมุดบันทึกสำหรับบทที่ 3

ใช้รูปแบบเดิมเหมือนกับบทก่อนๆ พุดคุยกันเท่าที่เวลาอำนวย ส่วนข้ออื่นๆ ไปเติมเป็นการบ้าน:

- เช่นเดียวกันกับพวกโจรขโมยฝัน,
พวกค้ำมนุษย์มีความมั่นใจว่าเขาสามารถทำให้คนแลกความฝันของเขากับสิ่งมีค่าเล็กๆ น้อยๆ
ทำไมพวกเขาถึงมั่นใจว่าพวกเขาทำได้?
- คุณคิดว่าพวกค้ำมนุษย์จะพูดอย่างไรกับคุณ?
- คุณเคยรู้สึกเหมือนถูกกักขังอย่างบานขึ้นที่ต้องอยู่ในรังคักแค้ไหม?
การถูกกักขังเป็นสิ่งที่ดีหรือร้าย? คุณได้เรียนรู้อะไรจากประสบการณ์นั้น?
- มันจะมีเวลาที่ค้ำจะต้องไม่อดทนและไม่ยอมรับสิ่งที่เกิดขึ้น มีใครคิดตัวอย่างได้บ้างไหม?
- ใครที่คุณรักเขาแบบไม่มีเงื่อนไข? ใครที่เขารักคุณอย่างไม่มีเงื่อนไข? (อย่างที่ปีกปีรักบานขึ้น)
- ความรักแบบไม่มีเงื่อนไขมีความหมายอะไรกับคุณ?
- ทำไมถึงยากที่จะมีความรักแบบนี้

กิจกรรม

ถ้ามีหน่วยเฉพาะกิจเพื่อการต่อต้านการค้ำมนุษย์หรือเจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมายอยู่ในพื้นที่ของคุณ
ให้เชิญท่านเหล่านั้นมาพูดคุยกับครูฝึกหัด (สำหรับบทนี้หรือบทต่อไป)

การบ้าน: ขอให้ครูฝึกหัดไปหาข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบต่างๆ ของการค้ำมนุษย์สำหรับบทต่อไป

บทที่ 4: อดทน, ขยัน, และรอคอยเวลาที่เหมาะสม

รายการวัสดุอุปกรณ์: หนังสือภาพ, คู่มือผู้นำ, ไม้ชี้สีเหลืองของครู, ตัวอย่าง “หนังสือม้วน” ของครูสำหรับเวลาทำกิจกรรม, กระดาษวาดภาพ (ที่มีม้วนได้ง่ายๆ) ทางเลือก: สำเนาของภาพวาดบนหนังสือม้วนของบานชื่น (ดูหน้า 66), กาว, ผ้าชิ้นเล็ก (8” x 4” or 20 cm. x 10 cm.), และ 10”- (or 25-cm.) เส้นด้ายยาวๆสำหรับนักเรียนแต่ละคน, สีเทียนและสีไม้หรือมาร์กเกอร์, โปสเตอร์สรุปความคิดรวบยอดของบทที่ 1, 2, 3, และ 4

บทสำหรับครูฝึกหัด: อุปกรณ์ตามข้างบนพร้อมด้วยสมุดบันทึกและปากกาหรือดินสอ

ก่อนเข้าเรียน: ทำหนังสือม้วนลับ (ดูวิธีทำข้างล่าง)

บทบทวนบทที่ 3: ให้นักเรียนนั่งเป็นวงกลม (บนโต๊ะกับเก้าอี้ หรือนั่งพื้นก็ได้)

บทบทวนโปสเตอร์แนวคิดจากบทที่ 1, 2, และ 3 บทบทวนประเด็น

การเป็นคนพิเศษ(มีเอกลักษณ์)ที่ไม่มีใครเหมือนหมายถึงอะไร? การเป็นคนมีคุณค่าคืออะไร?

ความรักแบบไม่มีเงื่อนไขคืออะไร?

บทที่แล้วเรื่องราวจบลงด้วยการที่บานชื่นได้เรียนรู้บทเรียนที่ยากลำบากมากมาย, ได้ปีกใหม่,

และกลับบ้านไปหาป๊อปปี๊โดยที่ความฝันของเธอยังไม่ได้เป็นจริง **เริ่มบทที่ 4:**

สัปดาห์นี้เราจะได้มาเรียนรู้ว่าเกิดอะไรขึ้นต่อไปหลังจากที่บานชื่นกลับบ้าน

คุณคิดว่าเธอจะารู้หรือยังว่าปีกของเธอนั้นมีไว้สำหรับอะไร?

หน้า 54 ป๊อปปี๊ทอดบานชื่น เธอเล่าให้เขาฟังว่าเธอออกจากบ้านยังงี้และถามถึงแม็กซ์ว่าเป็นอย่างไรบ้าง แม็กซ์หลับอยู่ แต่เธอก็เข้าไปหาเขา เมื่อเธอจูบเขา เขาก็ตื่นขึ้นและเริ่มกรีดร้องเพราะเขาคิดว่าเธอเปลี่ยนไป

- ปฏิกริยาของป๊อปปี๊ต่อการกลับมาของบานชื่นคืออะไร?
- ทำไมแม็กซ์ถึงประหลาดใจต่อรูปร่างของบานชื่น?

หน้า 55: ป๊อปปี๊เสริมฟูปลั่งไม้ให้บานชื่น ในขณะที่เธอเล่าให้เขาฟังเรื่องโจรขโมยฝัน

เธอสารภาพที่เอาหนังสือม้วนของป๊อปปี๊ไป และโจรขโมยฝันก็ได้ขโมยมันไปจากเธอ

เธออธิบายถึงสิ่งที่เธอวาดด้านหลังหนังสือม้วนนั้นเพื่อเตือนเธอเกี่ยวกับบทเรียนสำคัญที่เธอได้เรียนรู้

เธอได้วาดภาพเหล่านั้นให้ป๊อปปี๊ดูบนกระดาษแผ่นหนึ่งและอธิบายแต่ละอย่าง:

1. วาดภาพกิ่งไม้แห้ง (ซึ่งหมายถึง “การเลือกมีผลลัพธ์ที่ตามมา”)

2. จิ้งหรีดและลูกอ๊อด (“รู้ว่าใครคือเพื่อนแท้ของคุณ”)
3. บานชื่นและเพชรพลอย (“คุณเป็นคนพิเศษที่ไม่มีใครเหมือน, มีคุณค่า และคู่ควรที่จะรัก”)
4. รังคักเค้ (“อดทน ขยัน และรอคอยเวลาที่เหมาะสม”)
5. ผีเสื้อ (เขามีปีกแต่เขายังไม่เข้าใจว่าทำไมหรือภาพนี้หมายถึงอะไร)

- พวกโจรขโมยฝันได้ขโมยหนังสือม้วนของบานชื่น
บานชื่นได้วาดสิ่งที่เธอเคยเขียนไว้บนด้านหลังหนังสือม้วนของป๊อปปี้อีก่อนที่มันจะถูกขโมย
- บานชื่นสารภาพกับป๊อปปี้ว่าเธอได้ทำหนังสือม้วนของครอบครัวหายไป, 5
อย่างที่เธอวาดให้ป๊อปปี้นั้นคืออะไรบ้าง?
- ป๊อปปี้ตอบสนองอย่างไร? (เขายังคงรักเธอ เขาก็กย์ให้เธอ)

เวลากิจกรรม: ม้วนหนังสือลับ

อนุญาตให้เด็กๆลุกขึ้นเพื่อไปหาอุปกรณ์เพื่อทำกิจกรรมนี้

เด็กที่เล็กกว่าสามารถระบายสีหนังสือม้วนที่อยู่ในกระดาษระบายสีก่อน

แล้วหลังจากนั้นทากาวติดบนกระดาษแผ่นที่ยาวกว่า

นักเรียนที่โตกว่าสามารถใช้กระดาษทำศิลปะวาดรูปสัญลักษณ์ต่างๆที่ปรากฏบนหนังสือม้วนของบานชื่น

และเพิ่มสัญลักษณ์อย่างอื่นที่มีความหมายพิเศษสำหรับเขา

(บางอย่างที่เป็นตัวแทนของความฝันที่เขาฝันเพื่อตัวเอง หรือ

เตือนเขาเกี่ยวกับบทเรียนในชีวิตที่เขาไม่อยากจะลืม) โหว้ให้เด็กดูตัวอย่างที่คุณทำ

เมื่อเขาทำเสร็จให้เขาม้วนหนังสือม้วนของเขา และห่อรอบๆด้วยเศษผ้า (เหมือนผ้าห่มของป๊อปปี้)

และมัดด้วยเส้นด้าย

- ภาพสัญลักษณ์อันไหนของป๊อปปี้ที่ทำให้คุณประหลาดใจมากที่สุด?
- ถ้าคุณสามารถเลือกได้ 1 อันที่จะช่วยคุณในเรื่องความฝันของคุณ, คุณจะเลือกอันไหน? ทำไม?

บททวน: ความอดทนคืออะไร? แล้วทำไมมันถึงทำได้ยาก? บานชื่นได้เรียนรู้บางอย่างซึ่งเธอไม่อยากที่จะลืม

ดังนั้นเธอจึงทำหนังสือม้วนลับ เหมือนที่คุณทำ บทเรียนแสนยากอันหนึ่งที่เธอได้เรียนรู้คือการอดทน

(รอคอยให้บางอย่างเกิดขึ้น)

เธอได้เรียนรู้มานิดหน่อยเกี่ยวกับความอดทนและตอนนี้เธอต้องนำมันมาฝึกปฏิบัติ

- ทำไมการมีความอดทนถึงเป็นเรื่องยาก?

หน้า 56-57: เช้าวันต่อมา บานชื่นและแม็กซ์ยังนอนอยู่ที่เตียงของตัวเอง

มีบางอย่างที่ไม่ปกติผ่านเข้ามาทางหน้าต่าง: แสงแดด นั่นเอง แม็กซ์เห็นสิ่งนี้ก่อน

และเรียกให้บานชื่นตื่นและบอกกับเธอ เขาทั้งสองรีบไปบอกป๊อปปี้และออกไปข้างนอก

ทุกคนมองไปที่พระอาทิตย์ด้วยความชื่นชมยินดี เพราะรู้ว่าเมฆดำกำลังจะสลายไป

แต่ที่นั่นก็ยังไม่มียะไรกินนอกจากชุปกิ้งไม้

บานชื่นใช้เวลาตอนบ่ายในการรวบรวมกิ้งไม้และยังคงฝันถึงต้นแสงจันทร์

- ทำไมเมฆดำถึงเริ่มสลายไป? (เพราะมีใครบางคนไขปริศนาได้)
- เมฆดำได้หายไป, แต่อะไรที่บานชื่นยังคงต้องทำต่อไปทุกวัน?

หน้า 60-61: บานชื่นบอกป๊อปปี้ว่าเธอต้องการไปหาดันไม้นั้นอีกครั้ง

เขาพูดว่าเธอได้เรียนรู้บทเรียนสำคัญในการผจญภัยครั้งนั้นและพูดซ้ำถึงสิ่งที่เธอบอกกับ (หน้า 55)—

และบอกกับเธอว่านั่นได้อธิบายปริศนาภาพวาดด้านหลังหนังสือม้วน

ป๊อปปี้บอกว่าเมื่อบานชื่นเรียนรู้บทเรียนเหล่านั้น เขาคิดได้ว่าภาพวาดเหล่านั้นคืออะไร

นี่คือเหตุที่เมฆดำเริ่มหายไป เขาได้ไขปริศนา

ป๊อปปี้สัญญากับบานชื่นว่าถ้าเธอเรียนจบเขาจะให้เธอได้ออกไปตามหาดันแสงจันทร์อีกครั้ง

- บานชื่นได้ไขปริศนาแห่งหนังสือม้วน
ซึ่งทำให้เมฆดำได้สลายไปและสี่สันสไตน์ได้กลับคืนมาอีกครั้ง คุณคิดว่าบานชื่นรู้สึกอย่างไร?
- มียะไรแขวนอยู่ที่กำแพง? (ปฏิทินที่ทำเครื่องหมายไว้บนวันที่ ที่จะเรียนจบ)

บททวน:

ทำไมความฝันของคุณถึงคุ้มค่าหรือคู่ควรที่จะทำงานหนักหรือขยันขันแข็งและอดทนรอคอยเพื่อให้ได้มันมา

? บานชื่นยึดมั่นในความฝันของเธอที่จะไปหาดันแสงจันทร์อีกครั้งและนำเมล็ดของมันกลับมา

แต่เธอรู้ว่าก่อนที่จะออกไปเธอต้องเรียนให้จบ มีงานหนักมากมายที่รออยู่ตรงหน้า

และเธอจะต้องตั้งใจและไม่ปล่อยให้ตัวเองหมดกำลังใจ

- คุณเคยตั้งใจทำอะไรอย่างหนักหรือขยันขันแข็งเพื่อให้ได้บางสิ่งบางอย่างที่คุณต้องการมากมายไหม?
(ผู้ไม่สามารถเล่าประสบการณ์ส่วนตัวของตนเพื่อให้นักเรียนเข้าใจถึงเรื่องการขยันทำงานอย่างหนัก/มุ่งมั่นพยายาม)
- คุณเคยหมดกำลังใจบ้างไหมตอนที่คุณต้องขยันทำงานหนัก?

หน้า 62-63: บานชื่นตั้งใจเรียนที่โรงเรียน แต่ไม่ว่าจะทำอะไร เธอก็คิดถึงกับต้นแสงจันทร์

ครั้งนี้เขาเตรียมตัวโดยจัดของที่จำเป็นต่อการเดินทางใส่กระเป๋า

ในที่สุดก็มาถึงวันที่เธอจบการศึกษาจากโรงเรียนหนองผืนเสือ

ป๊อปปีและแม็กซ์เดินมาส่งเขาที่ประตูเมืองของหมู่บ้านและกล่าวลากับเธอ ครั้งนี้เธอได้เตรียมตัว

เธอได้ว่าแผนที่คล้ายกับแผนที่จังหวัดและลูกอ๊อดเคยให้กับเธอ ครั้งนี้เมื่อเขาพบกับโจรช โมยฝืน

เธอไม่แม้แต่พูดกับพวกเขา

หน้า 64-65: โจรช โมยฝืน ไม่เคยหยุดที่จะพยายามหลอกเธอ

ในที่สุดเธอก็มาถึงสะพานที่เธอเคยข้ามในตอนเดินทางครั้งแรก เมื่อบานชื่นข้ามสะพาน

เขาได้ยินเสียงร้องเพลง เธอจึงซ่อนอยู่หลังก้อนหิน แต่ต้องประหลาดใจที่ได้พบกับเพื่อนเก่า

จังหวัดและลูกอ๊อด ความฝันของจังหวัดได้กลายเป็นจริง เขาร้องเพลงได้

ลูกอ๊อดยังคงไม่สามารถกระโดดได้สูง

อย่างไรก็ตามเธอก็ได้ทำให้พวกเขาฟังว่าโจรช โมยฝืนลักพาตัวเธออย่างไร

- ครั้งนี้บานชื่นเตรียมตัวต่างจากครั้งแรกอย่างไร?
 - พวกเขาโจรช โมยฝืนพยายามที่จะหลอกเธออย่างไร?
 - บานชื่นทำอะไรเมื่อเธอเจอโจรช โมยฝืน? (ปฏิเสธ ไม่สนใจพวกเขา)
- เมื่อบานชื่นพบเพื่อนๆ อีกครั้ง, มีความแตกต่างอะไรเกิดขึ้นกับพวกเขา?

หน้า 66-67: บานชื่นบอกจังหวัดและลูกอ๊อดว่าเธอถูกขังอยู่ข้างในถ้ำวัลย์วันแล้ววันเล่า

และเธอเคยเปลี่ยนไปจากเดิมยังไงเมื่อเธอออกมาจากถ้ำวัลย์

อย่างลึกลับเธอก็ได้ให้พวกเขาเห็นว่าเธอเป็นอย่างไรในตอนนี เธออายุแต่พวกเขากลับคิดว่ามันสวย

บานชื่นโชว์แผนที่ของเขาให้จังหวัดดู

เธอก็ได้รู้ว่าพวกเขาต้องเดินผ่านที่ๆ โจรช โมยฝืนขังเธอไว้หากเธอต้องการไปหาต้นแสงจันทร์

พวกเขาเดินทางในตอนกลางคืน และใกล้มากจนได้ยินเสียงพวกโจรช โมยฝืนพูดถึงบานชื่น

ขณะที่เพื่อนสองคนหลับ อีกคนหนึ่งจะเฝ้ายาม เพื่อว่าพวกโจรช โมยฝืนหาพวกเขาเจอ

ในที่สุดเมื่อเขามาถึงภูเขาสูง บานชื่นบอกว่าเธอจะปีนขึ้นไปและให้จังหวัดกับลูกอ๊อดรอ

- จังหวัดมีการตอบสนองอย่างไรเมื่อบานชื่นโชว์ปีกของเธอให้เขาดู?
- เพื่อนกลุ่มนี้ต้องเดินทางผ่านอะไรเพื่อนจะไปให้ถึงต้นแสงจันทร์?
- จังหวัดและลูกอ๊อดเป็นเพื่อนแท้กับบานชื่นอย่างไร?

(พวกเขาพลัดกันหลับและพลัดกันเฝ้ายามให้กันและกัน)

หน้า 68:

เพื่อนๆตัดสินใจว่าบานชื่นจะเป็นคนป็นขึ้น ไปที่เขาสูงเพื่อหาต้นแสงจันทร์และให้จิ้งหรีดกับลูกอ๊อดคอยเป็นนยามรักษาการ หากว่าพวกโจรขโมยฝันพยายามไล่ล่าเธอ ก็ให้จิ้งหรีดส่งเสียงร้องเพลงเพื่อเตือนเธอ บานชื่นป็นขึ้นไป ในที่สุดเธอก็มาถึงหน้าผาและเห็นว่าระหว่างเธอกับต้นแสงจันทร์มีเหวลึกขวางอยู่ แม้มองเห็นต้นไม้ได้แต่ไกล แต่เธอข้ามไม่ได้เพราะเหวลึกกว้างมาก เธอไม่รู้ว่าจะต้องทำอย่างไร และเธอเหนื่อยมากจึงหลับไป

- แผนการของเพื่อนกลุ่มนี้คืออะไร?
- บานชื่นกำลังเผชิญปัญหาอะไรอยู่?
- โน้ตดนตรีคืออะไร? (เสียงเตือนของจิ้งหรีด) บานชื่นได้ยินไหม?

บททวน: ในขณะที่คุณต้องมีความอดทน, ขยัน

และรอคอยเวลาที่ความฝันจะเป็นจริงใครสามารถช่วยให้คุณเข้มแข็งขึ้นได้?

บานชื่นมาป๊อปปี้และเพื่อนแท้ของเขาที่คอยช่วยเหลือให้เขาเข้มแข็งขึ้น รักษาความฝันของเธอไว้ และขยันเพื่อ ไปให้ถึงความฝันที่ตั้งใจไว้

- ทำไมบานชื่นเลือกที่จะเชื่อฟังป๊อปปี้? ทำไมสิ่งนี้ถือเป็นเรื่องฉลาดที่ควรทำ?
- ทำไมบานชื่นตัดสินใจเดินทางกับเพื่อนแทนที่จะไปคนเดียว? ทำไมสิ่งนี้ถึงสำคัญ?
- มีอะไรบ้างที่บานชื่นต้องทำเพื่อเป็นการเตรียมตัวในการเดินทางครั้งนี้แต่ครั้งที่แล้วเธอไม่ได้ทำ?

เวลากิจกรรม:

ขอให้นักเรียนเอาหนังสือม้วนออกมาและเพิ่มภาพหรือเขียนชื่อของคนในชีวิตของเขาที่สามารถช่วยพวกเขาเข้มแข็งขึ้นในระหว่างที่เขาต้องรอคอยอย่างอดทนและขยันเพื่อ ไปให้ถึงความฝันของเขา เตือนเขาว่าคนเหล่านี้มีส่วนสำคัญมากในแผนการลับของเขาเพื่อให้พวกเขาปลอดภัยและทำให้ความฝันเป็นจริง

เชื่อมโยงกับการข้ามนุญ: ความอดทนและมุ่งมั่นเป็นสาระสำคัญที่จะป้องกันคุณจากการถูกข้ามนุญ

คุณต้องพูดว่า “ไม่” ครั้งแล้วครั้งเล่า กับคนคนที่พยายามจะนำพาเราไปในทางที่ผิด

และคุณอาจจะต้องยืนหยัดเพื่อยืนยันความตั้งใจในการทำความฝันของคุณกับผู้ใหญ่ที่อาจไม่สนใจหรือให้การสนับสนุนความฝันของคุณ

1. ประสบการณ์อะไรบ้างที่เด็กๆอาจจะได้เจอก่อนที่จะตกเป็นทาสข้ามนุญ?
2. เขาตัดสินใจไม่ดีพอ
3. พวกเขาเชื่อในคำโกหกของพวกข้ามนุญ

4. พวกเขาเชื่อว่าพวกคัมภีร์เป็นเพื่อนเขา
5. พวกเขาไม่รู้ความแตกต่างระหว่างรักแบบไม่มีเงื่อนไขกับรักที่มีเงื่อนไข บางครั้งพวกคัมภีร์บอกว่ารักเขา แต่มันเป็นความรักที่ผิด
6. พวกเขาอยากเชื่อในคำสัญญาที่พวกคัมภีร์ให้กับเขา
7. พวกเขาไม่อดทนให้ความฝันของเขาเป็นจริงและไม่ต้องการรอเวลาที่เหมาะสมเพื่อทำตามความฝัน

เพิ่มเติมบทที่ 4 สำหรับครูฝึก

“เขียนความฝันของคุณลงไป และทำให้มันเป็นจริง”

เพิ่มเวลา 30 นาทีเพื่อสอนเสริมส่วนนี้

ก่อนเริ่มเรียน: ผู้นำควรเตรียมกิจกรรมการตั้งเป้าหมายของตนตามที่ได้อธิบายข้างล่าง ตัวอย่างเช่น เป้าหมายการศึกษาของเราจะประสบความสำเร็จได้ด้วยการทำตามขั้นตอนที่เจาะจงเหล่านี้ อย่างไรก็ตาม ภาพบันไดที่กระดานไวท์บอร์ด, กระดาษคำ, หรือโปสเตอร์ ทำขึ้นบันไดให้กว้างพอที่จะเขียนอะไรลงไป ใส่ชื่อบันไดว่า “ใส่ตัวหนังสือให้ความฝัน” ในบันไดข้างล่างแต่ละขั้น เขียนขั้นที่เล็กกว่าที่คุณต้องก้าวไปเพื่อให้ถึงเป้าหมายของคุณ วาดรูปเล็กๆ ด้านข้าง (คนที่ให้กำลังใจกับคุณเวลาที่คุณต้องเดินทางตามหาฝันของคุณ)

ครูฝึกหัดแต่ละคนควรมีสมุดบันทึกที่มีคำตอบของบทที่ 1-3 ทั้งหมด

ให้ตอบคำถามต่างๆ ของนักเรียนเกี่ยวกับแนวคิดหรือไอเดียเกี่ยวกับบทนี้หรือบทก่อนหน้านี้

ทำเหมือนกับบทที่แล้ว

แนวคิดและเนื้อเรื่องในบทที่ 4

แสดงให้เห็นนักเรียนเห็นถึงความสำคัญของการเขียนสูตรหรือขั้นตอนของแผนงานลงไปเพื่อให้ความฝันของเขาเป็นจริง บานชื่นมีเพื่อนแท้, มีบ้านที่ให้กำลังใจ, และหนังสือมีบันทึกละเอียดต่างๆ ที่เธอได้เรียนรู้

การตกลงใจกับตัวเองที่จะขยันขันแข็ง อดทนที่จะรอต่อไป

จึงกลายเป็นสิ่งง่ายสำหรับเธอเพราะเธอมีสิ่งเหล่านี้รองรับเธอไว้

ให้ครูฝึกหัดวาดภาพบันไดในสมุดบันทึกของเขา ให้เขาดังชื่อเป้าหมายของเขา (ระยะสั้นหรือระยะยาวก็ได้)

นี่คือความฝันของเขา ขอให้เขาระดมความคิด และคิดต่างๆ

ว่าอะไรคือขั้นตอนที่เขาอาจต้องทำเพื่อให้ถึงเป้าหมาย

บรรยายถึงขั้นตอนเล็กๆ ที่จำเป็นในบันไดแต่ละขั้น

ด้านข้างของบันไดให้เขาวาดคนที่เป๋น โค้ชให้เขาหรือผู้ใหญ่ที่คอยให้กำลังใจที่ช่วยกระตุ้นและเชื่อมั่นในเข
เวลาที่เกิดความไม่อดทนหรือท้อแท้ใจ

ขอให้นักเรียนเขียนชื่อของคนนั้นลงในหน้ากระดาษในสมุดบันทึกบ้านชั้นมีป๊อปปีที่คอยหนุนใจเธอ
เตือนเด็กว่าการไปพบกับผู้ใหญ่ที่ให้กำลังใจ (เพื่อนที่แก่กว่า, คนที่ครอบครัวเราไว้ใจ,
ผู้อาวุโสในครอบครัว, คนที่เคยมีความฝันเช่นเดียวกับเราและทำความฝันนั้นสำเร็จแล้ว)
สามารถแนะนำเขาให้ตั้งมั่นอยู่ในแผนของเขาเพื่อให้ความฝันเป็นจริงได้

คำถามสมุดบันทึกของบทที่ 4

ใช้รูปแบบเดิมเหมือนกับบทก่อนๆ พุดคุยกันเท่าที่เวลาอำนวย ส่วนข้ออื่นๆไปเติมเป็นการบ้าน:

- อธิบายว่าเวลาที่เรากำลังอดทนเพื่อให้ได้สิ่งที่เราต้องการมากมายนั้นเป็นอย่างไร
- ความมุ่งมั่น หมายถึง พยายามทำอะไรอย่างหนักแม้ในบางครั้งจะรู้สึกหมดกำลังใจ
อะไรบ้างที่เราอยากได้ขึ้นสู่คนพุดถึงเราหรือทำให้เราเวลาเราท้อแท้หมดกำลังใจ?
- มีคนหรือสถานการณ์ที่กีดกันให้คุณออกจากโรงเรียนก่อนเวลาไหม?
อะไรจะเกิดขึ้นกับคุณถ้าคุณยินยอมต่อความกีดกันนี้?
- คุณรู้จักใครไหมที่ออกจากโรงเรียนก่อนกำหนดและไปได้ดี? และมีใครไหมที่ไม่ได้?

พุดคุยปริศนา: ในตอนท้ายของบทที่ 3

คุณขอให้ครูฝึกหัดไปหาข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบต่างๆของการค้ามนุษย์ ให้เขาแบ่งปันสิ่งที่เขาหามา
(รูปแบบหลักคือ การค้าประเวณี, ค่าแรงงาน, และการค้าชิ้นส่วนอวัยวะของมนุษย์)

บทที่ 5: คุณเกิดมาเพื่อโบยบิน อย่าหยุดอยู่กับที่เพื่อสิ่งที่ไม่มีความหมาย

รายการวัสดุอุปกรณ์: หนังสือภาพ, คุ่มือผู้นำ, ไม้ชี้ผีเสื้อ, ตัวอย่าง “ปีกผีเสื้อ” ของครูสำหรับช่วงกิจกรรม, กระดาษโปสเตอร์แผ่นใหญ่สองแผ่น, ยางยืด (ขนาด 60 ซม. หรือ 24 นิ้วต่อนักเรียนหนึ่งคน) ที่เย็บกระดาษกรรไกร กาว ขนนกหรือของประดับตกแต่งปีก ภาพที่ตัดจากนิตยสาร สีเทียนหรือสีไม้หรือมาร์คเกอร์ โปสเตอร์ข้อคิดของบทที่ 1-5

สำหรับบทของครูฝึกหัด: อุปกรณ์ตามด้านบนและสมุดบันทึก ปากกา ดินสอ

ก่อนเริ่มเรียน: บนกระดาษโปสเตอร์แผ่นใหญ่ เขียนคำว่า “ฉันเกิดมาเพื่อโบยบิน” ตรงกลางด้านบน เอากระดาษแผ่นอื่นมาทำเป็นตัวอย่างของปีกผีเสื้อที่ยังไม่ได้ตกแต่ง

(ดูวิธีทำ <http://www.videojug.com/film/how-to-make-your-own-wings>)

ปรับขนาดของแบบปีกผีเสื้อให้เข้ากับกระดาษโปสเตอร์ หรือ A-2 บอร์ด (22" x 28" or 55.88cm x 71.12cm)

สร้างแบบและตัดออกมา แล้วนำมาด้วยก่อนเริ่มเรียน ครูฝึกหัดของคุณสามารถช่วยได้ ในแต่ละเซตของปีก

พับครึ่ง A-2 บอร์ด หรือกระดาษโปสเตอร์แล้ววาดปีกเพื่อตัดออกมา ตัดยางยืดออกมาสองเส้น (30 cm or

12"); เย็บติดเชือกยางยืดใกล้บริเวณด้านบนและด้านล่างของปีกแต่ละปีกเพื่อทำที่คล้องแขน

ตกแต่งปีกโดยใช้กาวติดเครื่องประดับตกแต่งหรือวาดหรือเขียนลงไปด้วยปากกามาร์คเกอร์, สีไม้,

หรือสีเทียน ใส่ปีกโดยการสอดแขนเข้าไปในที่คล้องแขนยางยืด

บททวนบทที่ 4: นักเรียนนั่งเป็นวงกลมที่พื้นหรือโต๊ะเก้าอี้ก็ได้

ใช้เวลาสองสามนาทีทบทวนโปสเตอร์สรุปความคิดรวบยอดของบทก่อนหน้านี้

บททวน: การอดทนหมายความว่าอย่างไร?

ทำไมความฝันของคุณถึงมีความหมายที่จะรอคอยและทำงานหนักเพื่อมัน?

บทที่แล้วจบลงที่บ้านขึ้นเรียนจนจบ

และเริ่มออกเดินทางใหม่เพื่อไปตามหาฝันแสงจันทร์และนำเมล็ดมันกลับมาช่วยแม็กซ์และชุมชนของเธอ

ครั้งนี้เธอมีแผนที่ มีการวางแผน มีคำอวยพรของป๊อปปี้และปีกของเธอที่จะช่วยให้ฝันของเธอเป็นจริง

เริ่มบทที่ 5 :

สัปดาห์นี้เราเรียนว่ามีอะไรเกิดขึ้นเมื่อบานขึ้นผลอกลับไปในระหว่างที่เดินทางไปหาฝันแสงจันทร์

หน้า 69: ทันใดนั้นบานขึ้นต้องตื่นขึ้นมาเพราะได้ยินเสียงโจรขโมยผ้าที่กำลังปีนเขาขึ้นมา ไม่มีที่ให้เธอหนีจากพวกมันไปได้ ในเมื่อไม่มีที่ให้ไป เธอจึงสูดหายใจลึกๆแล้วกระโดดลงเหวไป

- ทำไมหนึ่งในโจรขโมยผ้าถึงได้ปิดตา? (เขากลัวบานขึ้น)
- ทำไมพวกโจรขโมยผ้าถึงกลัวบานขึ้น?

หน้า 70-71: บานขึ้นตกลงไปจนกระทั่ง ในทันใดเธอเริ่มขยับปีกของเธอและรับรู้ได้ว่าเธอนั้นบินได้ เธอจึงบินขึ้นมาบนหน้าผาที่พวกโจรขโมยผ้าอยู่ พวกเขาดูใจมากที่เห็นเธอและปีกของเธอ ซึ่งมันทำให้เธอสามารถผลักพวกมันตกลงไปในเหวได้ ในที่สุดก็ไม่มีใครเหลืบนหน้าผานอกจากบานขึ้น เธอเห็นต้นแสงจันทร์ได้แต่ไกล เธอขยับปีกของเธอและบินข้ามเหวไป และในที่สุดเธอก็มาถึงใต้ต้นแสงจันทร์

- เกิดอะไรขึ้นเมื่อพวกโจรขโมยผ้าบังคับให้บานขึ้นกระโดดหน้าผา
- ทำไมเธอถึงดูหวาดกลัวที่จะบินข้ามเหว

หน้า 72-73: บานขึ้นลองลิ้มรสผลของต้นแสงจันทร์เป็นครั้งแรก เธอก็กินแล้วกินอีก และเก็บเมล็ดของมันในผ้าห่มของเธอ ในที่สุดเธอก็กลับไป ตอนเช้าเมื่อบานขึ้นตื่นขึ้น เธอก็รวบรวมเมล็ดไว้ในผ้าห่มและบินกลับไปหาจึงหรีดกับลูกอ๊อด เธอแบ่งเมล็ดแสงจันทร์ให้เขา และบินกลับบ้านโดยโปรยเมล็ดแสงจันทร์ไปตามทางด้วย

- ภาพด้านล่างหน้า 72: บานขึ้นทำอะไร และทำไม?
(กินผลไม้และคายเมล็ดมันออกมาเพื่อเธอจะได้เอามันกลับไปให้ครอบครัวและเพื่อนของเธอ)
- ภาพด้านล่างหน้า 73: บานขึ้นทำอะไร และทำไม?
(แบ่งปันเมล็ดและโปรยเมล็ดไปตามทางเพื่อมันจะได้เติบโตเป็นต้นแสงจันทร์)
- บานขึ้นแสดงถึงความเป็นเพื่อนแท้ต่อจิ้งหรีดและกบอย่างไร? (ให้เมล็ดแสงจันทร์แก่พวกเขา)

เวลากิจกรรม: ปีกผีเสื้อ

อนุญาตให้เด็กๆ ได้ลุกออกไปเอาวัสดุอุปกรณ์สำหรับกิจกรรมนี้

ให้เด็กๆ ดูปีกผีเสื้อที่คุณทำและช่วยเด็กทำปีกของตัวเอง (ดูวิธีทำที่หัวข้อ “ก่อนเริ่มเรียน”)

เด็กเล็กอาจต้องขอความช่วยเหลือจากครูฝึกหัดในการวาดภาพปีกของเขาในกระดาษโปสเตอร์และตัดกระดาษ (สำหรับกลุ่มเด็กเล็กที่สุด)

ให้วาดและตัดปีกไว้ล่วงหน้าแล้วให้เด็กเป็นคนตกแต่งและระบายสีเองในช่วงเวลาทำกิจกรรม)

นักเรียนสามารถคิดชนนหรือตีความจากนิยายสารที่เขาหามาหรือเขียนคำตอบของคำถามเหล่านี้ลงบนปีกของเขา: ในชีวิตของฉันทันใดที่จะเป็นหรือทำอะไร? เด็กๆสามารถช่วยคุณวัดความยาวของยางยืด ในขณะที่คุณตัดและเย็บติดกับปีก ให้นักเรียนแบ่งปันว่าใส่อะไรลงไปปีกบ้าง และให้เขาลองสวมดูว่าจะเป็นตอนไหนหรือหลังจบบทเรียน แต่ต้องแน่ใจว่าได้บอกสิ่งต่อไปนีในช่วงทำกิจกรรม:

- ปีกของบานชื่นมีความหมายว่าอะไร? (เธอเกิดมาเพื่อโบยบิน)

บททวน: บานชื่นไม่เคยละทิ้งความฝันของเธอ

แม้ว่าเธอจะต้องเรียนรู้บทเรียนที่ยากๆหลายอย่างและต้องรอคอยจนถึงเวลาที่เหมาะสมเพื่อที่จะได้ทำความฝันนั้นก็ตาม และตอนนี้เธอได้เรียนรู้บทเรียนที่แสนพิเศษ: ปีกของเธอหมายถึง “เธอเกิดมาเพื่อบิน”

- ก่อนที่คุณจะได้อ่านหนังสือนี้ คุณคิดว่าชื่อเรื่อง *เกิดมาเพื่อโบยบิน* หมายถึงอะไร?
- คุณชอบบานชื่นไหม,แบบไหน? คุณเกิดมาเพื่อบินอย่างไร?

หน้า 74-75: เมื่อบานชื่นกลับถึงบ้าน ป๊อปปี้และหนอนตัวอื่นวิ่งมาต้อนรับเธอ

เธอให้เมล็ดแสงจันทร์แก่พวกเขา และพวกเขาถือเอาไปปลูกทันที

เมล็ดเติบโตขึ้นและในไม่ช้าก็กลายเป็นต้นแสงจันทร์ที่ขึ้นอยู่ทั่วดินแดนของพวกเขา

- การเดินทางไปในหุบเขาถึงไม่ครั้งที่สองแตกต่างจากครั้งแรกอย่างไร?
- คนในหมู่บ้านต้องทำอะไรเพื่อให้แน่ใจว่าเมล็ดพันธุ์นั้นจะเติบโต?

หน้า 76-77: และแล้วในบ้านของแต่ละหลังก็กลับมามีชีวิตโหลหลายใบที่เต็มไปด้วยผลแสงจันทร์

บานชื่นทำสตูดิโอแสงจันทร์ให้ครอบครัวของเธอ วันหนึ่งเพื่อนเก่าของบานชื่น—คือจิ้งหรีดและลูกอ๊อด (ซึ่งตอนนี้กลายเป็นกบ) ได้มาเยี่ยม ตอนนี้เสียงร้องของจิ้งหรีดนั้นไพเราะมากจนได้ไปร้องในคอนเสิร์ต หลังจากนั้นเหล่าบรรดาหนอนผีเสื้อก็ได้จัดงานเลี้ยงที่ทุกคนสามารถกินสตูดิโอแสงจันทร์ได้มากเท่าที่เขาต้องการ

- คุณเห็นความฝันอะไรบ้างที่เกิดเป็นจริงขึ้นมา? (กบกระโดดได้, จิ้งหรีดร้องเพลง, แม็กซ์แข็งแรงขึ้น)
- คุณคิดว่าคนในหมู่บ้านรู้สึกอย่างไร ที่ในที่สุดพวกเขาก็ได้กินสตูดิโอแสงจันทร์?

หน้า 78:

หนอนผีเสื้ออายุน้อยทุกคนได้เรียนในสิ่งที่บานชื่นได้เขียนไว้บนด้านหลังของหนังสือม้วนของป๊อปปี้

เพื่อพวกเขาจะได้เข้าใจถึงความสำคัญของบทเรียนต่างๆที่บ้านชั้นได้ผจญมา ในไม่ช้า หมู่บ้านก็เต็มไปด้วยรังคักเค้, ผีเสื้อ, และแน่นอนต้นแสงจันทร์

- ชี้ให้เห็นสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นในหน้านี้ คุณเห็นอะไรไหมที่ฉันไม่? (ใช้ไม้ชี้ผีเสื้อเพื่อทบทวนวงจรชีวิตของผีเสื้อ)
- มีอะไรเกิดขึ้นกับแม็กซ์และป๊อปปี?
- ทำไมถึงมีผีเสื้อมากขึ้นในหมู่บ้านตอนนี้?
- ครูสอนอะไรให้กับหนอนที่เป็นเด็ก?

บททวน: อะไรหรือใครที่สามารถค้นกลางระหว่างคุณกับความฝันของคุณได้?

ในบทก่อนหน้านี้นักเรียนได้รู้เกี่ยวกับพวกค้ำมนุษย์ให้นักเรียนลองนึกย้อนไป

การไม่อดทนของพวกเขาและการขาดการรู้คุณค่าของตนเองอาจโยยความฝันของพวกเขาไปได้เตือนให้พวกเขาระลึกว่า เขาแต่ละคนมี “ปีก” ของตนเองที่จะนำพาเขาให้ไปถึงความฝันได้แต่ปีกเหล่านั้นต้องใช้เวลาในการพัฒนาและให้มันโตอย่างแข็งแรง

ใครคือคนที่สามารถช่วยพวกเขาให้ตัดสินใจได้อย่างถูกต้องเพื่อให้ความฝันของเขาเกิดขึ้น?

บทที่แล้วนักเรียนได้รู้ว่าใครคือคนที่รักเขาอย่างไม่มีเงื่อนไข และใครคือเพื่อนแท้ของเขา

เพื่อนแท้รักเขาอย่างจริงใจ อยากให้สิ่งที่ดีที่สุดกับเขา

และจะสามารถช่วยเขารักษาความฝันของเขาให้ยังคงอยู่และเกิดเป็นจริงขึ้นมาสักวันหนึ่ง

- ตอนไหนเป็นเวลาที่เหมาะสมที่สุดสำหรับนักเรียนที่จะ “สยายปีก” เพื่อบินไปทำความฝันให้เป็น
- ใครจะเป็นคนที่ให้กำลังใจคุณเมื่อคุณทำความฝันนั้นสำเร็จแล้ว?

เชื่อมโยงกับการค้ำมนุษย์: ย้ำกับนักเรียนว่า เกิดมาเพื่อโบยบิน

เป็นนิทานเปรียบเทียบซึ่งมีบทเรียนพิเศษให้เราได้เรียนรู้เรื่องการตามหาความฝันให้ปลอดภัยและประสบความสำเร็จ

- คุณสามารถอยู่อย่างปลอดภัยในขณะที่คุณตามหาความฝันของคุณ
การอยู่อย่างปลอดภัยไม่ใช่หมายความว่าไม่ต้องทำอะไรเลย
เรื่องราวที่ให้คุณได้เรียนรู้นี้ก็เพียงเพื่อให้คุณได้จดจำสิ่งต่างๆที่เกิดขึ้นที่บ้านชั้นได้เรียนรู้
ประสบการณ์ของบานชื่นจะช่วยคุณระมัดระวังและอยู่อย่างปลอดภัยได้

- หลีกเลี่ยงจากการถูกค้ำมนุษย์, มันเป็นสิ่งสำคัญมากที่จะรู้ว่าใครคือผู้ใหญ่ที่ปลอดภัยของคุณ
ผู้ใหญ่ที่คุณสามารถพูดคุยได้ด้วยเสมอๆ ไม่ว่าคุณจะมีอาการกลัวหรือปัญหาอะไรในชีวิตของคุณ
ใครคือผู้ใหญ่ที่ปลอดภัยของคุณ?
- เขียนรายการของประสบการณ์จากบ้านขึ้นที่คุณต้องการจดจำไว้เพื่อคุณสามารถ “บินได้” (เช่น
การเลือกมีผลลัพธ์ที่ตามมา เป็นต้น)

กิจกรรม: โชว์ให้นักเรียนดูโปสเตอร์ที่คุณเขียนว่า “ฉันเกิดมาเพื่อโบยบิน”

ให้นักเรียนเขียนชื่อของเขาลงบนโปสเตอร์นั้น (และหากมีเวลาให้วาดภาพสีเพื่อเป็นตัวแทนของเขา)

ช่วยนักเรียนใส่ปีกของเขา

หากคุณมีกล้องให้ถ่ายรูปหมู่ของพวกเขาและอัปเดตภาพแก่นักเรียนตอนจบบทที่หก

ถ้าไม่สามารถให้เป็นรายบุคคลให้ถ่ายรูปหมู่แล้วโชว์ให้เด็กดูในระหว่างบทเรียน

กิจกรรม: บอกนักเรียนเรื่องความฝันของบ้านขึ้น

ให้นักเรียนเขียนอธิบายความฝันของเขาลงในกระดาษตามที่เขาปรารถนา

หากมีเด็กคนใดต้องการที่จะแบ่งปันก็ให้เขาเล่าด้วยเสียงที่ดังให้เพื่อนๆ ฟัง

เตือนเด็กคนอื่นๆ เคารพและให้กำลังใจเพื่อนขณะที่เพื่อนแบ่งปัน

หรือให้เด็กลงชื่อและเขียนวันที่ลงไปบนกระดาษแล้วเก็บไว้ส่วนตัว

เป็นเหมือนบันทึกการรับรู้ความฝันของพวกเขา

เพิ่มเติมบทที่ 5 สำหรับครูฝึก

“สร้างกองหนุนความฝัน (ดรีมทีม) ของคุณ”

เพิ่มเวลา 30 นาทีเพื่อสอนส่วนนี้

ครูฝึกหัดแต่ละคนควรมีสมาชิกบันทึกที่มีข้อมูลของบทก่อนๆ ด้วย

ให้ออกาสักนักเรียนได้ถามคำถามและดำเนินการเหมือนบทก่อนหน้านี้

ในบทที่ 5, บ้านขึ้นเรียนรู้ว่าการที่มีปีกหมายถึงเธอเกิดมาเพื่อบินได้

เธอยังได้เรียนรู้ว่าปีกของเธอทำให้เธอมีโอกาสต่อสู้กับพวกโจรขโมยฝันได้

รวมทั้งไปถึงต้นแสงจันทร์และนำเมล็ดกลับไปยังหมู่บ้านกิ่งไม้ บ้านขึ้นกลับบ้านด้วยความชื่นชมยินดี

และเมล็ดที่เธอพากลับไปนำโอกาสดีๆ มาสู่ทุกคนที่เธอห่วงใย

การรอคอยเวลาที่เหมาะสมและการได้รับการสนับสนุนที่ถูกต้องและการเตรียมตัวให้ดีกว่าที่พยายามอีกครั้ง เพื่อไปให้ถึงเป้าหมายของเธอสร้างผลลัพธ์ที่แตกต่างมากมายให้แก่บ้านขึ้น ให้ปรึกษากัน:

- บ้านขึ้นจำเป็นต้องหนีจากพวกโจรขโมยฝัน
คุณจะทำอย่างไรถ้าคุณถูกนำไปค้าหรือถูกลักพาตัว? คุณจะหนีอย่างไร? (ต่อสู้อย่างยอมแพ้, หาทางออก, บอกความลับกับผู้อื่นที่ไว้ใจได้, มีความคิดอื่นอีกไหม?)
- “กองหนุนความฝันหมายถึงอะไร”
(เพื่อนและครอบครัวที่สนับสนุนคุณและช่วยคุณเพื่อให้คุณไปให้ถึงเป้าหมายที่คุณฝันไว้ ---- เพื่อให้คุณสามารถขยายปีกของคุณบินไป)
- ใครคือ “กองหนุนความฝัน” ของบ้านขึ้น? (บททวนคู่ตัวละครในหน้า 76-78
ใครที่คอยสนับสนุนความฝันของบ้านขึ้น)

ขอให้ครูฝึกหัดเขียนหัวข้อ “กองหนุนความฝันของฉัน” ตรงกลางหน้ากระดาษของสมุดบันทึก
ให้ครูฝึกหัดเขียนชื่อของบุคคลที่สามารถเป็นกองหนุนความฝัน (ดรีมทีม) ซึ่งก็คือคนที่ห่วงใยเขา
สนับสนุนและให้กำลังใจเขาลงไป เช่นเดียวกับที่บ้านขึ้นต้องการทีมทั้งหมดมาให้คำแนะนำกับเธอ,
สอนเธอ, และสนับสนุนเธอ คนเหล่านี้อาจเป็นคุณครู ผู้นำฝ่ายวิญญาณ ครูฝึกฟุตบอล คนในครอบครัว
ที่ปรึกษา ผู้แนะนำ รวมถึงคนที่น่าเชื่อถือเป็นพิเศษ (เจ้าหน้าที่)
ที่พวกเขาสามารถติดต่อหากมีเรื่องเลวร้ายเกิดขึ้นกับพวกเขาหรือมีคนพยายามที่จะนำตัวพวกเขาไปค้ามนุษย์

คำถามในสมุดบันทึกของบทที่ 5

ใช้รูปแบบเดียวกับบทก่อนๆ ; พุดคุยปรึกษากันในห้องเท่าที่เวลาอำนวยที่เหลือไปทำต่อเป็นการบ้าน:

- มีอะไรที่เราทำได้บ้างเพื่อให้เราแน่ใจว่าเราปลอดภัยจากการถูกค้ามนุษย์?
- มีใครหรืออะไรที่ยืนกันกลางระหว่างคุณกับการไปให้ถึงความฝันของคุณฝันไว้ในชีวิต?
และคุณจะทำอะไรได้บ้างเพื่อรับมือกับคนหรืออุปสรรคอันนั้น?
- เมื่อคุณได้อ่านหนังสือนี้แล้ว คุณจะบอกกับน้องๆ อย่างไรว่า
เขาสามารถทำตามความฝันของตนเองได้ และยังปลอดภัยจากคนร้ายทั้งหลาย?

ปรึกษากัน: ขอให้ครูฝึกหัดปรึกษากันเรื่องวิธีการต่างๆ ในการต่อสู้กับการค้ามนุษย์

แยกมันออกมาอยู่ภายใต้สามหัวข้อต่อไปนี้: การป้องกัน (อบรมเพื่อสร้างความตระหนักรู้), การคุ้มครอง
(ช่วยนำตัวออกมา, บำบัดดูแลภายหลังการช่วยออกมา), และการดำเนินคดี
(ตั้งข้อหาตามกฎหมายและดำเนินคดีเอาผิดกับผู้ค้าและผู้ซื้อ)

บทที่ 6: ทบทวนและทำพันธสัญญา

รายการวัสดุอุปกรณ์: หนังสือภาพ คู่มือผู้นำ รูปหมู่ที่ถ่ายจากบทที่แล้ว
(อาจเป็นเพียงหนึ่งรูปใส่กรอบมาให้ทุกคนได้ดูหรือถ้าทำได้ก็ให้อัดให้นักเรียนแต่ละคน)
กระดานทบทวนเกมส์ เครื่องหมายสำหรับเกมส์
(กระดุมเม็ดเล็กเป็นทรงกลมหรือเหลี่ยมทำจากกระดาษหรือผ้าก็ได้) ลูกอมอย่างน้อยคนละสองเม็ด
ปากกาหรือดินสอ โปสเตอร์ข้อมูลการค้ำนุษย์ (เขียนด้วยมือหรือพิมพ์ก็ได้) โปสเตอร์แนวคิดของทุกบท
แผ่นพันธสัญญา และสร้อยข้อมือเกิดมาเพื่อ โบยบิน

สำหรับบทของครูฝึกหัด: อุปกรณ์ตามข้างบนรวมถึงปากกา หรือ ดินสอ

และเข็มหรือสายคาดเอวของครูฝึกหัด

หมายเหตุสำหรับคุณครู: ประยุกต์บทนี้ให้เหมาะสมกับวัฒนธรรม มาตรฐานของชุมชน

อายุและระดับประสบการณ์ของนักเรียนของคุณ

โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลของการค้ำนุษย์ที่เกี่ยวข้องในพื้นที่นั้น

การสอนให้กลุ่มวัยรุ่นให้ชี้ประเด็นโดยตรงไปตรงมากกว่าการสอนเด็กเล็กๆ

เป้าหมายของเราไม่ใช่การสร้างความรู้แต่เป็นการเตรียมพวกเขาให้พูดว่า “ใช่” ต่อความฝันของเขาและ

“ไม่” ต่อพวกค้ำนุษย์ (หรือพวกผู้ร้ายอื่น) ผู้ซึ่งอาจจะกดดันพวกเขาให้ละทิ้งความฝันเหล่านั้น

คุณสามารถเชิญชุมชนเข้าร่วมในช่วงการทำพันธสัญญาในบทนี้ ทำให้เป็นงานที่พิเศษ เลี้ยงของว่าง ฯลฯ

เพื่อนักเรียนจะได้ใช้รักที่พวกเขาทำและงานประดิษฐ์ที่พวกเขาทำในบทก่อนหน้านี้ สร้อยข้อมือ

และใบประกาศพันธสัญญา ซึ่งจะเป็นประโยชน์อย่างมากหากโครงการนี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการชุมชน

สร้อย/สายรัดข้อมือ พันธสัญญา: ถ้ามันเหมาะสมกับวัฒนธรรมของคุณ

เราแนะนำให้คุณมอบสายรัดข้อมือซิลิโคนให้แก่นักเรียน (แบบเดียวกับสายรัดข้อมือ

เรารักในหลวง) ใช้สีฟ้าน้ำทะเล ซึ่งเป็นสีของเกิดมาเพื่อ โบยบิน ให้ค้นหาในกูเกิลพิมพ์คำว่า “awareness

bracelets” เพื่อหาข้อมูล สั่งให้ร้านพิมพ์อักษรในภาษาไทยคำว่า “เกิดมาเพื่อ โบยบิน” ลงไป

รวมถึงเบอร์โทรศัพท์สายด่วน ของศูนย์ต่อต้านการค้ำนุษย์ในประเทศของคุณ (หาข้อมูลดูที่ [Global](http://www.state.gov/j/tip/rls/other/2011/168859.htm)

[hotlines list](http://www.state.gov/j/tip/rls/other/2011/168859.htm) at <http://www.state.gov/j/tip/rls/other/2011/168859.htm>).

เกมส์เพื่อทบทวน: ให้นักเรียนนั่งเป็นวงกลมบนโต๊ะเก้าอี้หรือพื้นก็ได้

ย้ำอีกครั้งว่าเกิดมาเพื่อ โบยบินเป็นนิทานเปรียบเทียบ---เป็นเรื่องราวของสัตว์หรือสิ่งที่ไม่ใช่มนุษย์

ที่มีบทเรียนสอนใจให้เรา เกิดมาเพื่อ โบยบินสอนเราถึงการตามหาความฝันที่วิถีทางที่ปลอดภัย

เราสามารถเรียนรู้ได้จากสิ่งที่เกิดขึ้นกับบานขึ้น เพื่อเราจะไม่จำเป็นต้องทำเรื่องผิดพลาดเช่นเดียวกับเธอ
วันนี้นักเรียนจะได้เล่นเกมสื่ เพื่อทบทวนหนังสือภาพเกิดมาเพื่อ โยชิบิ

นักเรียนแต่ละคนจะได้กระดาษเกมสื่ทบทวนและกระดุมจำนวนหนึ่งหรือกระดาษทำเครื่องหมาย
เกมสื่นี้เล่นคล้ายๆกับเกมสื่บิงโก:

- เมื่อผู้นำอ่านปริศนา
ให้นักเรียนดูที่กระดาษของตนว่าเรามีภาพปริศนานั้นในกระดาษของเราหรือไม่
ถ้าเขาหาภาพนั้นเจอ ก็ให้เอาวงกระดุมหรือกระดาษเครื่องหมายปิดไว้บนรูปนั้น
- วัตถุประสงค์ของเกมสื่คือให้ปิดทุกช่องด้วยกระดุมหรือกระดาษเครื่องหมายและรับรางวัล
- หากนักเรียนคนใดสามารถปิดทุกช่องเรียงต่อกันได้ (ไม่ว่าจะในแนวดิ่ง แนวนอน
หรือแนวทะแยงมุม) ให้เขาร้องออกมาว่า “พีเลื่อ!” และรับรางวัล (ลูกอม) ในบางกรณี
นักเรียนแต่ละคนอาจจะหาได้สองแถวหรือช่อง ดังนั้นทุกคนจะได้รางวัล แต่ก็ไม่ทั้งหมด
ในเวลาเดียวกันการจับเวลาจะต่างกันเพราะว่านักเรียนสามารถเลือกกระหว่าง “เพื่อนแท้” สองภาพ
และ “โจรขโมยฝัน”
- ทำตัวอย่างให้ดูว่า แนวทะแยงมุมสองแถว, ปิดสองแนว, ช่อง ฯลฯ หน้าตาเป็นยังไง
ส่วนที่จำเป็นมากที่ต้องอธิบายให้เด็กเล็กฟัง

วิธีเล่นเกมสื่ทบทวน: หลังจากอ่านปริศนาแต่ละอัน

ให้ถามคำถามและช่วยขยายคำตอบให้นักเรียนเพื่อทำให้การทบทวนครบถ้วนมากขึ้น

เด็กเล็กๆอาจจะต้องได้รับการช่วยเหลือในการหาภาพให้สอดคล้องกับคำตอบ สำหรับนักเรียนที่โตกว่า

ให้ทบทวนเนื้อเรื่องจะเจ๋งมากกว่านั้น

ลงลึกไปที่ความเหมือนกันของการตอบสนองของบานขึ้นต่อพวกโจรขโมยฝันกับสิ่งที่ผู้ล้ามนุษย์อาจจะทำกับ

นักเรียนถ้ามีโอกาส

เกมส์์ทบทวนเกิดมาเพื่อ โบบบิน

ปริศนาของเกมสเพื่อทบทวน เกิดมาเพื่อ โบยบิน

ปริศนา #1 อ่านให้นักเรียน:

แปะเครื่องหมายลงในช่องที่แสดงภาพของสิ่งที่บ้านขึ้นวาดลงในหนังสือม้วนเพื่อเตือนตนเองว่าเธอเป็นคนมีคุณค่าและสมควรที่จะรัก

ช่องหมายเลข #13: เพชรพลอยตรงกลาง (นักเรียนแต่ละคนเป็นคนที่พิเศษ, มีคุณค่าและสมควรที่จะรัก, ตรงนี้ให้เป็นช่องฟรี)

คำถามทบทวนกับนักเรียน: ทำไมคุณถึงมีคุณค่า? อะไรทำให้เรามีคุณค่า?

ปริศนา #2:

แปะเครื่องหมายลงในช่องที่แสดงภาพของบ้านขึ้นว่าเป็นสัตว์ประเภทไหนตอนเริ่มแรกของหนังสือ

ช่องหมายเลข #10: บ้านขึ้นเป็นหนอนผีเสื้อ

ทบทวน: เธออาศัยอยู่ที่ไหน? (หุบเขากิ่งไม้) ทำไมที่หุบเขากิ่งไม้ถึงมีเมฆดำปกคลุมอยู่?

ปริศนา #3: แปะเครื่องหมายลงในช่องที่แสดงภาพของคนที่บ้านขึ้นอาศัยอยู่ด้วย

(บอกนักเรียนให้แปะเครื่องหมายลงไปสองช่องในข้อนี้)

ช่องหมายเลข #4 และ 17: แม็กซ์กับป๊อปปี้

ทบทวน: พวกเขาเกี่ยวข้องกับอย่างไรกับบ้านขึ้น? (คุณปู่(ตา) และน้องชาย) ทุกๆวันพวกเขากินอาหารอะไร?

เกิดอะไรขึ้นกับแม็กซ์ที่กินแต่ซุปกึ่งไม้ทุกๆวัน (เขาเริ่มป่วย)

ปริศนา #4: แปะเครื่องหมายลงในช่องที่แสดงภาพของผู้ที่ช่วยบ้านขึ้นในความฝันของเธอทุกๆคืน

เมื่อเธอฝันว่าได้ไปที่ภูเขาสูง

ช่องหมายเลข #8: สายลมสีเงิน

ทบทวน: มีที่อื่นๆที่ไหนอีกที่สายลมสีเงินมาช่วยบ้านขึ้นในเรื่องนี้?

ปริศนา #5: วางเครื่องหมายลงในช่องที่แสดงถึงสถานที่ที่บ้านขึ้นไปทุกวัน

ช่องหมายเลข #5: โรงเรียน

ทบทวน: เธอชอบไปโรงเรียนไหม? การได้รับการศึกษามีความหมายอะไรกับอนาคตของบ้านขึ้น?

ปริศนา #6: วางเครื่องหมายลงในช่องที่แสดงถึงสถานที่ในฝันที่บ้านฉันอยากจะไป
มันเป็นความฝันในชีวิตของเธอที่จะหาสิ่งนี้เจอและช่วยทุกคนในหมู่บ้านถึงไม้.

ช่องหมายเลข #14: ดินแดนจันทร์

บททวน: อะไรออกมาจากดินนี้ และมันจะช่วยชุมชนของบ้านฉันได้อย่างไร?
ความฝันของบ้านฉันเป็นสิ่งหรือ ไม่ใช่?

ปริศนา #7: วางเครื่องหมายลงในช่องที่แสดงถึงสิ่งมีชีวิตหนึ่งอย่างที่น่าอัศจรรย์ที่ป๊อปปี้เดือนให้บ้านฉันระวัง
(มีช่องหลายช่องในเกมส์ที่มีรูปสิ่งมีชีวิตชนิดนี้ แต่ให้นักเรียนเลือกเพียงหนึ่งช่อง)

ช่องหมายเลข #2, 9, 15, หรือ 23: โจรขโมยฝัน

(นักเรียนสามารถวางเครื่องหมายลงในช่องไหนของรูปโจรขโมยฝันก็ได้)

บททวน: โจรขโมยฝันคืออะไร? พวกเขาทำอะไร? จำไว้ว่าโจรขโมยฝันไม่ได้มีแบบเดียว
พวกเขาอาจดูเหมือนใครก็ได้

ปริศนา #8: วางเครื่องหมายลงในช่องที่คนที่เป้นเพื่อนแท้ของบ้านฉัน (มีมากกว่าหนึ่งช่อง
แต่ให้เลือกเพียงหนึ่ง)

ช่องหมายเลข #7 or 20: เพื่อนแท้ (นักเรียนสามารถวางในช่องใดช่องหนึ่ง)

บททวน: อะไรที่ทำให้พวกเขาเป็นเพื่อนแท้กับบ้านฉัน? จำไว้ว่า
เราจะรู้จักเพื่อนแท้ได้จากวิธีการที่เขารักเราและพูดความจริงกับเราและสนับสนุนให้กำลังใจเรา

ปริศนา #9:

วางเครื่องหมายลงในช่องอีกสองช่องที่แสดงถึงสิ่งมีชีวิตที่พยายามจะให้บ้านฉันแลกชิ้นส่วนของผ้าห่มกับสิ่ง
ที่ไม่มีค่าต่างๆ

ช่องหมายเลข #2, 9, 15, หรือ 23: โจรขโมยฝัน

(นักเรียนสามารถวางเครื่องหมายลงในช่องสองช่องที่เขายังไม่เคยลง)

บททวน: อะไรที่โจรขโมยฝันทำกับบ้านฉัน? (หลอกเธอ,
ขโมยผ้าห่มและหนังสือม้วนของเธอและลากเธอไปข้าง)

ปริศนา #10: วางเครื่องหมายลงในช่องที่สถานที่ๆ โจรขโมยสินพาทานขึ้นไป

ช่องหมายเลข #25: บานขึ้นถูกขัง/ถูกค้ำมนุษย์

บททวน: เธอรู้สึกอย่างไรเมื่อรู้ว่าเกิดอะไรขึ้นกับตัวเอง? เธอหาทางออกเจอไหม?

บานขึ้นไม่ได้ถูกนำไปล่าทาส แต่เธอถูกลักพาตัวไปโดยพวกโจรขโมยสิน

พวกมันพยายามให้บานขึ้นทำงานให้และชักจูงให้เธอสละผ้าห่ม, ละทิ้งบ้านและความฝันของเธอ

อะไรอาจจะเกิดขึ้นกับเธอบ้างถ้าเธอไม่หลบหนี?

ปริศนา #11: วางเครื่องหมายลงในช่องที่แสดงถึงสิ่งของที่บานขึ้นค้นพบในช่วงที่โจรขโมยสินขังเธอไว้

ช่องหมายเลข #3: ต้นไม้ที่มีเครื่องหมายอันว้าวความสะดวกต่างๆ

บททวน: มีอะไรอยู่บนต้นไม้? สิ่งเหล่านี้มีค่าไหม? โจรขโมยสินทำอะไรกับของพวกนี้?

ทำไมบานขึ้นจึงปีนขึ้นต้นไม้?

ปริศนา #12: วางเครื่องหมายลงในช่องที่แสดงถึงสิ่งเกิดขึ้นกับบานขึ้นขณะที่เธอพักอยู่บนกิ่งไม้

ช่องหมายเลข #11: รังคักแค้

บททวน: สิ่งนี้เกิดขึ้นได้อย่างไร? (เถาวัลย์ที่แสนเจ็บปวดพันตัวเธอไว้,

เธอตระหนักว่าเธอทำผิดพลาดแค่ไหนที่ไม่เชื่อฟังป๊อปปี้; เธอสำนึกผิดกับการที่หนีออกจากบ้าน;

เธอยอมจำนนภายใต้รังคักแค้นั้นและได้รับการเปลี่ยนแปลงภายในนั้น) มีใครอยู่ด้วยกับเธอที่นั่นตลอดเวลา?

(สายลมสีเงิน ผู้ซึ่งนำผ้าห่มกลับมาให้เธอด้วย) บานขึ้นออกมาจากเถาวัลย์ได้เมื่อไหร่หรืออย่างไร?

เธอหนีมาจากพวกโจรขโมยสินอย่างไร?

ปริศนา #13:

วางเครื่องหมายลงในช่องที่แสดงถึงความแตกต่างอะไรบางอย่างที่เกิดขึ้นกับบานขึ้นหลังจากที่เธอหนีออกมาและกลับบ้าน

ช่องหมายเลข #18: ปีกของบานขึ้น

บททวน: บานขึ้นเปลี่ยนไปอย่างไร? (ตอนนี้เธอเป็นผีเสื้อที่มีปีก, แม้ว่าตอนนี้จะยังไม่รู้ว่าปีกมีไว้เพื่ออะไร)

เธอดีใจกับปีกนี้ไหม? เธอต้องตัดสินใจทำอะไร? (คิดว่าจะกลับไปหมู่บ้านกิ่งไม้ดีหรือไม่)

เธอตกลงใจว่าอย่างไร? เกิดอะไรขึ้นระหว่างทางกลับบ้าน?

ปริศนา #14: วางเครื่องหมายลงในช่องที่แสดงถึงปฏิกิริยาของป๊อปปี้ที่เห็นการเปลี่ยนแปลงในตัวบานชื่น

ช่องหมายเลข #24: รักแบบไม่มีเงื่อนไข

บททวน: ทำไมทุกคนประหลาดกับปิกของบานชื่น?

ปริศนา #15:

วางเครื่องหมายลงในช่องที่แสดงถึงสิ่งที่บานชื่นวาดเพื่อบอกกับป๊อปปี้ถึงอะไรต่างๆที่เธอได้เรียนรู้

ช่องหมายเลข #1: หนังสือม้วนลับ

บททวน: บานชื่นไม่มีหนังสือม้วนของป๊อปปี้แล้ว (โจรขโมยมันเอาไป)

ดังนั้นเขาวาดภาพต่างของสิ่งที่เธอได้เรียนรู้ที่ไหน? อะไรคือบทเรียนใน “หนังสือม้วนลับ” นั้น

- ภาพวาดของกิ่งไม้แห้งตาย (การตัดสินใจเลือกมีผลลัพธ์ที่ตามมา)
- จิ้งหรีดและลูกอ๊อด (รู้ว่าใครคือเพื่อนแท้)
- บานชื่นและเพชรพลอย (คุณคือคนพิเศษ, มีคุณค่า และสมควรที่จะรัก)
- รังคึกคัก (อดทน, ขยัน, และรอคอยเวลาที่เหมาะสม)
- ผีเสื้อ (ปิกมีความหมายที่พิเศษ; นั่นคืออะไร?)

เพราะว่าบานชื่นได้เรียนรู้บางอย่างจากบทเรียนเหล่านั้นอย่างดี, เกิดอะไรขึ้นกับเมฆดำ?

(เริ่มที่จะสลายไปและแสงอาทิตย์ก็เริ่มกลับมาสู่หมู่บ้านกิ่งไม้อีกครั้ง)

ปริศนา #16: วางเครื่องหมายลงในช่องที่แสดงถึงการที่บานชื่นคิดเกี่ยวกับความฝันของตนเองทุกคืน

ช่องหมายเลข #22: บานชื่นยังคงรักษาความฝันต่อไป

บททวน: ป๊อปปี้บอกให้บานชื่นล้มเลิกความฝันไหม? ป๊อปปี้ไม่ใช่เป็นโจรขโมยฝัน

เขาเป็นเพื่อนแท้ผู้ที่ต้องการช่วยให้ความฝันของบานชื่นเป็นจริง

เขาต้องการให้เธอขยันและเตรียมตัวไปเมื่อถึงเวลาที่เหมาะสม

ปริศนา #17:

วางเครื่องหมายลงในช่องที่แสดงถึงสิ่งที่ป๊อปปี้บอกให้บานชื่นทำก่อนที่จะออกไปหาต้นแสงจันทร์อีกครั้ง

ช่องหมายเลข #16: เรียนให้จบ

บททวน: บานชื่นตอบสนองอย่างไร? (เขาขยันเรียนอย่างหนักเพื่อบรรลุเป้าหมายของเธอ

คราวนี้เธอจากหมู่บ้านไปพร้อมด้วยคำอวยพรของป๊อปปี้ แผนที่ดี และตะเกียง

และบทเรียนอันมีคุณค่าที่ช่วยเธอในการเดินทางไปยังภูเขาส่งและต้นแสงจันทร์)

ปริศนา #18: วางเครื่องหมายลงในช่องที่แสดงถึงเพื่อนแท้ของบานชื่น

ช่องหมายเลข #7 or 20: เพื่อนแท้ (วางเครื่องหมายลงในช่องที่ยังไม่เคยได้ลงเครื่องหมาย)

บททวน: คราวนี้เพื่อนเหล่านี้ช่วยบานชื่นอย่างไร? (พยายามให้สัญญาณเตือนกับเธอเมื่อพวกโจรขโมยสินมา แต่เธอเผลอหลับไปก่อน)

ปริศนา #19: วางเครื่องหมายลงในช่องที่แสดงถึงคนที่ไม่อยากให้บานชื่นเจอภูเขาสูง

ช่องหมายเลข #2, 9, 15, หรือ 23: โจรขโมยสิน (วางเครื่องหมายลงในช่องที่ยังไม่เคยได้ลงเครื่องหมาย)

บททวน: เมื่อบานชื่นอยู่บนหน้าผา เธอค้นพบอะไรเกี่ยวกับตัวเอง? (การมีปีกของเธอหมายถึงว่าเธอเกิดมาเพื่อบิน) ในการที่เธอสามารถบินได้นั้นทำให้เธอต่อสู้กับพวกโจรขโมยสินได้ไหม?

ปริศนา #20: วางเครื่องหมายลงในช่องที่บอกว่าคันแสงจันทร์เป็นอย่างไรเมื่อเธอเจอมันในที่สุด

ช่องหมายเลข #6: พระจันทร์เต็มดวงและมีผลของคันแสงจันทร์

บททวน: บานชื่นไปถึงคันแสงจันทร์ได้อย่างไร? (ใช้ปีกของเธอบินไปที่นั่น) เมื่อไปถึงเธอทำอะไร?

ปริศนา #21:

วางเครื่องหมายลงในช่องที่แสดงถึงสิ่งที่บานชื่นทำกับเมล็ดแสงจันทร์ในขณะที่เธอบินกลับหมู่บ้านกิ่งไม้

ช่องหมายเลข #12: บานชื่นปลูกเมล็ดของคันแสงจันทร์

บททวน: เธอทำอะไรกับเมล็ดเหล่านั้นเมื่อถึงบ้าน? สิ่งนี้จะช่วยหมู่บ้านอย่างไร?

ปริศนา #22: วางเครื่องหมายลงในช่องที่แสดงถึงสิ่งที่บานชื่นทำกับผลแสงจันทร์

ช่องหมายเลข #19: ทำรูปแสงจันทร์ ไม่มีรูปกิ่งไม้แล้ว

บททวน: เกิดการเปลี่ยนแปลงอะไรกับบานชื่นและแม็กซ์ที่กินผลแสงจันทร์

(แม็กซ์แข็งแรงขึ้นเพราะไม่ต้องกินรูปกิ่งไม้แล้ว)

มีการเปลี่ยนแปลงอะไรเกิดขึ้นกับหมู่บ้านกิ่งไม้เมื่อคันแสงจันทร์โตขึ้นมีผลงอกออกมาและถึงเวลาเก็บเกี่ยว

ปริศนา #23:

วางเครื่องหมายลงในช่องที่แสดงถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นและความฝันที่เป็นจริงของเพื่อนแท้ของบานชื่น

ข้อหมายเลข #21: เพื่อนแท้ทุกคนต่างเติบโตขึ้น

บททวน: คุณคิดว่าชีวิตคุณจะเป็นอย่างไรเมื่อคุณโตขึ้นและความฝันบางอย่างของคุณเป็นจริง?

บททวนความเชื่อมโยงกับการคำนวณ: นี่จะเป็นคุณลักษณะของผู้นำ

โปสเตอร์ข้อมูลการคำนวณสามอันแรกเหมาะสมกับเด็กเล็กกว่า โปสเตอร์อันอื่นมีความชัดเจนมากกว่า แต่การบรรจุข้อมูลที่เด็กที่โตกว่าอาจรู้สึกว่ามีประโยชน์ในการระบุและต่อสู้ขัดแย้งกับการจำใจของพวกคำนวณ ใช้เวลา 5-10 นาทีเพื่อทบทวนข้อมูลนี้

สำหรับครูฝึกหัดจุดเน้นในบทที่ 6 คือ “ให้คำปรึกษา”

ให้พวกเขาถ่ายสำเนาโปสเตอร์ข้อมูลการคำนวณบางส่วนที่เขาคิดว่าจะช่วยให้ลงมือในสมุดบันทึกของเขา (1) ส่วนตัวเขาจะยังคงต่อต้านการคำนวณต่อไป และ (2) ช่วยน้องๆ ให้เข้าใจแนวคิดของ เกิดมาเพื่อ โอบบิ้น ในกลุ่มที่จะเรียนในอนาคต

พันธสัญญา: เพื่อช่วยนักเรียนจบหลักสูตร เกิดมาเพื่อ โอบบิ้น อย่างสมบูรณ์

เราสามารถจัดพิธีฉลองสั้นๆ ในตอนท้ายของบทที่ 6 เชิญชวนคนในชุมชน (สมาชิกครอบครัว, ครูหรือตัวแทนโรงเรียน, ผู้นำชุมชน)

เพื่อช่วยทำให้โครงการนี้เป็นที่ประจักษ์และฉลองความสำเร็จที่สำคัญของการที่นักเรียนเรียนจบหลักสูตร จัดแสดงผลงานและโปสเตอร์ และให้นักเรียนสวมปีกของคนที่ทำขึ้นในบทที่ 5

อธิบายให้นักเรียน:

1. การทำพันธสัญญาหมายถึงอะไร (การให้ปฏิญาณหรือคำสัญญา)

พันธสัญญาของเขาคือการพยายามจดจำบทเรียนบางอย่างที่เขารู้ได้เรียนรู้ใน เกิดมาเพื่อ โอบบิ้น

ให้อ่านข้อความในใบประกาศให้เขาฟัง พันธสัญญาของเขาหมายถึงการที่เขาพูดว่า “ไม่”

ต่อการคำนวณ และ “ใช่” ต่อความฝันของ, จุดหมายปลายทาง และเป้าหมายของเขา

2. ผู้นำควรเซ็นและลงวันที่ในใบพันธสัญญาก่อนล่วงหน้า ในช่วงงานพิธี

คุณอาจจะต้องช่วยเด็กเล็กๆ ลงชื่อในใบประกาศของเขา ให้สายรัดข้อมือพันธสัญญาสีฟ้าแก่ทุกคน

ถ้ามีครูฝึกหัดที่เขาได้รับสายรัดข้อมือแล้วอยู่ด้วยให้เขามาช่วยแบ่งปันว่าการได้รับสายรัดข้อมือและ

ใบประกาศพันธสัญญามีความหมายอย่างไรกับเขา

ครูฝึกหัดสามารถช่วยนำเสนอใบประกาศและสายรัดข้อมือพันธสัญญา

คุณสามารถใช้โอกาสนี้มอบสารคดีมือให้แก่ครูฝึกหัดที่ยังไม่เคยได้
 คุณสามารถจัดงานแจกกิตติกรรมประกาศแก่ครั้งที่สองให้แก่ครูฝึกหัดกลุ่มใหม่
 ให้สายสะพายหรือเข็มกลัดที่เป็นเครื่องหมายว่าพวกเขาเป็นครูฝึกหัด
 ผู้ซึ่งจะรับใช้ในฐานะผู้ช่วยผู้นำในอนาคตในกลุ่มเรียน *เกิดมาเพื่อโบยบิน*

ปรึกษากัน: ให้ครูฝึกหัด

ปรึกษากันถึงวิธีการที่เขาจะต่อสู้กับการค้ามนุษย์ในเมืองหรือประเทศที่เขาอาศัยอยู่หลังจากที่ได้เรียนโครงการเกิดมาเพื่อโบยบินจบแล้ว อ้างถึงวิธีการต่างๆที่ได้คุยกันในตอนท้ายบทที่ 5
 ถามเขาว่าพวกเขายังอยากจะพบกันอย่างต่อเนื่องเพื่อหนุนใจกันในการต่อต้านภัยจากการค้ามนุษย์อยู่หรือไม่
 ถ้าในเมืองของคุณไม่มีหน่วยเฉพาะกิจในการต่อต้านการค้ามนุษย์ กลุ่มครูฝึกหัดที่ยังคงพบปะกันอยู่นี้อาจเป็นจุดเริ่มต้นที่ดี
 ปรึกษาคูฝึกหัดถึงวิธีการที่เขาสามารถนำคนอื่นในท้องถิ่นมาร่วมต่อสู้ด้วยรวมถึงผู้เจ้าหน้าที่ผู้บังคับใช้กฎหมาย โรงเรียน องค์กรในชุมชน ชุมชนผู้เชื่อ, สื่อ และอื่นๆ

พันธสัญญา

ข้าพเจ้าจะสวมกำไลข้อมือเกิดมาเพื่อ โบบินเพื่อช่วยให้ข้าพเจ้าจดจำไว้ว่า.....

- ควรตัดสินใจเลือกอย่างชาญฉลาด เพราะทุกๆสิ่งที่เลือกลงไปแล้วนั้น มีผลลัพธ์ที่ตามมา
- จงฟังคำเตือนสติและกำลังใจที่ดีจากเพื่อนแท้
- จงเชื่อว่าตนเองมีความพิเศษไม่เหมือนใคร มีคุณค่า และคู่ควรที่จะรัก
- จงอดทน ขยัน เพื่อให้ความฝันเป็นจริง
- ข้าพเจ้าเกิดมาเพื่อ โบบินและจะไม่หยุดอยู่กับที่เพื่อสิ่งที่มีค่าน้อยกว่า
- พูดว่า “ไม่” กับการค้ำมนุษย์ และพูดว่า “ใช่” กับความฝัน, เป้าหมายและจุดหมายปลายทางของตนเอง

นักเรียน: _____

ผู้นำ: _____

วันที่: _____

หนังสือม้วนของบานชื่น (กิจกรรมสำหรับบทที่ 4)

แบบประเมินผลสำหรับครู

ขอขอบคุณที่ทำการสอน โครงการเกิดมาเพื่อโบยบินเพื่อยุติการค้าเด็ก
เราชาวซึ่งในการสละเวลาและความเชี่ยวชาญของท่าน ท่านได้เปลี่ยนแปลงชีวิตของคนหลายคน!
ความเห็นของคำติชมของท่านจะช่วยให้เราในการประเมินคู่มือการสอนและการพัฒนาให้ดีขึ้นในอนาคต
กรุณากรอกแบบประเมินนี้และส่งกลับมายัง info@born2fly.org.
นอกจากนี้ท่านยังสามารถกรอกแบบฟอร์มได้ที่ www.born2fly.org.

1. คุณสอนโครงการเกิดมาเพื่อโบยบินที่ไหน (เมืองและประเทศ)?

2. สถานที่—โรงเรียน, ศูนย์ในชุมชน, คริสตจักร ฯลฯ?

3. วันที่? _____

4. มีนักเรียนเข้าร่วมประมาณกี่คน? _____

5. นักเรียนมีอายุประมาณเท่าไร? _____

6. คุณใช้ภาษาอะไรสอน? _____

7. คุณได้ทำการแปลคู่มือเป็นภาษาของคุณหรือไม่?

___ทำ; เป็นภาษา: _____

___ไม่ได้ทำ

___มีหลักสูตรในภาษาของเราอยู่แล้ว

8. คุณได้ใช้รูปแบบหกบทเรียนตามหลักสูตรหรือไม่

___ได้ใช้

___ไม่, เราปรับตามเวลาที่เอื้ออำนวย

หากไม่, คุณใช้เวลาเท่าไร และคุณปรับรูปแบบอย่างไร

9. คุณใช้รูปแบบวิธีการที่ให้คุณฝึกหัดได้เรียนในโครงการก่อน

แล้วหลังจากนั้นให้เขานำไปสอนเด็กเล็กต่อใช่หรือไม่

__ ใช่

__ ไม่ใช่

ถ้าใช่, คุณมีครูฝึกหัดกี่คน? _____

10. อธิบายหน้าที่ของนักเรียน (และครูฝึกหัด) ที่มีต่อโครงการ:

11. อธิบายปฏิกิริยาของคุณครู:

12. ให้คิดเกี่ยวกับเด็กเล็กในชั้นเรียนของคุณ ก่อนที่เขาจะเรียนเกิดมาเพื่อ โบยบิน

คุณคิดว่าเขาจะมีความตระหนักรู้มากแค่ไหนเกี่ยวกับห้าสิ่งที่บ้านขึ้นได้เรียนรู้

(การตัดสินใจเลือกมีผลลัพธ์ที่ตามมา ฯลฯ)

__ ไม่ตระหนักรู้เลย

__ ตระหนักรู้บ้าง

__ มีความตระหนักรู้มาก

13. พวกเขาตระหนักมากแค่ไหน หลังจากเรียนเกิดมาเพื่อ โยบบิน?

- ☐ ไม่ตระหนักเลย
- ☐ ตระหนักอยู่บ้าง
- ☐ มีความตระหนักมาก

14. ให้คิดถึงเด็กเล็กในชั้นเรียนของคุณ หากเราคุยกับเขาเรื่องการค้าเด็ก ก่อนที่เขาจะเรียนเกิดมาเพื่อ โยบบิน คุณคิดว่าเขาจะมีความตระหนักมากแค่ไหน?

- ☐ ไม่ตระหนักเลย
- ☐ ตระหนักอยู่บ้าง
- ☐ มีความตระหนักมาก

15. พวกเขามีความตระหนักมากแค่ไหนหลังจากเข้าร่วมโครงการเกิดมาเพื่อ โยบบิน?

- ☐ ไม่ตระหนักเลย
- ☐ ตระหนักอยู่บ้าง
- ☐ มีความตระหนักมาก

16. ให้คิดถึงครูฝึกหัดและวัยรุ่นในชั้นเรียนของคุณ

พวกเขามีความตระหนักรู้มากแค่ไหนก่อนเข้าร่วมโครงการเกิดมาเพื่อ โยบบิน?

- ☐ ไม่ตระหนักเลย
- ☐ ตระหนักอยู่บ้าง
- ☐ มีความตระหนักมาก

17. พวกเขามีความตระหนักแค่ไหนหลังจากโครงการเกิดมาเพื่อ โยบบิน?

- ☐ ไม่ตระหนักเลย
- ☐ ตระหนักอยู่บ้าง
- ☐ มีความตระหนักมาก

18. ในฐานะที่เป็นครู

คุณคิดว่าโครงการเกิดมาเพื่อ โยบบินนี้จะสามารถช่วยเด็กจากการถูกค้ามนุษย์ในอนาคตได้มากน้อยแค่ไหน?

- ☐ จะไม่ช่วยเลย

__ อาจจะช่วยได้บ้าง

__ จะช่วยเขาได้มาก

19. คิดเกี่ยวกับตัวคุณและครูคนอื่นๆที่ช่วยสอนเกิดมาเพื่อโบยบินกับคุณ
ว่าก่อนหน้าที่จะเรียนเกิดมาเพื่อโบยบินนั้นคุณมีความตระหนักเรียนการค้าเด็กแค่ไหน?

__ ไม่ตระหนักเลย

__ ตระหนักอยู่บ้าง

__ มีความตระหนักมาก

20. คุณและครูท่านอื่นๆมีความตระหนักมากขึ้นเพียงใดหลังจากเรียน เกิดมาเพื่อโบยบิน?

__ ไม่ตระหนักเลย

__ ตระหนักอยู่บ้าง

__ มีความตระหนักมาก

21. กรุณาแบ่งปันเรื่องราวของนักเรียนหรือครูที่การสอนนี้ส่งผลต่อชีวิตของเขา

22. คุณได้เพิ่มไอเดียหรือกิจกรรมอื่นเข้าไปที่เราสามารถแบ่งปันกับครูท่านอื่นหรือไม่?

ชื่อ _____

ตำแหน่ง _____

อีเมล _____

ขอขอบคุณอีกครั้งที่ช่วยสอนเกิดมาเพื่อโบยบิน! เราารู้สึกซาบซึ้งใจท่านเป็นอย่างมาก!

ท่านสามารถกรอกแบบสำรวจนี้ได้ที่ www.born2fly.org.

ข้อมูลเพิ่มเติม

Born to Fly International, Inc.

PO Box 952949

Lake Mary, Florida, 32795-2949

USA

info@born2fly.org

หากท่านปรารถนาที่จะมีส่วนร่วมถวายเพื่องานด้านการยุติการค้ามนุษย์

ท่านสามารถทำได้ทางเว็บไซต์ของเรา เกิดมาเพื่อโบยบินเป็น 501c3

องค์กรไม่แสวงผลกำไรและเงินถวายทั้งหมดในประเทศสหรัฐอเมริกาสามารถใช้ลดหย่อนภาษีได้

www.born2fly.org

www.borntoflybook.com